

ஞானம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

178

ஞானச்சுத்திரம்

புணர்
இலக்கியத்
தொடர்

லண்டன் அம்பி

கண்டிள் கைவாசம்

முந்தையோர் நழுத்தவரே

கொற்றாவத்தையின்
ஆன்மாவைப்
பதிவு செய்த படைப்பாளி
கொழும்பு பி. கிருஷ்ணானந்தன்

விலை:
ரூபா 100/=

தரமான தங்க நகைகளுக்கு....

Nagalingams Jewellers

Designers and Manufacturers of
22kt Sovereign Gold
Quality Jewellery

101, Colombo Street, Kandy.
Tel: 081 - 2232545

CENTRAL ESSENCE SUPPLIERS

Suppliers to Confectioners & Bakers

Dealers in all kinds of Food Essences,
Food Colours, Food Chemicals,
Cake Ingredients Etc.

76B, Kings Street, Kandy.

Tel: 081 - 2224187, 081 - 2204480, 081 - 4471563

ஒளி:15
சுடர்:10

பகீர்தலன் மூலம் வீரவும் ஜெழும் பெறுவது ஞானம்!

178

வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மீமவுமாயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடவரலாம்
விற்பெற்றுப் பதவிகொள்வர்.

ஆசிரியர் குழு

ஆசிரியர், ஸ்தாபகர் : தி. ஞானசேகரன்
இணை ஆசிரியர் : ஞானம் ஞானசேகரன்
நிர்வாக ஆசிரியர் : ஞா. பாலச்சந்திரன்

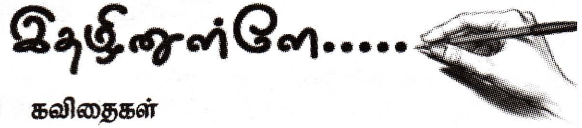
தொடர்புகளுக்கு

தொ.பேசி. ☞ 0094-11-2586013
0094-77-7306506
தொ.நகல் ☞ 0094-11-2362862
இணையம் ☞ www.gnanam.info
www.gnanam.lk
தளம். ஞானம். இலங்கை
மின்னஞ்சல் ☞ editor@gnanam.info
editor@gnanam.lk
அஞ்சல் ☞ 3B-46th Lane, Colombo-6,
Sri Lanka
வங்கி விபரம் ☞ T. Gnanasekaran
Acc. No. - 009010344631
Hatton National Bank,
Wellawatha Branch.
Swift Code : HBLILKLX
(மணியோடர்மூலம் சந்தா அனுப்பு
பவர்கள் வெள்ளவத்தை தபாற்
கந்தோரில் மாற்றக்கூடியதாக
அனுப்பதல் வேண்டும்)
சந்தா விபரம் ☞ Sri Lanka

ஒரு வருடம் : ரூ 1,000/=
ஆறு வருடம் : ரூ 5,000/=
ஆயுள் சந்தா : ரூ 20,000/=

ஒரு வருடம்
Australia (AU\$) 50
Europe (€) 40
India (Indian Rs.) 1250
Malaysia (RM) 100
Canada (\$) 50
UK (£) 40
Singapore (Sin. \$) 50
Other (US \$) 50

- ☞ ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்பு
களின் கருத்துகளுக்கு அவற்றை எழுதிய
ஆசிரியர்களே பொறுப்பானவர்கள்.
- ☞ புகைபெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்
தப் பெயர், தொலைபேசி எண், முகவரி, ஆகிய
வற்றை வேறாக இணைத்தல்வேண்டும்.
- ☞ பிரசுரத்திற்குத் தேர்வாகும் படைப்புகளைச்
செவ்வைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு.
- ☞ படைப்புகள் கணினியில் தட்டச்சு செய்யப்பட்ட
பின்னஞ்சலில் அனுப்பப்படவேண்டும்.

○ கவிதைகள்	
செ. ஞானராசா	05
புலோலியூர் வேலநந்தன்	27
த. ஜெயசீலன்	41
உ. நிஷார்	51
சரமபாகு சீனா உதயகுமார்	52
○ கட்டுரைகள்	
மு. அநாதரட்சகன்	03
என். செல்வராஜா	22
சண்முகசர்மா ஜெயப்பிரகாஸ்	33
இப்னு அஸுமத்	38
○ சிறுகதைகள்	
மு. பொ.	07
நிவேதா உதயராஜன்	17
○ பத்தி	
பேரா. துரை மனோகரன்	49
○ அணிந்துரை	
பேராசிரியர் சி. மௌனகுரு	53
○ சினிமா	
பவந்தா லோகநாதன்	28
○ கண்டின் கைகாசம் (பயண இலக்கியம்)	
லண்டன் அம்பி	30
○ முந்தையார் ஈழத்தவரை	
ஞா. பாலச்சந்திரன்	14
○ வாசகர் பேசுகிறார்	
	56

சர்வதேச மகளிர் தினம்

உலகம் முழுவதிலும் கொண்டாடப்படும் மகளிர் தினம், முதன் முதலில், 1911ஆம் ஆண்டு மார்ச் 13ஆம் திகதி அன்று அதிகாரபூர்வமாக அறிவிக்கப்பட்டது. எனவே மகளிர் தினம் கொண்டாட ஆரம்பித்து இந்த வருடத்துடன் 104 வருடங்கள் ஆகின்றன.

பெண் விடுதலை உலகளாவிய ரீதியாகக் கிடைக்க வேண்டும், பெண் சுயமாக இயங்கச் சுதந்திரம் கிடைக்க வேண்டும். பெண் இப்படித்தான் வாழ வேண்டுமென்று வீட்டுக்குள் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் எழுதாத சட்டங்கள் அழித்தொழிக்கப்பட வேண்டும். பெண்ணை இறுகப் பற்றியிருக்கும் கண்ணுக்குத் தெரியாத, ஆனால் பெண்ணின் உயிரையும் உள்ளத்தையும் வதைக்கின்ற அத்தனை விலங்குகளும் உடைத்தெறியப்பட வேண்டும் என்பதே இந்தச் சர்வதேச மகளிர் தினத்தின் தொனிப்பொருளாக அமைந்துள்ளது.

பெண்களுக்கெதிரான பாரபட்சங்களையும் வன்முறைகளையும் ஒழிப்பதற்கான அனைத்துலக உடன்படிக்கையை நமது நாடு 1981லேயே ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. பாலியல் தொல்லை, தாக்குதல் முதலியவை 1995, 1998 ஆண்டுகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட குற்றவியல் சட்டத்திருத்தங்கள்மூலமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டபோதும் பெண்கள் தொடர்ந்தும் பலதரப்பட்ட வன்முறைகளுக்குள்ளாகி வருகின்றனர்.

பெண்கள் முகம்கொடுக்கும் பிரச்சினைகள், எதிர்கொள்ளும் சவால்கள், பலதரப்பட்டனவாகவுள்ளன. நமது நாட்டில் பெண்களுக்கு எதிராக மேற்கொள்ளப்படும் கொடுமைகளை, துன்புறுத்தல்களை, பாலியல் ரீதியான வன்முறைகளை அன்றாடத் தினப்பத்திரிகைகளில் படிக்கும்போது மனிதநேயம் கொண்டவர்களது நெஞ்சம் பதறுகிறது.

பெண்கள் வெளியே போகும்போது, வேலைத்தலங்களில், பணியாற்றும் இடங்களில், ஏன்பாடசாலைகளில் கூட பாலியல் வன்முறைகளுக்கும் பலவிதமான வன்முறைகளுக்கும் ஆளாகிவருகின்றனர். வீட்டு வன்முறைகளுக்கும் குறைவில்லை.

பெண்களுக்கெதிராக இழைக்கப்படும் அக்கிரமங்கள் அநீதிகள், பத்திரிகைகளில் செய்திகளாகும்போது பாலியல் பலாத்காரம் பற்றிய விவரணம் வெளியிடப்படும் போது அவை சித்திரிக்கப்படும் விதம், இடப்படும் தலையங்கம், பயன்படுத்தப்படும் மொழிப்பிரயோகம் ஆகியவை பணம்பண்ணும் நோக்கம் கொண்டவையாக பலாத்காரத்தை ஊக்குவிப்பதாக அமைந்து வருவதைக்காண்கிறோம்.

பெண்களின் போகத்தன்மையை ஆண்பார்வையில் அணுகுவதும், பாலுணர்வு முலாம் பூசி பெண்களின் உணர்வுகளை மலின்படுத்துவதும் இன்று ஆக்க இலக்கியங்களில் காணப்படுவதாகவும் கூறப்படுகிறது. திரைப்படங்களிலும் தொலைக்காட்சியிலும் இவை உச்சக்கட்டத்தில் உள்ளன. யுத்தத்தின் தாக்கம், இயற்கை அனர்த்தம், மற்றும் குடும்பச் சூழல் என்பனவும் பெண்சமூகத்தைப் பெரிதும் பாதிக்கின்றன.

சமூகக் கட்டமைப்பிலிருந்து பெண்விடுதலை பெறுவது ஒரு தனித்த செயல் அல்ல. இது முழுச் சமூகத்தோடும் இணைந்து போராடவேண்டிய செயற்பாடு என்பது உணரப்பட வேண்டும்.

கல்வி அறிவுள்ள நகரங்களில் வாழும் பெண்கள் மத்தியில் மாத்திரம் அல்ல கிராமப்பகுதிகளிலும் மலையகத் தோட்டப்பிரதேசங்களை வாழ்விடமாகக் கொண்ட கல்வியறிவு குறைந்த அடிநிலைமக்களிடத்திலும் விழிப்புணர்வு ஏற்படும் பொழுதே பெண்களுக்கெதிரான வன்முறைகளும் இழிசெயல்களும் ஓரளவுக்கேனும் குறைய வாய்ப்புண்டு என்பதை சர்வதேச மகளிர் தினம் கொண்டாடப்படும் இவ்வேளையில் வலியுறுத்திக்கூற விரும்புகிறோம்.

கொற்றாவத்தையின் ஆன்மாவை பதிவு செய்த

படைப்பாளி

கொற்றை.பி.கிருஷ்ணானந்தன்

வடமராட்சியின் எல்லைக்குள் பரந்து கிடக்கும் கிராமங்களில் 'கொற்றாவத்தை' என்பது மக்கள் செறிந்து வாழும் உயிர்ப்பான கிராமங்களில் ஒன்று. இப்பெயர் ஈழத்தில் வெளிவருகின்ற சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகளில் எழுதிவரும் பி.கிருஷ்ணானந்தன் என்ற படைப்பாளியின் பெயருக்கு முன்னடையாக வந்து வாசகர் மனிதில் நிலைபெற்றுவிட்டது. ஒருவகையில் அது ஆக்க இலக்கியவாதி ஒருவரின் குறியீடாகவும் நிலைத்துவிட்டது.

இந்தக் கிராமத்தில் பிறந்து, வளர்ந்து, வாழ்ந்து, அந்த மண்ணை நேசித்து அதன் பெருமைகளில் திளைத்து நின்று, தொடர்ந்தும் எழுதிவருபவர் கொற்றை.பி.கிருஷ்ணானந்தன்.

இன்று வங்கி முகாமையாளர் என்ற பதவியில் பணிநிலை ஓய்வுபெற்று மணி விழாக் கண்டவர். எழுத்துப் பணியுடன், சமூகப்பணியையும் தனது செயற்பாடாகக் கொண்டவர். இங்கிதமறிந்து அன்புடன்

பழகும் இயல்பினர். நீண்டகாலம் எனக்கு அறிமுகமான நண்பர். கவிதை, சிறுகதை, குட்டிக்கதைகள், குறுங்கதைகள், கட்டுரை என பல்வேறு இலக்கியக் கூறுகளிலும் நாட்டம் கொண்டு எழுதி

வருபவர். தனது படைப்புகளுக்காக விருதுகளையும், பாராட்டுக்களையும், பரிசில்களையும் பெற்ற எழுத்தாளர்.

கொற்றை பி.கிருஷ்ணானந்தனின் படைப்புலகம் அவரது வாழ்வியல் சூழலின் அனுபவ வெளிப்பாடு சார்ந்தது. மண் வாசனையுடனான கிராமிய வாழ்வின் பிரதி பலிப்புகள் நிறைந்தது. மானிட வாழ்வின் மீதான அவரது அக்கறை, ஈடுபாடு அவரது படைப்புக்களில் செறிவு கொள்கின்றன. குறிப்பாக குடும்ப உறவுகளின் மீது இவர் கொள்ளும் நெகிழ்வும், நேசிப்பும், இவரது கதைகளில் பதிவாகியுள்ளன.

கொற்றை பி.கிருஷ்ணானந்தனிடம் செறிந்துள்ள சமூகப் பிரக்ஞை என்பது அவரது படைப்புக்களின் சாராம்சமாக உள்ளது. இது ஈழத்து இலக்கிய ஆளுமைகளிடம் இருந்து வந்த பொதுப்பண்பாகும். அவ்வாறான சமூகப் பிரக்ஞையுடன் இன்று எழுத முன்வருவோர் குறைவு. தன்னளவில் தான் கொண்டுள்ள அனுபவத்திரட்சியினை தனக்குரிய மொழியில் தருவதில் தனித்துவமான ஒருவராக இலக்கிய உலகில் இயங்கிவருகிறார்.

நண்பர் கொற்றை பி.கிருஷ்ணானந்தன் தனது ஆரம்பக் கல்வியை வதிரி மெதடிஸ்த் மிசன் பாடசாலையிலும், இடைநிலை, உயர்கல்வியை நெல்லியடி மத்திய மகா வித்தியாலயத்திலும் பயின்றவர். மாணவப் பருவத்திலேயே கவிதை அரங்குகளிலும் பேச்சுப்போட்டிகளிலும் திறமையை வெளிப்படுத்தியவர்.

வாலிபத்தில் பல்கலைக்கழக அனுமதி, ஆசிரிய பணி, வங்கிப் பணி, என ஒரு

சேர வாய்க்கப்பெற்றவராக இருந்தார். அதில் வங்கிப் பணியையே முதல் தெரிவாகக் கொண்டு தனது அர்ப்பணிப்பான சேவையின் நிமித்தம் வங்கி முகாமையாளர் என்ற மேன்நிலை பதிவியினைப் பெற்றவர் நண்பர் கொற்றை பி.கிருஷ்ணாந்தன்.

தொழில் நிலையில் நேர அவகா சமின்மை இருந்த போதிலும், கிடைத்த ஓய்வு நேரங்களில் ஆக்க இலக்கியப்பணியிலும் ஈடுபட்ட ஒருவராக திகழ்ந்தார்.

ஈழத்துக் கவிதை உலகில் எழுபது காலப்பகுதி மரபுக்கவிதைகள் கோலோச்சிய காலம். இக்காலத்தில் கவிதைவெளியில் பேசப்பட்டவர்களாக கவிஞர் காசி ஆனந்தன், சுபத்திரன், பசுபதி, முருகையன், புதுவை இரத்தினதுரை ஆகியோர் இருந்தனர். இவர்களது ஆகர்சிப்பினால் கவிதை புனையும் ஆர்வம் இவரிடமும் மடைதிறந்தது. தனது முதலாவது கவிதையினை 1970 இல் ஈழநாடு பத்திரிகையில் எழுதினார். பின்னர், சுதந்திரன், வீரகேசரி, குங்குமம், வரதரின் வெள்ளி, இலங்கை வானொலி மலர் என்பவற்றை பயில் களங்களாகக் கொண்டு பல கவிதைகளை எழுதியவர் கொற்றை பி.கிருஷ்ணானந்தன் என்பது நினைவுக்கு வருகிறது. இக் காலப்பகுதியிலேயே பட்டி தொட்டியெங்கும் கவியரங்கங்கள் பிரசித்தி பெற்றிருந்தன. மக்களைப் பெரிதும் கவர்ந்த கவிஞர்களாக வி.கந்தவனம், முருகையன், காரை.செ.சுந்தரம்பிள்ளை, சொக்கன், சோ. பத்மநாதன், கல்வயல் குமாரசாமி எனப்பலர் கவியரங்க மேடைகளை அலங்கரித்தனர். கொற்றை பி.கிருஷ்ணானந்தனின் கவி யாற்றலைக் கண்டு அவரைக் கவியரங்க மேடைக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தவர் கவிஞர் காரை.செ.சுந்தரம்பிள்ளை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அதைத் தொடர்ந்து தனது கவியாற்றலை மேடைகளில் வெளிப்படுத்தி வந்தவர் சமகாலத்தில் பட்டிமன்ற மேடைகளிலும் நல்லவாதத் திறனுள்ள பேச்சாளராகவும் தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொண்டார்.

1973 இலும் 1974 இலும் மிக இளவயதிலேயே ஒரு நிறுவன ரீதியாக இல்லாமல் தனி முயற்சியாகத் தனது

நண்பர்களின் ஒத்துழைப்புடன் இவர் நடாத்திய முத்தமிழ் விழாக்களையும் அவற்றில் பங்கு கொண்டு சிறப்பித்த கலை, இலக்கிய ஆளுமைகளையும் இந்தநேரத்தில் நான் நினைத்துப் பார்க்கின்றேன்.

இவரது ஆளுமையின் இன்னொரு பக்கம் நாடகத்துறை சார்ந்தது. நாடகங்களை எழுதி நெறியாள்கை செய்த அனுபவமும் வாய்க்கப்பெற்றவராக கொற்றை.பி.கிருஷ்ணானந்தன் இருந்துள்ளார் என்பது பலருக்கும் தெரியாத விடயம். இலங்கை வானொலிக்காக பல நாடகங்களை எழுதியதுடன், கண்டி அரசன், கொழும்புக்கு போவோம். முதலான நாடகங்களில் நடிகராகவும் திகழ்ந்துள்ளார் என்பது குறிப்பிட வேண்டிய விடயமாகும்.

நண்பர் கொற்றை.பி.கிருஷ்ணானந்தனின் அரசியல் பிரக்ஞை பற்றிக் கூறின், அவர் ஆரம்பத்தில் திவீர இடதுசாரி அரசியலின் பால் ஈர்க்கப் பட்டவராக இருந்தார். பின்னர் அது தமிழ் தேசிய அரசியல் வழியில் மாற்றம் பெற்றது. இதனால், இருபத்தேழு வருடங்கள் எழுத்துலகிலிருந்து ஒதுங்கியிருக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்துக்குள்ளானார். பின் நீண்ட கால இடைவெளிக்குப்பின் அந்த அனுபவங்கள் தந்த பட்டறிவுடன் மீண்டும் மிடுக்குடன் இலக்கிய உலகில் கால் பதித்தவர், சிறுகதை ஆக்கத்தில் கவனச்செறிவுடன் எழுதிவரும் சிறுகதை எழுத்தாளராக முகம்காட்டி வருகிறார். சிறுகதைக் களத்தில் பல விருதுகளையும், பரிசில்களையும் பெற்றுள்ளார் என்பது குறிப்பிட வேண்டிய விடயமாகும்.

'இன்னுமோர் உலகம்' என்பது அவரது முதலாவது சிறுகதைத் தொகுதி. இது 2012ல் ஈழத்தலிருந்து வெளிவந்த சிறுகதைத் தொகுப்புக்கான கொடகே சாகித்ய விருதினைப் பெற்றது. இதைவிட அவ்வப்போது சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள் நடாத்திய சிறுகதைப் போட்டிகளிலும் பல பரிசில்களை இவரது சிறுகதைகள் பெற்றுள்ளன. அண்மையில் அரசு உத்தியோகத் தர்களுக்காக கலாசார அமைச்சு நடாத்திய சிறுகதைப் போட்டியிலும் இவரது சிறுகதை இரண்டாவது இடத்தினைத் பெற்றுள்ளது.

இதைவிட குட்டிக் கதைகள், குறுங்கதைகள் என்ற வகையிலும் தனது படைப்பார்வத்தை

தீவிரப்படுத்தி வருகிறார். அந்த வகையில், 'ஞானம்' சஞ்சிகையில் நாற்பது இதழ்களில் தொடராக எழுதிய 'கொற்றாவத்தை கூறும் குட்டிக் கதைகள்' என்பது குறிப்பிட வேண்டியது. இக்குட்டிக் கதைகளையும், அண்மைய அவரது சிறுகதைகளையும் இரு நூல்களாகக் கொண்டு வரவுள்ளர் என்ற செய்தி மகிழ்ச்சிக்குரியது.

நண்பர் கொற்றை.பி.கிருஷ்ணானந்தனுக்கு உள்ள இன்னொரு முகம் சமூகப்பணி சார்ந்தது. அப்பணி சமூகம் சார்ந்த களப்பணியாக உள்ளது. இதன் மூலம் தன்னார்வம் மிக்க ஒரு சமூகச் செயற் பாட்டாளராகவும் தன்னை நிலைநிறுத்தி வருபவர். தனது கிராமத்தில் வறிய மாணவர்களின் கல்வி மேம்பாட்டிற்காக ஆற்றும் பணி மகத்தானது. இத்தகைய மாணவர்களுக்கு தனது தகப்பனார் அமரர் ஆ.பிள்ளையினார் ஞாபகார்த்தமாக ஆண்டுதோறும் நிதியுதவி செய்து வருகின்றார். பல்கலைக்கழகத்துக்குத் தெரிவான மாணவர்களுக்கு புலம்பெயர்ந்த உறவுகளிடமிருந்து நிதிபெற்று உதவி வருகின்றார். அத்துடன் வறுமையிலுள்ள விதவைகள், நோயாளிகளுக்கும் உதவி வருகின்றார் என்பது அவரது மானிடநேசிப்பைக் காட்டுகிறது.

நண்பர் கொற்றை பி. கிருஷ்ணானந்தனிடமுள்ள இன்னொரு சிறப்பு, தனது மொழியைக் கையாள்வதில் காட்டும் அக்கறையும், கவனமும் ஆகும். சொற்களின் சேர்மானத்தில் மொழிநடையில் எளிமையைக் கடைப்பிடிப்பவர். இதனால் அவரது படைப்புக்கள் வாசகனுக்கு மண்வாசனையின் அர்த்தப் பரிமாணங்களைத் தருபவையாக உள்ளன.

நீண்டகால இலக்கியப் பரிச்சயம் கொண்ட நண்பரின் தகுதிகண்டு 'ஞானம்' சஞ்சிகை தனது அட்டைப்படத்தில் அவரை அலங்கரித்திருப்பது சாலவும் பொருத்தமானது. அவர் காலத்தின் வளர்ச்சிப் போக்கில் இன்னும் பல சமூகப்பயனுள்ள படைப்புக்களைத் தரவேண்டும். அவரது படைப்பாற்றல் ஈழத்து இலக்கியத்துக்கு வலுச்சேர்க்க வேண்டும் என வாழ்த்துகின்றேன்.

கீரியும் பாம்புமாய்!

கொஞ்சனா

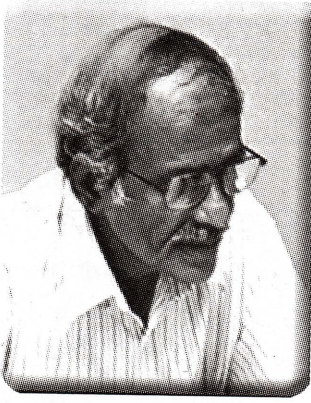
கண்டுகொள்ளாமல் ஒளித்து
கண்டபோது எதிர்த்து
சண்டையீட்டுக்கொத்தீனோம்
கடித்தோம்
குற்றூய்ராக்கீனோம்
இண்டைக்கும் அதையே
இருக்கும்படி செய்கின்றோம்!

இரைக்காகப் புறப்பட்டு
சீறைக்கைத் ஆனதும்
உரையாற்றி முடிந்தபின்
உடைவாகப் போனதும்
நமக்கு நாம் வரவழைத்த
சுமக்க முடியாச் சுகமைகள்!

குழுவமைத்து குழுக்களாக்
கழுமரத்தில் ஏற்றி
அழுவதற்காக ஆக்கீனோம்
எழுவதற்காக ஏது செய்தோம்?

தொழுவதற்காகப் பள்ளிக்கும்
தொண்டாற்ற கோவிலுக்கும் போய்
ஓதலும் உரைத்தலுமன்றி
ஆதலேதும் செய்தோமா?
மோதல் முடிவானோம்!

மோத் ! மோதி! நாத்யற்று
மீத்யும் இழந்தோம்
மீச்சமன்றிப் போனபின்
எச்சங்கள் தேடினோம்
அச்சமே உருவாகியது
அஞ்சியஞ்சீச் செத்தும்
கெஞ்சலன்றி, கீடைப்பதாய்
இல்லை ! கீரியும் பாம்புமாய்

சிறுகதை

நாலும் கண்ணுக்குப் புலப்படாத கையுடும்

- மு.பொ

கிது தான் மரணமா?

நான் எனது ஸ்தூல உடலைவிட்டு வெளியே வந்து சூக்கும் உடலில் நின்று கொண்டிருக்கிறேன். முன்னர் நான் - அதாவது உயிருடன் இருந்த போது - இந்த ஸ்தூல - சூக்கும் உடல் என்ற பிரிவுகளையும் மறுபிறப்பு கடவுள் என்பவற்றைப் பற்றியும் பெரிதாக எடுத்துக் கொண்டதில்லை. ஆழமான சமயப் பற்றுடைய இந்து குடும்பத்தில் பிறந்திருந்ததால் எனது பெற்றார் சமயம் பற்றிச் சொன்ன இவ்வாறான தகவல்களை எனது நினைவின் மூலைகளில் ஒதுக்கி வைத்திருந்தேனே ஒழிய உண்மையெனப் பெரிதாக எடுத்துக் கொண்டதில்லை.

ஆனால் இப்போ?

எனது ஸ்தூல உடல் படுக்கையில் பிரேதமாகக் கிடக்க, அதைச் சுற்றி என் குடும்பத்தவர் தேம்பி அழுது கொண்டிருக்க, அதைப் பார்த்துச் சிரிக்க வேண்டும் போலிருக்கிறது எனக்கு. நோயின் உக்கிர தாக்குதலுக்குள்ளாகி, பெரும் அவஸ்தைப் பட்டு மரணத்துக்குள் விழுந்தபோது இவ்வளவு சுகமான மாற்றம் ஏற்படும் என்று எனக்குத் தெரியாது. ஸ்தூல உடல் சுமந்திருந்த நோயின் சுமையையும் அவஸ்தை யையும் விட்டு சூக்கும் உடலுக்கு நான் மாற்றப்பட்ட போது ஏற்பட்ட சுகமானது எத்தகை ரசனைக்குரியது!

கிது தான் மரணமா?

இப்படித்தான் இருக்குமெனத் தெரிந்திருந்தால் நான் எப்பவோ உயிரை விட்டிருப்பேன்!

எனது உடல் துப்புரவாக்கப்பட்டு

கல்கிஸ்சை மலர்ச்சாலையில் வைக்கப் பட்டிருந்தது, உற்றார் உறவினர் நண்பர்களின் பார்வைக்காக. எனது மரணச் சடங்கிற்கு பலர் வந்தனர். ஆயினும் ஒப்பீட்டளவில் குறைவான தொகையினர் என்றே சொல்ல வேண்டும்.

எவ்வாறாயினும் நான் ஆங்கிலத்தில் எழுதியதால் என்னைத் தமிழ் எழுத்தாளர் பலர் அறிந்திருக்கவில்லை. அதுமட்டுமல்ல சுப்பிரமணியம் சிவநாயகம் ஆகிய என்னை, முன்னர் சுதந்திரனில் ஆசிரியராக இருந்தவரும் அதன் பின் எம்.டி.குணசேனாவின் நிறுவனத்திலிருந்து வெளியான தமிழ் பத்திரிகைகளுக்கு ஆசிரியராய் இருந்தவரும் எஸ்.டி.எஸ் எனச் சுருக்கமாக அழைக்கப்பட்டவருமான சிவநாயகத்தோடு மாறாட்டம் செய்தனர் என்பது கவலைக்குரிய விடயந்தான்.

இந்நிலையில் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் என்போர் விரல்விட்டு எண்ணக்கூடியவர்களே வந்தனர். பெண்கள் கல்வி ஆய்வு மன்றத்தின் பொறுப்பாளர் செல்வி திருச்சந்திரன் வந்திருந்தார். இவர் எங்கள் குடும்பத்தோடு தொடர்புடையவர். அடுத்து என்னோடு இறுதிக் காலத்தில் நெருங்கிப் பழகிய மு.பொ.என அழைக்கப்பட்ட பொன்னம்பலம் வந்திருந்தார். மற்றும் எனது நண்பர்களான சிங்கள புத்தி ஜீவிகளும் எழுத்தாளர்களும் வந்து போயினர். இவர்களில் சிலரைக் கண்டபோது எனக்குள் இன்கிளர்வின் கிளுகிளுப்பு.

எனது இறுதி யாத்திரைக்கான ஆயத்தங்கள் தொடங்கப்பட்டுவிட்டன. இன்னும் சிறிது நேரத்தில் மலர்ச்சாலையிலிருந்து மயானத்துக்கு எனது உடல் எடுத்துச் செல்லப் படப் போகிறது. அதற்குள் எனது கடந்த

கால வாழ்க்கையின் மீள் கண்ணோட்டம் தானாகவே ஓடத் தொடங்கியது.

②

1956 ஜூன் 5 ஆம் திகதி கொக்குவிலிலிருந்து கொழும்புக்கு இரவு மெயில் எடுத்தேன். என்மனம் ஏனோ கனத்துக் கொண்டிருந்தது. அன்றுதான் நாடாளுமன்றத்தில் சிங்களம் மட்டும் சட்டத்தைப் பண்டாரநாயக்கா நடைமுறைப்படுத்தும் நோக்கில் அறிமுகப்படுத்தினார். தமிழரசுக் கட்சியின் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் செல்வநாயகம் தலைமையில், ஜி.ஜி. பொன்னம்பலம் உட்பட இதை எதிர்த்துக் காலிமுகத்திடலில் சத்தியாக்கிரகம் செய்தனர்.

சும்மா சத்தியாக்கிரகம் செய்தனர் என்று சொன்னதோடு இது முடிந்துபோன விஷயம் அல்ல. குண்டர்களால் ஏவப்பட்ட சத்தியாக்கிரகிகள் கல் எறிக்குள்ளாகின்றனர். அவர்கள் மண்டைகள் உடைந்து இரத்தம் வழிகிறது. சிலர் குண்டர்களின் நேரடித் தாக்குதல்களுக்கு உள்ளாகின்றனர். அவர்களை அங்கிருந்து பாதுகாப்பாகக் கொண்டு செல்வதை பெரும்பாடாகிப் போய்விட்டது.

நான் பண்டாரநாயக்காவை நினைத்து ஆச்சரியப்படுகிறேன்.

1929ல் ஓக்ஸ். போர்ட் பல்கலைக் கழகத் தைவிட்டு இலங்கை வந்த பண்டாரநாயக்கா, இலங்கைக்கு சமஷ்டி அரசே சிறந்தது என்று அடித்துக் கூறினார்! அவரா இப்போ இனவாதியாக மாறினார்? என்னால் நம்ப முடியவில்லை.

ரயில் யாழ்ப்பாணத்தை விட்டு ஓடிக் கொண்டிருந்தது.

'கரிக் கோச்சி' என்று ஏளனமாக அன்று பேசப்பட்ட இந்த ரயில் வண்டியே அன்று கொழும்பில் தொழில்பார்த்த யாழ்ப்பாணத் தவர் அனைவருக்கும் உயிரூட்டியாக ஓடிக் கொண்டிருந்தது.

நான் வேலை பார்த்த டெய்லி நியூஸ் பத்திரிகையைப் பற்றி மறந்து போனேன். அதைவிட்டு விலக வேண்டும் என்று வேறு காரணங்களுக்காக எப்பவோ தீர்மானித்திருந்தேன். ஆனால் இப்போ அதில் எழுத வேண்டிய எவை பற்றியும் என் மனதில் ஓடவில்லை. முழுமனதும் நாட்டின் அரசியலிலேயே மூழ்கியிருந்தது.

ரயில் வண்டி காலை கொழும்பை அடைந்த

போது கொழும்பின் நிலவரம் தலைகீழாக மாறியிருந்தது. ஓர் சிறிய இனக்கலவரமே நடந்து கொண்டிருந்ததுபோல் தெரிந்தது. ரயிலை விட்டு இறங்கிய மக்கள் தமக்கு என்ன நேருமோ என்று தெரியாது அஞ்சினர். நான் அங்கு என்னைப் போல் நின்ற சிலரோடு சேர்ந்து சென்று பொலிஸ் ஸ்ரேஷனில் தஞ்சம் அடைந்தேன். நான் இதுகாலவரை தமிழர் சார்பான அரசியலில் பெரிதாக அக்கறை கொண்டிருந்தவன் அல்ல. ஆனால் பொலிஸ் ஸ்ரேஷனுக்குப் போனபோது யாரோ என்தோளில் கைபோட்டுக் கொண்டு வருவது போலிருந்தது.

யார் அது?

எவரும் இல்லை. திடீரென எங்கிருந்தோ ஒரு குரல் எனக்குள் வந்து இறங்குவது போலிருந்தது. "பார்த்தாயா, நீங்கள் உங்கள் உரிமைகள் எதையும் கேட்கக்கூடாது. கேட்டால் அடியும் உதையுந்தான் கிடைக்கும்"

அதன் பிறகு எனக்குள் ஏதாவது செய்ய வேண்டும் போலிருந்தது.

நான் முதலில் 1953இல் இருந்து 55 வரை தான் டெய்லி நியூஸ் பத்திரிகையில் வேலை செய்தேன். ஆனால் இந்த ஏரிக்கரைப் பத்திரிகைகள் அரசின் ஊதுகுழலாய் மாறிய பின் அங்கு வேலை செய்வதில் அர்த்தம் இல்லாதிருந்தது. பின்னர் 1961ல் இருந்து 69 வரை டெய்லி மிரரின் ஆசிரியர் குழுவில் பணிபுரிந்தேன்.

ஆயினும் தமிழர், அதாவது தமிழ்ப்பேசும் மக்களின் நிலை மிக மோசமாகவே மாறிக் கொண்டு வந்தது. இதை மாற்றுவதற்கு என்னாலான உதவிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று எனக்குள் ஓர் உத்வேகம் எழுந்தது. இந்த உத்வேகத்துக்கு தூயம் போடுவது போலவே லண்டனில் இருந்து, தமிழர் உரிமைகளை மீட்டெடுப்பதற்காக நிதிகள் சேகரிப்பதில் ஈடுபட்டிருந்த என் ஆத்மார்த்த நண்பன் கந்தசாமியின் செயற்பாடும் அமைந்தது.

அவரின் தூண்டுதலே சற்றே றிவியூ வெளிவருவதற்குக் காரணம் ஆயிற்று. அதில் வெளிவந்த என் எழுத்துக்கள் சிங்கள நண்பர்களிடமிருந்து எனக்குப் பாராட்டு தலையும் தந்த அதேவேளை சிங்கள அரசியல் வாதிகள் ஒத்தோடிகள் ஆகியோர் மத்தியில் அசௌகரியத்தையும் ஏற்படுத்திற்று.

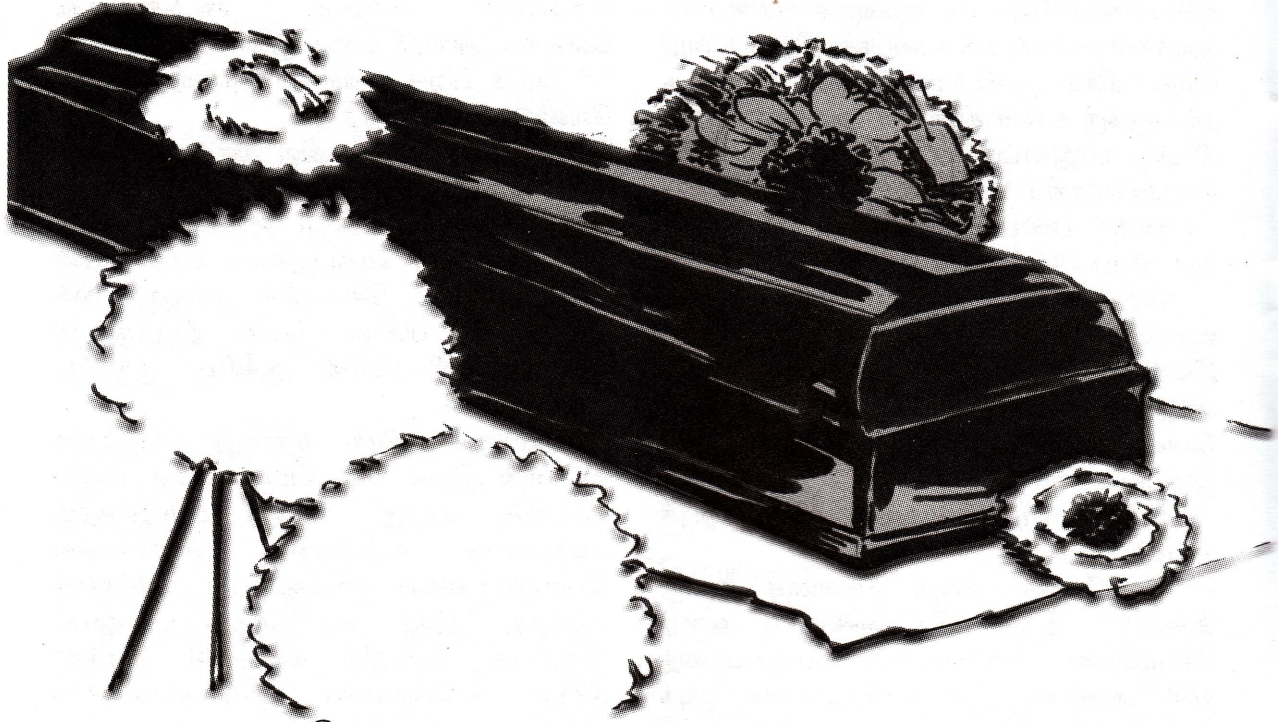
அன்று ஒருநாள் ஒரு சிங்கள நண்பர் என்னைச் சந்தித்தது பற்றி புதுமையாகப் பின்வருமாறு எழுதியிருந்தார்:

“நான் 1982இல் சிவநாயகத்தை ஆசிரியராகக் கொண்டு யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளிவந்த வித்தியாசமான பத்திரிகையான சற்றே றிவீயூவை வாசித்தபோது அவரைச் சந்தித்தேன்”. ஆங்கிலத்தில் வெளிவந்த இந்தப் பத்திரிகை ஒன்றால் மட்டுமே தமிழர் முகங்கொடுக்கும் பிரச்சினைகள் சிங்கள மக்களுக்கும் வெளியுலகுக்கும் தெரியப் படுத்தப்பட்டது.” இவ்வாறு எழுதிய பிறயன் செனவிரத்தன என்ற சிங்கள நண்பரே, பின்னர் எனது THE PEN AND THE GUN என்ற நூலுக்கும் முன்னுரை வழங்கினார்.

இருந்த என்னைக் கைது செய்யவும் உத்தரவு பிறந்தது. இக்காலத்தில்தான் இரண்டு கண்களும் இரண்டு கரங்களும் இரந்த எனக்கு இரண்டாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட கண்களும் கரங்களும் வந்து முளைத்துக் கொண்டது போன்ற உணர்வு ஏற்படுகிறது.

நான் கடல்மார்க்கமாக, இரவோடு இரவாகத் தப்பிச் செல்ல வேண்டும். அதற்கான ஏற்பாடுகளை எனது நண்பர்களும் இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் மேற்கொள்கின்றனர். இரவு நேரம், கடலைக் கிழித்துக் கொண்டு படகு வேகமாகச் செல்கிறது.

பொங்கி வரும் அலைகளின் மேலால் பாய்வதும் வீழ்வதுமாய் படகு செல்கிறது. அது எனக்கு என் வாழ்க்கையையே படம்

③

சற்றே றிவீயூ மூலம் வெளிப் படுத்தப்பட்ட எனது எழுத்துக்கள் அரசாங்கத்தை அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கிற்று. இக்காலத்தில்தான் ஜே.ஆரின் ஆட்சி கோலோச்சிக் கொண்டிருந்தது.

இந்தப் போக்கை ஜே.ஆர் மேலும் நீடிக்க விரும்பவில்லை.

1983 ஜூலையில் சற்றே றிவீயூவைத் தடை செய்யவும் அதற்குப் பொறுப்பாய்

பிடித்துக் காட்டுவது போல் இருக்கிறது. எனது வாழ்க்கை ஒரு போதும் சீராகவும் நேராகவும் சென்றதில்லை. வட்டுக்கோட்டையாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் படித்த நான், பட்டப்படிப்பிற்கான வாய்ப்புக்களைத் தவறவிட்டு இப்படிப் பத்திரிகைத் துறைக்கு இழுத்துவிடப்படுவேன் என்று யார் கண்டார்! பத்திரிகைத் துறையில் இடைக்கிடை நல்ல நண்பர்களைக் கண்டுகொண்ட போதும்

இவர்களால் உண்மையான பத்திரிகா தர்மம் உருவாக்கப் பட்டது விடுபட்டுப்போன வெற்று வெளியில் குந்தியிருந்து அழுதிருக்கிறேன்!

படகு தமிழ் நாட்டுக் கரையை அடைந்தது. முன்னர் தமிழ்நாட்டிலிருந்து இலங்கை வந்து களவாக வாழும் தமிழ் மக்களை 'கள்ளத் தோணி' என்று நம்மவர்கள் அழைத்ததும் அவர்களுக்கு எதிராக இயங்கியதும் என் நினைவில் ஓடிற்று. இப்போ கள்ளத் தோணியில் நாம் தமிழ் நாட்டுக்கு ஓடுகிறோம்! என்னவோ நம்ம யாழ்ப்பாணத்தான் செய்ததெல்லாம் எந்தலைமேல் கவிவது போல் எனக்குள்.

அப்பாடா! தமிழ்நாடு எனக்குச் சுதந்திர பூமியாகத் தெரிந்தது. ஆனால் அது எவ்வளவு காலம் நீடித்தது?

நான் தமிழ்நாடு சென்றேனோ இல்லையோ, எனக்காகவே காத்திருந்தது போல், அங்கு இயங்கிய Tamil Information Centreன் சென்னைக்கிளை, எனக்குத் தலைமைப் பதவியைத் தந்தது. அதனால் வெளியிடப்பட்ட Tamil Nation, Tamil voice International ஆகியவற்றில் எழுதும் வாய்ப்பையும் பெற்றேன். சற்றே றிவீயூவில் எவ்வளவு உற்சாகத்தோடு எழுதினேனோ அதே உற்சாகமும் ஆற்றலும் இங்கும் கரை புரண்டது.

அது ரஜீவ் காந்தி கொல்லப்பட்ட காலம்! எனது கருத்துக்கள் ஜே.ஆரை அச்சுறுத்தியதை நாம் விளங்கிக் கொள்ளலாம். ஆனால் இந்திய அரசும் அதே அச்சத்தால் தொடை நடுங்கியது ஏன்? எங்கும் அரசு என்பது உரிமைப் போராட்டத்தைப் பயங்கரவாதமாகப் பார்க்கும் ஒன்றா?

நான் எழுதிய கருத்துக்களால் அச்சம் கொண்ட இந்திய அரசு என்னைக் கைது செய்து ஒருவரும் சிறையில் தள்ளியது. நான் நீரிழிவு நோயினால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டதால், நான் இருந்த சிறைச்சாலைக்கு அருகில் இருந்த சென்னை பெரியாஸ்பத்திரியில் சிகிச்சைக்காக விடப்பட்ட போது எனது கையில் விலங்கும் படுக்கையோடு இணைத்த சங்கிலியும் போட்டுப் பூட்டியிருந்தனர். மலசலம் கழிக்கும் போதும் உணவருந்தும் போதும் மட்டும் அவை கழற்றப்பட்டன. இதே கோலத்தில் இங்கு ஆறுமாதங்களைக் கழித்தேன். எனக்கு காவலாய் நின்ற பொலிஸ்காரனைப் பார்த்து, 'ஏன் என்னைச் சங்கிலியால் பூட்டி

வைத்திருக்கிறாய்?' என்று கேட்க, "எல்லா இலங்கைப் புலிகளையும் சங்கிலியால் பூட்ட வேண்டும் என்பதே கட்டளை" என்று பதில் வருகிறது. நான் அப்படியா தெரிகிறேன்? நான் அப்படித் தப்பி ஓடிவிடுவேன் என்று நினைக்கிறாயா?" என்ற என் கேள்விகளுக் கெல்லாம் அவன் பதில் அளிக்க வேண்டும் என்று நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. மாபெரும் அரசு யந்திரத்தில் அற்ப பல்லாக அசையும் அவனிடத்தில் எமது ஆத்திரத்தைக் கொட்டு வதில் ஆகப் போவது என்ன?

எது எவ்வாறாய் இருந்தால் என்ன, எமது போராட்டம் பற்றி நேர்மையான உண்மையான வரலாறு எழுதப்பட வேண்டும் என்பது என்மனதில் விஸ்வரூபம் எடுத்துக் கொண்டிருந்தது. உலக வரலாற்று நூல்கள் என் மனதில் ஓடிற்று. 'ஓஸ்வாஸ்ட் ஸ்பெங்லரின்' 'மேற்கின்சரிவை'ப் படித்தால் அது கவிதையாக வழிவதைக் காணலாம். 'ஆர்னல்ட் ரொயின்ரீயின்' வரலாற்றுச் சித்தரிப் புகள் தத்துவ விசாரமாக மாறுவதைக் காணலாம். கிபனின் ரோமப் பேரரசின் வரலாறு ஐரோப்பிய தொன்மையின் இருளுக்குள் எம்மை இட்டுச் செல்லும். எச்.ஜி.வெல்சின் உலகவரலாறு, வேகம் மிகுந்த விவரணப் பாய்ச்சலோடு முழு உலக வரலாற்றையும் எம் உள்ளங்கைக்குள் பொத்தி வைக்கும். இத்தகைய விவரணைச் செழிப்போடு எமது விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்றை எழுத வேண்டும் என்பதே எனது பேரவா.

அப்போதெல்லாம் என் நினைவில் ஓடி வருவது, 1956 ஜூலை 5இல் கொக்குவிலிருந்து கொழும்பு இரவு மெயில் எடுத்து வந்த பிரயாணந்தான். அந்தப் பிரயாணந்தான் எனக்கும் பேரினவாதத்துக்கும் உள்ள தொடர்பை என் தோள்மேல் கைபோட்டு விசாரணையைத் தூண்டிவிடுகிறது.

எப்படி அந்தத் தொடர்பை நான் விளக்குவேன்?

ONE DOES NOT KNOW HOW TO EXPLAIN IT, WHY THE EVENTS IN THE COUNTRY IMPINGE ON MY LIFE - A MERE SPECTATOR AS I WAS - IN SOME WAY OR ANOTHER.

இந்தப் பயணந்தான் எல்லாவற்றினதும் ஆரம்பம்.

இத்தகைய கண்ணுக்குப் புலப்படாத ஒன்றின்

(unseen hand) இயக்கமே, என் வாழ்க்கை முழுவதும் ஈழத் தமிழ்பேசும் இனத்தின் உரிமைக்காக என்மேல் தொழிற் படுவதைக் காணலாம். அதனால்தான் நான் எழுதப் போகும் வரலாற்றின் இறுதி அத்தியாயத்தின் தலைப்பாக 'THAT UNSEEN HAND THAT DICTATES ONE'S LIFE' என்று போட வேண்டுமென்று அப்போதே நினைத்துக் கொண்டேன்.

நான் நோயோடு விலங்காலும் சங்கிலியாலும் பிணைக்கப்பட்டு சென்னை வைத்தியசாலையில் கிடந்து உழல்வது பற்றிய செய்தி பத்திரிகைகளில் வந்திருக்க வேண்டும். இதைக் கேள்விப்பட்ட என் சிங்கள நண்பர்கள் - கவனிக்க வேண்டும், நம் தமிழ் வாசகர்கள் - எடுத்த முயற்சியால் நான் சிறையிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டேன்.

(4)

எனக்கு இனவாதம் பிடிக்காது. என்னோடு பழகிய சிங்கள நண்பர்களுக்கு அது நன்றாகத் தெரியும். இனவாதம் பிடிக்காது என்பதற்காக இன்னொரு இனம் அது பேரினமாக இருந்தாலும் சரி சிற்றினமாக இருந்தாலும் சரி நம் உரிமைகளைப் பறித்து எம்மை ஒதுக்குவதை பார்த்துக் கொண்டிருப்பது கோழைத்தனம் என்பதில் தெளிவாக இருந்தேன்.

இதனால் நான் என் சிங்கள நண்பர்களோடு எந்தவிதக் கூச்சமும் இல்லாமல் பழகினேன். அவர்களும் வேண்டுமென்றே என்னை உள்ளன்போடு சீண்டிவிட்டுப் பெரிதாகச் சிரிப்பார்கள்.

இப்போ நாம் எதிர்த்துப் போராடும் இதே சிங்கள இனத்தைச் சேர்ந்த நண்பர்களாலேயே எனக்கு இந்திய அரசு போட்ட கொடூர விலங்கு உடைகிறது. விடுதலை கிடைக்கிறது. இது ஒரு முரண் நகை என்று சொல்லலாமா? இல்லை. அப்படிச் சொல்வதை விட இந்த உலகத்தில் வாழும் கோடனுக்கோடி மக்களில் எமக்குத் தெரியாத எண்ணிறந்த மக்கள், இனம் மொழி மதம் கோட்பாடுகள் என்பவற்றையெல்லாம் மறந்து தம் இதயங்களை அன்பு பெருக்கெடுத்து ஓடிவரக் காத்திருக்கும் படுகையாக வைத்திருக்கிறார்களே என்பதை நினைத்த போது என்கண்கள் கசிந்தன.

அந்தப்படுகையில்தான் காந்தி குந்திக் கொண்டிருக்கிறாரா?

இவை பற்றிச் சிந்திக்க எனக்கு நேரமில்லை

இந்தியாவில் அலைந்து திரிவது ஆபத்தாகவே எனக்குப்பட்டது. அதனால் அங்கிருந்து கிளம்புகிறேன். முதலில் சிங்கப்பூர், பின்னர் ஹொங்கொங், அங்கிருந்து ஆபிரிக்க நாடுகள் என்று நாடோடியாய் அலைகிறேன். கையில் காசில்லை, சாப்பாட்டிற்கு கஷ்டம். ஆனாலும் அங்கும் நான் குறிப்பிட்ட கண்ணுக்குப் புலப்படாத கை, ஆயிரம் கண்களோடும் கரங்களோடும் என்முன் எழுந்து விளையாடுகிறது. சிங்கப்பூரில் எனக்குத் தெரிந்த பல முகங்கள் இளந்தென்றலாய் மிதந்து வந்து கொண்டிருந்தன. அவர்களின் ஆதரவு என்னை உற்சாகப்படுத்திற்று.

ஆனால் நான் அங்கே தங்குவதாய் இல்லை.

எனது நோக்கம், எங்காவது ஐரோப்பிய நாட்டிற்குப் போய், அங்கிருந்து லண்டனுக்குப் போவதையே விரும்பியது. அதுவே என் லட்சியத்துக்கு துணை புரிவதாய் இருக்கும் என்பதில் தெளிவாய் இருந்தேன்.

ஹொங்கொங்கில் நிலைமை மோசமாக இருந்தது. ஆங்கிலம் தெரிந்த பிரமுகர்கள் நான் ஒரு JOURNALIST எனத் தெரிந்ததும் என்னால் ஈர்க்கப்பட்டனர். அவர்கள் எனக்கு உதவி புரிந்தனர். நான் அங்கிருந்து ஆபிரிக்க நாட்டுக்குச் செல்வதற்கு அவர்கள் பலவகையில் உதவினர்.

நான் ஆபிரிக்க நாடுகள் சிலவற்றில் காலடி வைத்த போதுதான் கஷ்டம் என்றால் என்னவென்று தெரியவந்தது. கல்வியறிவு இல்லாத இடங்களில் சிக்குண்டு மெல்லவும் முடியாமல் விழுங்கவும் முடியாமல் கிடந்த போதும் கூட அந்தக் கண்ணுக்குப் புலப்படாத கை என்னை நோக்கி நீண்டு கொண்டதான் இருந்தது. எனது ஆற்றாமையும் துன்பமும் உச்சத்தை எட்டிய போதெல்லாம் மண்டேலாவும் காந்தியுமே அதன் எல்லைகளாக என் கண்முன்னே நின்றனர். அவர்கள் பட்ட துன்பத்தையும், செய்த தியாகத்தையும் விடவா நாங்கள் செய்துவிட்டோம்?

இவ்வாறு அனாதரவாய் அலைந்து கொண்டு திரிந்த நான் 1994இல் பிரான்சில் தஞ்சம் அடைந்தேன். அங்கு அகதியாய் இருந்த நான் 1995இல் எனது பிறந்த நாட்டைத் தவிர ஏனைய எல்லா நாடுகளுக்கும்

செல்லக் கூடிய உரிமையை - எனக்கு மிகவும் தேவையாய் இருந்த உரிமையைப் பெறுகிறேன்.

இதன்பிறகு நான் அடிக்கடி லண்டன் போய் வரத் தொடங்குகிறேன்.

இதற்கு முக்கிய காரணம், நான் எழுதி முடிக்கத் திட்டம் போட்டிருந்த SRI LANKA: WITNESS TO HISTORY என்ற எனது இரண்டாவது நூலை எழுதத் தொடங்குகிறேன். அத்தோடு ஏககாலத்தில் HOT SPRING என்ற ஆங்கிலப் பத்திரிகையையும் வெளியிடத் தொடங்குகிறேன். ஈழத்தமிழரின் இனப்பிரச்சினையை வெளியுலகுக்கும் தெரியப்படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கில் SATURDAY REVIEW க்குப் பின்னர் இதை லண்டனில் ஆரம்பித்தேன்.

இப்பத்திரிகைக்கு நல்ல வரவேற்பிருந்தது. 'கொதிநீர் ஊற்று' என்ற இப்பத்திரிகையின் தலைப்பு, திருகோணமலையில் உள்ள வெந்நீர் ஊற்றை நினைவுபடுத்துவதாகவும் அங்குள்ள இனங்களுக்கிடையேயான கொதி நிலையையும் பொதுவாக தமிழ்பேசும் ஈழத் தமிழரின் கொதிநிலையையும் உருவகப்படுத்தி அது வெளிவந்தது. சற்றே றிவியூவுக்கு அடுத்து மற்றொரு சாதனையாக நின்றுது. இப்பத்திரிகைக்குப் பின்னால் ஈழம் நிறுவனம் நின்று தனது ஆதரவை வழங்கியது. இப்பத்திரிகையின் விநியோகச் சுழற்சி, பத்திரிகையை பலபேரைச் சென்றடைய வைத்தது.

இக்காலத்தில் நான் மிக உற்சாகத்தோடும் சந்தோசமாகவும் இயங்கினேன். ஆனால் இத்தகைய எனது உற்சாகத்தில் திடீரென மண் அள்ளிப் போடுவது போல் 2003 இல் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கமும் .பிரெஞ் அரசாங்கமும் விசா வழங்குவதில் தமக்குள் பரஸ்பரம் ஏற்படுத்திக் கொண்ட மாற்றங்கள் எனக்கு வழமைபோல் லண்டன் செல்வதில் தடை போட்டது. இது என்னை நட்பாற்றில் கைவிட்டது போலாயிற்று.

முடிக்கப்படாமல் கிடக்கும் எனது நூல், அதற்கான உசாத்துணை நூல்கள் என்று எல்லாமே லண்டனில் இருக்க அங்கு போக முடியாமல் பரிஸில் விடப்பட்ட நான் மீளவும் லண்டன் செல்வதற்காக நடத்திய போராட்டம் ஓர் அதிசயமான நிகழ்வால் - INVISIBLE

HAND - கை கூடியது தனியான கதை.

"அப்பாடா! லண்டன் வந்துவிட்டேன்! என்று மகிழ்ச்சி கொள்கிறேன். ஆனால் அது கொஞ்சநேரந்தான்.

அடிக்கடி எனது உடலில் ஏற்பட்ட சோர்வின் காரணத்தை அறிய நான் எடுத்த இரத்தப் பரிசோதனை முடிவு எனது மகிழ்ச்சி அனைத்தையும் அள்ளிக் கொண்டு போயிற்று.

எனக்கு இரத்தப் புற்றுநோய் என்பதே அந்தப் பரிசோதனையின் முடிவு! ஆயினும் இயங்குதல் நொய்தலான நிலையில், எழுத்தாக்க ஆர்வம் வற்றிப் போக, "நூலின் இறுதி அத்தியாயத்தை முடித்துவிட்டேன். நூலின் அறிமுக உரையும் பொருளடக்க அட்டவணையும் பிரசுரகர்த்தாவைத் தேடுதலுந் தான் பாக்கி" என்று நானே எனக்குள் கூறிக் கொண்டபோது, எனக்குள் ஒரு பெருமையே ஏற்பட்டது.

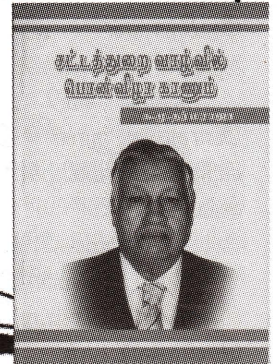
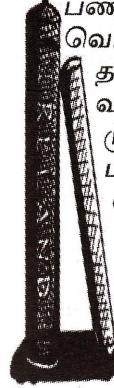
'எது ஆகுமோ அதுவே ஆகும்' என்ற வரிகள் என் நினைவில் ஓடிவர, நான் பேனையை மேசையில் வைத்தபோது

நூல் : **எட்டத்துறை வாழ்வில்**

வொன்விழாக்காலும் க. மு. தர்மராஜா

தொகுப்பாசிரியர் : டாக்டர் எஸ். மகேன் தனது வாழ்வை அர்த்தமுள்ளதாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் மனித நேயப்பண்பாளர், சட்ட ஆலோசகர், தர்மராஜா அவர்கள் நீதித்துறையில் பொன்விழா ஆண்டில் காலடி எடுத்து வைத்த ஞாபகார்த்தமாக இந்நூல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. திரு. தர்மராஜா அவர்கள் பற்றி பத்திரிகைகளில் வெளிவந்த கட்டுரைகள், மற்றும் ஒளிப்படங்கள், திரு. தர்மராஜா பற்றியும் அவர்களது பணிகள் பற்றியுமான ஒரு

வெட்டுமுகத்தைத் தருகிறது. அவரது வாழ்வு முன்னுதாரண மாகப் பலருக்கும் வழிகாட்டும். வாசித்துப் பயன்பெறத்தக்க நூல்

இறுதிவரை போராடும் ஒரு போராளியின் ஓர்மமும் தந்திணிப்பற்ற விடுபட்ட நிலையும் எனக்குள் ஓர் படிமமாய் எழுதுவது போல் தெரிந்தது.

இப்போது நான் மீண்டும் மகிழ்ச்சியாய் இருக்கிறேன்.

எனது நூலை பிரசுரிப்பதற்கான ஒழுங்குகள் முடிந்துவிட்டதால், அவதிப்படும் நிலையிலிருந்து விடுபடுகிறேன். பரிஸில் ஆறுதலாக இருக்கிறேன். இக்காலத்தில்தான் நான் ஒரு நாள் லாசாப்பலுக்கு அருகாமையில் போய் கொண்டிருந்தபோது, என் இளம் நண்பரோடு வந்த ஒருவரை எதிர்கொள்கிறேன். அவரை என் நண்பர் அறிமுகப்படுத்தினார்.

“இவர் தான் மு.பொன்னம்பலம். இவர் ஒரு எழுத்தாளர் லண்டனுக்கு வந்தவர். பரிஸுக்கும் வந்திருக்கிறார், தனது நூல்வெளியீட்டுக்காக”

எனக்கு அசௌகரியமாக இருக்கிறது. எனக்கு தமிழ் எழுத்தாளர்கள் பற்றி அதிகம் தெரியாது. அதனால் எனது அறியாமையை என் முன்னால் நின்ற அவரிடமே சொல்லி விடுகிறேன்.

உடனே அவர், “நீங்கள் அதைப் பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டாம். எனக்கு உங்களை நன்றாகத் தெரியும். உங்களில் மரியாதையும் உண்டு” என்று அவர் கூறி முடிப்பதற்கும், “ஐயா இவர்தான் உங்கள் சற்றே றிவியூவின் சகோதர பத்திரிகையான திசையின் ஆசிரியராக இருந்தவர்” என்றான் அவரை அறிமுகப்படுத்திய நண்பன்.

“ஓ அப்படியா!” என்று முகம்மலரக் கேட்டுக் கொண்டே மு.பொ.வோடு கை குலுக்கிய நான் “என்ன நூல் வெளியிட வந்திருக்கிறீர்கள்?” என்றும் கேட்டேன்.

ஒரு கவிதை நூல், ‘சுத்திரர் வருகை’ என்ற தலைப்பில் என்று கூறிய அவர், 150 பவுண்டைச நீட்டி “இதை உங்கள் நண்பர் நேமிநாதன் உங்களிடம் கொடுக்கும்படி தந்தார்” என்றார்.

நன்றி கூறி அதை வாங்கிக் கொண்ட போது, “நூல் வெளியீட்டுக்கு நீங்களும் வந்தால் மகிழ்ச்சி அடைவேன்” என்றார் அவர்.

“நிச்சயமாக” என்றேன் நான்.

நூல் வெளியீட்டுக்குப் பின்னர் அவர் லண்டன் சென்று, அங்கிருந்து கொழும்பு சென்றுவிட்டார்.

நானும் இலங்கைக்குப் போய், கொழும்பில் எனது குடும்பத்தோடு அமைதியாக வாழவே விரும்பினேன். எனது நோயும் அதற்கு முக்கிய காரணமாய் இருந்தது. அதற்கேற்றால் போல் நான் இலட்சிய பூர்வமாக வரிந்திருந்த SRI LANKA : WITNESS TO HISTORY (வரலாற்றுக்குச் சான்று பகரும் இலங்கை) என்ற எனது நூலும் வெளிக்கொணரப் பட்டுவிட்டது. அதன் பிரதிகளில் குறிப்பிட்ட தொகை இலங்கைக்கு அனுப்புவதற்கான ஒழுங்குகளும் முடிந்துவிட்டன.

அப்பாடா! நான் நிம்மதியாக மூச்சுவிட்டேன்.

இனி நான் கொழும்புக்கு பிரயாணமா வதற்கான ஒழுங்குகள் செய்யப்பட்டன.

நான் இலங்கை வருவதாகக் கேள்விப்பட்டதும், என்னை கிளிநொச்சிக்கு வருமாறு பெரிய இடத்தில் இருந்து அழைப்பு வந்தது.

ஆனால் நான் மறுத்துவிட்டேன் அந்த மறுப்பில் ஓர் ஆத்திரம் இருந்தது.

என்ன ஆத்திரம்?

அது பற்றிப் பிறகு சொல்லலாம் என அடக்கிக் கொண்டேன்.

ஒரு நாள் நேராகவே கொழும்பு வந்து, எனது குடும்பத்தோடு இணைந்து கொண்டேன். ஆனால் ஒன்றில் மட்டும் உறுதியாக இருந்தேன். நான் கொழும்புக்கு வந்தது தொடர்பாக எந்தப் பத்திரிகைக்கும் தெரியப்படாது இருக்கப் பார்த்துக் கொண்டேன். கணினியையும் எனது எழுத்து வேலை தொடர்பாக பாவித்ததில்லை. வெளியுலகத் தொடர்பை அடியோடு கத்தரித் துவிட்டே இருந்தேன்.

ஆயினும் பரிஸில் தனது கவிதை நூலை வெளியிட வந்த எழுத்தாளர் எவ்வாறோ எனது வருகையை அறிந்து – ஒருவேளை லண்டனில் உள்ள எனது நண்பன் மூலம் அறிந்து – என்னிடம் வந்தார். அடிக்கடி வந்தார். அவர் என்னோடு பலவிஷயங்கள் பற்றிக் கதைப்பார். ஆனால் எனது இருப்பை அவரும் எவருக்கும் பறைசாற்றவில்லை. ஆயினும் அவரது இளம் நண்பர் துவாரகனும் அடிக்கடிவந்து எனக்கு உதவினர்.

இவ்வாறு நான் அமைதியாக இருந்த போது ஒருநாள் என்னிடம் பொலிஸ் உயர் அதிகாரிகள் வந்தனர். என்னிடம் பல தேவையற்ற கேள்விகள் கேட்டனர். எனது புத்தகங்கள் பற்றி விசாரித்தனர்.

எனக்கு இருந்த சிங்கள நண்பர்களின் தொடர்புகளையும் அறிந்தனர். இறுதியில், “நங்கள் இப்படி நோயுற்று இருக்கும் நேரத்தில் உங்களை சிரமப்படுத்துவதற்கு மன்னிக்கவும்” என்றனர்.

“இல்லை, இது உங்களின் கடமை. நான் விளங்கிக் கொள்கிறேன்”. நான் பதில் கூறினேன்.

“அரசாங்கம் கடுமையாக இருக்கிறது. அது எங்களைப் போல் உங்களை விளங்கிக் கொள்ளாது. தேவையற்ற புத்தகங்கள் பத்திரிகைகளை உங்களோடு வைத்திருக்காது பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்” என்று கூறிவிட்டு அவர்கள் புறப்பட்டனர்.

அவர்கள் வந்து போன சில மாதங்களுக்குள் எனக்குள் இருந்த நோய் விஸ்வரூபமெடுத்தது. எவ்வாறு அரசாங்கம் தமிழ்பேசும் மக்களின் உயிர் நிலைகளை நெரித்துக் கொண்டு வந்ததோ அவ்வாறே எனது நோயும் என் உயிரோட்டத்தை நெரித்து திக்குமுக்காட வைத்தது. “என்ன நீ தயாரா? என்பது போல் அதன் பார்வை இருந்தது. இவ்வாறு நோயோடு மல்லுக் கட்டுவதை விட போய்விடுவது எவ்வளவோ நல்லதாகப்பட்டது.

“நான் தயார்” என்பது போல் அதைப் பார்த்தேன். அடுத்த கணம் நான் எனது ஸ்தூல உடலை விட்டு வெளியே நின்றேன். இது தான் மரணமா?

⑤

தகனத்துக்காக எனது உடல் கல்கிஸ்சை மலர்ச்சாலையிலிருந்து மயானத்துக்கு எடுத்துச் செல்லப்படுகிறது. இன்னும் சிறிது நேரத்திற்குள் எனது ஸ்தூல உடல் இப்பூமியில் மண்ணோடு மண்ணாகப் போய்விடும். அதனால் என்ன?

நான் இன்னும் இருக்கிறேன்.

எனது சூக்கும உடலில் அங்கு நடைபெறுவதை எவ்வளவு தெளிவாகப் பார்த்துக் கொண்டு நிற்கிறேன்.

அப்போது நான் இதுவரை நினைவு மீட்டாது விட்டுப் போன மிக முக்கியமான ஒன்று நினைவுக்கு வந்தது.

நான் வெளிநாட்டிலிருந்து வரும்போது, கொழும்பில் தங்காது கிளிநொச்சிக்கு வருமாறு அழைக்கப்பட்டேன். ஆனால் நான் அதற்கிசையாது கொழும்பிலேயே தங்கிவிட்டேன்?

இதை நினைத்தபோது நான் லண்டனில் HOT SPRING பத்திரிகையை வெளியிட்டுக்

கொண்டிருந்த காலம் நினைவுக்கு வந்தது. HOTSPRING கிற்கான வரவேற்பும் மரியாதையும் உச்ச நிலையில் இருந்த போதுதான் லண்டனுக்கு அன்ரன் பாலாவும் அவரது மனைவியும் வந்தனர். வந்தவர்கள் HOTSPRING ஐ வெளியிட்ட என்னையும் வந்து சந்திக்கின்றனர். தலைமையின் கட்டாயத்தின் பேரில்தான் அவர்கள் வந்திருக்க வேண்டும். அவர்கள் முகத்தில் இறுக்கந்தான் இருந்தது. பாராட்டவோ முகமலர்ச்சியோ இல்லை. ஒப்புக்கு வந்தவர்கள் போல் தெரிந்தது. இத்தகைய மனத்தடைகளின்றி அவர்கள் என்னைச் சந்தித்தது இடம் பெற்றிருந்தால், தமிழரின் உரிமைப் போராட்டமானது, வெளிநாடுகளில் அதன் உச்ச கவனிப்பையும் ஆதரவையும் பெற்றிருக்கும்.

ஆனால் என்னே தூர்ப்பாக்கியம்!

நடந்ததோ HOTSPRING ன் வருகையும் எனது பெயரும் பாலாவின் IMAGE ப் பாதிப்பதாகவே அவர்கள் பார்த்தனர் போலும்!

அதனால் HOTSPRING இற்கு ஈழம் நிறுவனம் வழங்கிய உதவி உடன் நிறுத்தப்பட்டது. அதனால் HOT SPRING நின்று போனது!

இது சம்பந்தமாக நான் பாலாவுடன் கதைத்தும் மாற்றம் எதுவும் இடம் பெறவில்லை.

இப்போதுதான் பாலாவின் சுயரூபம் எனக்கு முகத்தில் அறைந்தாற்போல் தெரியவந்தது.

பாலாவின் சுயரூபம் மட்டுமல்ல, நமது விடுதலைப் போராட்டத்தின் தலைமையின் கீழ் இயங்கிய அத்தனை உபதலைமைகளும் தத்தம் IMAGE களை பேணவும், உயர்த்தவும் தமக்குள்ளே அடிபட்டன, கொலை செய்தன, காட்டிக் கொடுத்தன, ஈற்றில் மக்களையே காவு கொடுத்து விடுதலையையே காற்றில் பறக்கவிட்டன.

இதோ, எனது ஸ்தூல உடல் தகனத்துக்கு தயாராகிறது.

ஆனால் சூக்கும உடலில் நிற்கும் எம் போன்றோரின் எண்ணங்கள் அழிவதில்லை. காற்றில் மிதந்து கொண்டிருக்கும். இவை தக்க ஆக்க இலக்கியகாரனுக்குள் புகுந்து பற்பல வடிவங்களில் வெளிவரும். புதுவகை எழுச்சிக்கு வழிவகுக்கும்.

○ ○ ○

முந்தையோர் ஈழத்தவரே

சங்க நூல்கள்
அழிந்திடாது காத்த
சி.வை.
தாமோதரம்பிள்ளை

“எனது சிறுபிராயத்தில் தந்தையார் எனக்குக் கற்பித்த சில நூல்கள் இப்போது தமிழ் நாடெங்குந் தேடியும் அகப்படவில்லை. ஒட்டித் தம்பியிருக்கும் புத்தகங்களுங் கெட்டுச் சிதைந்து கிடக்கும் நிலைமையைத் தொட்டுப் பார்த்தாலன்றோ தெரியவரும்! ஒரு எருக்கும்போது ஓரஞ் சொளிகிறது; கட்டு அவிழ்க்கும்போது இதழ் முறிகிறது. ஒற்றை புரட்டும்போது துண்டு துண்டாய்ப் பறக்கிறது. இனி எழுத்துக்களோ வென்றால் வாலுந் தலையுமின்றி நாலுபுறமும் பாணக்கலப்பை மறுத்து மறுத்து உழுது கிடக்கின்றது...”

- சி. வை. தமோதரம்பிள்ளை (1887) - தாமோதரம் நூலிலிருந்து

எ

த்தனைமுறை வாசித்தாலும் கண்களில் கண்ணீர் மல்கவைக்கும் மேற்கண்ட வரிகளை சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்கள் கலித்தொகை நூலின் பதிப்புரையில் எழுதியுள்ளார்.

சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்கள் 1832ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 12ஆம் திகதி யாழ்ப்பாணத்தில் சிறுப்பிட்டி எனும் கிராமத்தில் வைரவநாதபிள்ளைக்கும் பெருந்தேவி அம்மையாருக்கும் சிரேஷ்ட மகனாகப் பிறந்தார்.

தமிழ் நூல்களின் அச்ச முயற்சிகள் 1550களில் தொடங்கி நடைபெற்றுவந்தபோதும் 19ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் ஆர்முடுகல் நிலையினை அடைந்தது. இந்த வரலாற்றில் தமிழ் நூல்களைச் சீரான பதிப்புகளில் வெளிக்கொணர்ந்தவர்களில் ஈழத்தவர்களும் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றனர்.

சங்க காலத்தில் இயற்றப்பட்ட நூல்களைப் “பாட்டும் தொகையும்” என்று குறிப்பிடுவர். “பாட்டு” என்பது பத்துப்பாட்டையும், “தொகை” என்பது எட்டுத்தொகையையும் சுட்டும். இந்தப் பதினெட்டு நூல்களையும் “பதினெண்மேற்கணக்கு” என்றுங் கூறுவர்.

பத்துப் பாட்டு நூல்கள்

01. திருமுருகாற்றுப்படை
02. பொருநராற்றுப்படை
03. சிறுபாணாற்றுப்படை
04. பெரும்பாணாற்றுப்படை
05. நெடுநல்வாடை
06. குறிஞ்சிப் பாட்டு
07. முல்லைப்பாட்டு
08. மதுரைக் காஞ்சி
09. பட்டினப் பாலை
10. மலைபடுகடாம்

எட்டுத் தொகை நூல்கள்

01. நற்றிணை
02. குறுந்தொகை
03. ஐங்குறுநூறு
04. பதிற்றுப்பத்து
05. பரிபாடல்
06. கலித்தொகை
07. அகநானூறு
08. புறநானூறு

[சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை]

சி.வை.தா. அவர்கள் 1887ஆம் ஆண்டு பதிப்பித்த கலித்தொகை நூலின் முன்னுரையில் கீழ்க்கண்ட செய்தியினைக் கூறுகின்றார்.

“எட்டுத்தொகைகளில் இக்கலித்தொகையும் பத்துப்பாடலுள்ளே திருமுருகாற்றுப்படையுமே இப்பொழுது அச்சில் வந்தன. எஞ்சிய பதினாறையும் பெயர் மாத்திரையானே அறிந்தாற்போதுமா?”

ஆக, எட்டுத் தொகை நூல்களில் முதலாவதாக அச்சேறிய நூலாகக் கலித்தொகை அமைவதை அறிந்துகொள்ளலாம்.

திருமுருகாற்றுப்படை நூலானது ஸ்ரீலங்கையிலுள்ள ஆறுமுகநாவலரால் 1851 ஆம் ஆண்டு முதன் முதலில் பதிப்பிக்கப்பெற்றது என்பர் [01-01]. இரா.ஜானகி என்பாரின் சங்க இலக்கியப் பதிப்புரைகள் என்னும் நூலில் சய ஆண்டு 1834 இல் சரவணபெருமாளையரால் திருமுருகாற்றுப்படை பதிப்பிக்கப்பெற்றது என்ற தகவல் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது [01-02]. இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சய வருடமானது 1834 ஆம் ஆண்டா? அல்லது 1894 ஆம் ஆண்டா? எனும் வாதங்களும் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன [01-03].

நக்கீரரால் முருகக் கடவுள்பற்றிப் பாடப்பெற்ற திருமுருகாற்றுப்படை நூலானது சைவசமயத் திருமுறைகளில் பதினொன்றாம் திருமுறையில் வைக்கப்பட்டுள்ளமை இங்கு கவனத்தில் வருகிறது. சைவசமய நூல்களுக்கு முன்னுரிமை வழங்கிய ஆறுமுக நாவலர் திருமுருகாற்றுப்படையை சமயப் பின்னணியில் பதிப்பித்தார் என்பதை கருத அதிகம் வாய்ப்புள்ளது.

சமயப்பின்னணியிலேதான் திருமுருகாற்றுப் படையை ஒரு பக்திப் பாசரமாக சரவணப் பெருமாளையர் அவர்களும் பதிப்பித்துள்ளார் எனும் செய்தியை சங்க இலக்கியப் பதிப்புரைகள் (பாரதி புத்தகாலயம், பக்கம் 3) எனும் நூலில் காணலாம்.

இந்தப் பின்னணியில் சி.வை.தா. அவர்களின் 1887ஆம் ஆண்டு பதிப்பித்த கலித்தொகை முக்கியம்பெறுகிறது. சங்க இலக்கிய நூல்களும் பழைய நூல்களும் அழிந்துவிடக்கூடாது என்ற ஆதங்கம் அவரின் பதிப்புரையில் தெளிவாகத் தொனிக்கிறது.

“சீமான் களே! இவ்வாறு இறந்தொழியும் நூல்களில் உங்களுக்கு சற்றாவது கிருபை பிறக்க வில்லையா? அச்சீரியம்! அச்சீரியம்!! அயலான

அழியக் காண்கிலும் மனந் தளம்புகின்றதே! தமிழ்மாதா நந் தாயல்லவா! இவள் அழிய நமக்கென்னென்று வாளா இருக்கின்றீர்களா?”

தமிழ் அபிமானிகளின் இதயத்தைப் பிழியும் சி.வை.தா. அவர்களின் வரிகள்.

இவ்வடிப்படையில் நோக்குகையில், சங்க இலக்கிய நூல்கள் அழிந்துவிடக்கூடாது என்று பிரக்கடபூர்வமாகச் செயற்பட்டவரில் முன்னோடியாக ராஃபுலுதார் சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்கள் எழு கவனத்துக்கு வருகிறார்.

இவர் தனது பதிப்புரையின் இறுதியில் கூறும் வார்த்தைகள், சங்க இலக்கிய நூல்கள் அச்சிலேற வேண்டுமென்ற அவருக்கிருந்த ஆதங்கத்தை எமக்குத் தெளிவாகப் பறை சாற்றுகிறது.

“இந்நூல் பதிப்பில் யாவாக்காயினும் குற்றங் கூற இவ்வுடமுளதாயின், அன்னோர் இன்னும் அச்சிற்றோற்றாத நற்றிணை, பரிபாடல், அகமபுற மென்றிவற்றினொன்றைத் தாமாகப் பரிசோதித்து அச்சிடுவித்து அதன்மேற் குறைவுறும்படி வேண்டிக் கொள்கின்றேன்.”

[01-01]. இ. சுந்திரமூர்த்தி, பதிப்பியல் சிந்தனைகள் [01-02]. சங்க இலக்கியப் பதிப்புரைகள், இரா.ஜானகி (பாரதி புத்தகாலயம், பக்கம் 3) [01-03]. http://pattukkottairamesh.blogspot.com/2013/03/blog-post_28.html

நல்லத்துவாரி கலித்தொகை

மதுரை-பாரத்துவாசி

நச்சினூர்க்கினியார்

உரையோடும்

யாழ்ப்பாணம்

சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையால்

பலதேசப்பிரதிபங்களிக்குகொண்டு

பரிசோதித்து

ஸ்ரீ தொண்டமான் புதுக்கோட்டை மகாராசாவின்

மந்திரியும் பிரதிகாவலருமாகிய

கௌரவ அ. சேஷையசாஸ்திரிகள்

உ. கி. ஈ.

காணியோபகார நிரலியத்தைக்கொண்டு

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சுவலித்தலு ஆடிமீ.

Copyright Registered.

MADRAS.

PRINTED AT THE SCOTTISH PRESS, BY GRAYES, COOKSON AND CO.

1887.

1887 இல் அச்சேறிய கலித்தொகை [படம், நன்றி - ரோஜா முத்தையா நூலகம்]

சந்திவிகாரங்களின்று அச்சுப் பதித்த ஆறுமுக நாவலர்

“பழைய தமிழ் வசன நூல்களைப் (அக்காலத்தில் அச்சிடப்பட்ட கதாமஞ்சரி, பஞ்சதந்திரம் முதலியன) பழக்க இயலாது. சந்தி பிரிக்காமல் அச்சிடப்பட்டிருப்பதால், நாவலரச்சிட்ட நூல்களைப் பார்த்த பின்னரே பலரும் சந்தி பிரித்துத் தமது நூல்களை அச்சிடலாயினர்”

- திருமயிலை சே.வே. ஜம்புலிங்கப்பிள்ளை, 1939 (இங்கு சாதனப் பொன்விழா மலர் - பக்கம்-16)

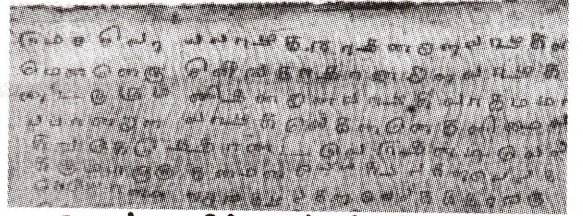
மேற்கண்டவாறு, ஸ்ரீலாஜி ஆறுமுக நாவலரின் அச்சுப்பணியின் சிறப்பியல்புகளில் ஒன்றான, எளிதாக வாசிப்பதற்கும் விளங்குவதற்கும் ஏதுவாக சொற்களைப் பிரித்து அச்சிட்டமை பற்றித் தென்னிந்தியப் பேரறிஞர்களில் ஒருவரான ஜம்புலிங்கப்பிள்ளை பதிவுசெய்கின்றார்.

ஆறுமுக நாவலர் யாழ்ப்பாணம், நல்லூர் என்னும் ஊரில் 1822 ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 18 ஆம் திகதி கந்தப்பிள்ளை - சிவகாமி அம்மையார் தம்பதிகளுக்கு கடைசி மகவாகப் பிறந்தார். நாவலரின் இயற்பெயர் ஆறுமுகப்பிள்ளை என்பதாகும். பன்முக ஆளுமைகொண்ட நாவலரின் தமிழ்ப் பதிப்புப் பணி சிகரம்போன்றதாகும்.

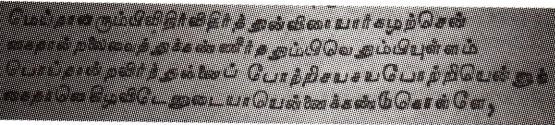
பல புதிய முறைகளை தமிழ்ப் பதிப்புத்துறைக்கு ஆறுமுக நாவலர் அறிமுகப்படுத்தினார். அவற்றில் ஒன்று சொற்கள் பிரிக்கப்பட்ட சந்திவிகாரயின்றிக் காணப்பட்டமை ஆகும். இலக்கணத்தில் சந்தி என்பது இரண்டு சொற்கள் இணையும்போது உச்சரிப்பில் உண்டாகும் மாற்றமாகும். ஆறுமுக நாவலர் காலத்திற்கு முன்னர் கல்வெட்டுகளிலும், ஓலைச்சுவடிகளிலும் அச்சுப்பத்தகங்களிலும் சொற்கள் பிரிக்காமலே எழுதப்பட்டு வந்துள்ளன.

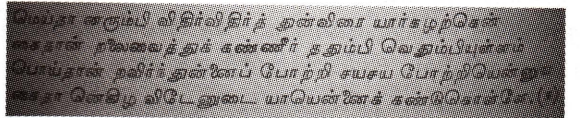
**‘வேளக்காரர் கல்வெட்டு’
இலங்கை - பொலன்னறுவை**

**ஓலைச்சுவடியில் எழுதப்பெற்று திருவாசகம்
‘நமச்சிவாய...’**

**1868இல் சிவலோகநாத பண்டிதரால் பரிசோதித்து
அச்சேறிய திருவாசகம் - திருச்சதகம்**

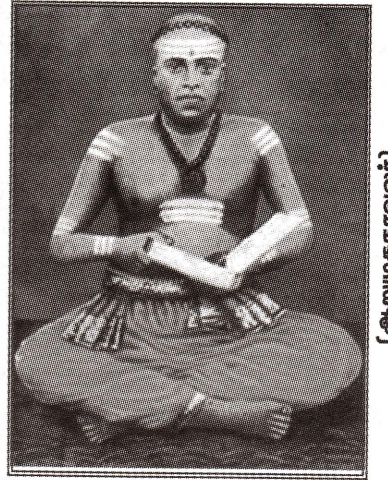

**திருவாசகம் - திருச்சதக பாடல், ஆறுமுக நாவலர்
பதிப்பு (சொற்கள் பிரிக்கப்பெற்றுள்ளது)**

ஆறுமுக நாவலர் செய்த திருத்தொண்டர் புராண வசன நூலின் முகவுரையில் தாம் பிரக்கஞ்சூர்வமாகச் சந்திவிகாரங்கள் இன்றிச் செய்ததைப் பதிவுசெய்துள்ளார்.

“... என்னை ஒருவொருளனைக் கருதி ஆட்கொண்டருளிய கிருபா சமுத்திரமாகிய ஸ்ரீமத் குருமூர்த்தியுடைய திருவடிகளைச் சிந்தித்துத் துதித்து வணங்கி அவரது திருவருளினாலே, அதனைப் (திருத்தொண்டர் புராணத்தைப்) பெரும்பான்மையும் இயற்சொற்களும் சிறுபான்மை ஆவசியகமாகிய திரிசொற்கள் வடசொற்களும் பிரயோகிக்கப்படுங் கத்திய ஞபமாகச் செய்து, வாசிப்பவர்களுக்கு எளிதிலே பொருள் விளங்கும்படி பெரும்பான்மையும் சந்திவிகாரங்களின்றி, அச்சிற் பதிப்பித்துள்ளேன்.”

- ஸ்ரீலாஜி ஆறுமுக நாவலர், (திருத்தொண்டர் புராண வசனம்)

[ஆறுமுகநாவலர்]

சிவாவுக்கு இன்னும் தூக்கம் கலையவில்லை. இரவு அடித்த வொட்காவின் தூக்கம் தலையிடயாய் மாறி அவனை எழுப்பியிராவிட்டால் இன்னும் கனநேரமாக அவன் தூங்கியிருப்பான். அப்பவும் எழும்ப மனமின்றிப் புரண்டே படுத்தான். இதமாக இளங்காலையில் வீசிய காற்றினால்கூட அவனை எழுப்ப முடியவில்லை. அதற்காக அவன் இரசனை அற்றவனும் அல்ல. மதுவையும் பெண்களையும் எப்படி இரசிக்கின்றானோ அதுபோல் இயற்கையின் விந்தைகளையும் தன்னை மறந்து இரசித்துமிருக்கிறான்.

வேலையற்ற நாட்களில் ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் ஏனோ அவனுக்கு வெள்ளளவே விழிப்பு வந்துவிடும். அந்தநாள் முழுவதையும் அமைதியாக வீட்டிலிருந்தபடியே கரைப்பதான அவனின் அந்தத் தீர்மானத்தை யாராலும் கலைக்க முடியவே இல்லை இன்றுவரை.

தொலைபேசி அழைப்புத் தொடர்ந்து கேட்டுக்கொண்டே இருந்தது. அம்மா வாகத்தான் இருக்கும். இப்படித் தொடர்ந்து வேறுயாரும் போன் செய்துகொண்டே இருக்க மாட்டார்கள். இருதடவை கண்களையே திறக்காது கிடந்தவன், மூன்றாவது தடவையாக போன் சத்தம் தொடர்ந்ததில் கைகளை மட்டும் நீட்டிப் போனை எடுத்துக் காதில் வைத்து 'ம்' என்றான்.

பத்மாவின் மனம் இன்று கொந்தளித்தபடி இருந்தது. எதனை எண்ணியும் ஆறுதல் கொள்ளமுடியாது தவிப்புடன் கூடவே கோபமும் எழுந்ததுதான் எனினும் எதுவுமே செய்ய முடியாத கையாலாகாத் தனத்தில் தன் மீதே எரிச்சல் வந்தது. இந்த நாற்பத்தெட்டு வயதில் கூட மற்றவர் திரும்பிப் பார்க்கும் அழகுடனும் சுறுசுறுப்புடனும் இருக்கும் தனக்கு, தன் கணவனைத் தன்னுடன் கட்டி வைக்கும் கலை வாய்க்கவில்லையே எனத் தன்மீதே பச்சாதாபம் எழ, ஏதும் செய்ய முடியாத தன் நிலையை எண்ணிப் பெருமூச்சைத்தான் விட முடிந்தது.

வயதுக்கு வந்து எத்தனையோ ஆண்டுகளாகியும் தன் பெண்ணைப்

உறவுகள்

பற்றிக்கூட

ஒரு தந்தை கவலை கொள்ளாது இருக்க முடியுமா என்று அவன் தன்னைத் தானே கேட்டுக்கொண்டான்.

தன் மகளை மட்டுமல்ல தன் குடும்பத்தைப் பற்றிய எந்தக் கவலையும் இல்லாமல் இந்த ஐம்பத்து ஐந்து வயதிலும் வாலிப நினைவுடன் திரியும் கணவனைப் பற்றிய கவலையிலேயே அவளுக்குத் தன் மற்றைய துன்பங்கள் மறந்துவிட்டன.

நிவேதா உதயராஜன்

மூத்தவன் அசுவத்தாமா கூட உரித்துவைத்து அப்பனைப் போலத்தான். குடும்பத்தில் எந்த ஈடுபாடுமின்றித் தன் காரியங்களை மட்டும் சாதித்துக்கொண்டு போவதில் வல்லவனாக இருந்தான். ஆனாலும் அவனையும் குறை சொல்ல முடியாது. இப்படி ஒரு அப்பாவுக்கு மகனாகப் பிறந்துவிட்டு... எதோ தன் படிப்பைத் தானே கவனித்து இன்று அமெரிக்காவில் நல்ல ஒரு வேலையில் இருக்கிறான். ஆனால் என்ன என் சம்மதத்தைக் கேட்காமலே ஒரு வெள்ளை இனப் பெண்ணை மணந்து ... சரி என் விதி என்று நொந்தபடி கணவனின் விடயத்தை நினைவில் கொண்டுவந்தாள் மீண்டும்.

இப்ப மூன்று மாதங்களாக கணவனிடமிருந்து எந்தக் கடிதமும் வரவில்லை என்றதும் அவளுக்குக் கொஞ்சம் பயம் ஏற்பட்டது. அத்தோடு நேற்று முன்தினம் மகளின் சாதகத்தைக் கொண்டு இணுவிலில் உள்ள சாத்திரம் சொல்லும் ஒருவரிடம் சென்றபோது, உன் மகளுக்கு மூன்று ஆண் சகோதரர்களும் இன்னொரு பெண் சகோதரியும் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னதும், இல்லை அம்மா எனக்கு இரண்டு ஆணும் ஒரு பெண்ணும்தான் என்றாள் பத்மா. அவர் மீண்டும் கண்ணை முடியப்படி என் வாக்குப் பலிக்காமல் விட்டதில்லை. இப்ப மூன்று என்றால் இன்னும் ஒரு ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இவள் சாதகத்தில் சகோதர பலன் உண்டு என்று கூறிவிட்டு, அடுத்த ஆண்டுதான் திருமணப் பலன் உண்டு. கவலை கொள்ளாமல் போய் வா என்று கூற இவள் எதை எல்லாமோ எண்ணியபடி வீடுவந்து சேர்ந்தாள்.

இந்த வயதில் பிள்ளைகளைப் பற்றிய கவலைதான் இருக்கவேண்டுமே தவிர முப்பது வருடத் தாம்பத்தியத்தில் கணவனைப் பற்றிப் பயம் கொள்வது, கணவனின் அரவணைப்பு தனக்குக் கிடைக்காத காரணத்தினால்தானோ என்று குழப்பம் ஏற்பட இரண்டாவது மகனுக்குத் தொலைபேசி எடுத்து அவனின் சுக நலன்களைக் கேட்ட பின்னர், ஒருக்கா அப்பாவைப் போய்ப் பார்த்துக்கொண்டு வருகிறாயாடா கண்ணா. அம்மாவுக்காக போடா என்று இறைஞ்சுவதுபோல் கேட்டாள்.

சிவாவுக்கு தந்தை மேல் அலாதிப் பிரியம். அதற்காகத் தந்தையும் இவனுடன் நல்லமாதிரி என்று எண்ண முடியாது. ஆனால்

ஆண் சிங்கங்கள் இரண்டைப் பெத்திருக்கிறேன் என்று அது பெரிய சாதனைபோல் கூறும் தந்தையை அவனுக்கு மட்டுமல்ல பெரும்பாலானவர்களுக்கும் பிடிக்கும்தான். நல்ல உயரமாக நிறமாக நீண்ட மூக்குடன் பார்ப்போரை வசியம் செய்வதுபோன்ற பார்வையும் கண்ணும் கொண்டவரை, யாருடனும் தானாக வழிந்து பேசாமல் திமிராய் இருப்பதனால்தானோ அவனுக்கு அப்பாவைப் பிடிக்கும் என்று கேட்டால் தெரியாது என்பதாய்த்தான் அவன் பதில் இருக்கும். ஆங்கிலம் சரளமாக அப்பா பேசும்போது, கணக்கைப் புரியும்படியாக இவனுக்கு விளங்கப்படுத்தும்போதும் அவர் மற்றைய அப்பாக்களை விட உயர்ந்தவராகவும் சிவாவின் மனதிலிருந்து எந்த நிலையிலும் கீழே இறக்கமுடியாதவராகவும் ஆகிப்போனார்.

மற்றைய பிள்ளைகள் என்றால் தம்மைக் கவனிக்காத அப்பாக்கள் மேல் வெறுப்பைத் தான் வளர்த்துக் கொள்வார்கள். முன்பு எங்கேயாவது தந்தையுடன் செல்ல முடிந்த வேளைகளில் அப்பாவின் கைகளைப் பிடித்தபடி வீதியில் போவது இவனுக்குப் பெருமையாக இருக்கும். வீதியில் பலர் அப்பாவுக்குக் கொடுக்கும் மரியாதையில் இவன் தனக்குமானதாக எண்ணித் தலை நிமிர்த்திக்கொண்டு போவான். பல தடவைகள் யாழ்ப்பாணத்தில் சந்திரா அன்டி அப்பாவுடன் கதைத்துக்கொண்டே வருவா. இவனுக்குச் சினமாக இருந்தாலும் அப்பா தன் கையை விடாமல் பற்றி இருப்பதும், சுபாஸ் கபேயில் வாங்கித்தரும் ஐஸ்கிரீமும் ரோல்கமே அப்பாவின் மேலுள்ள எரிச்சலையும் குறைத்து, அடுத்த தடவையும் அப்பாவுடன் செல்வதான ஆசையையும் கிளறிவிடும்.

அம்மா எப்போதும் அப்பா பற்றிச் சிவாவிடம் தூண்டித்துருவிக் கேட்டது கிடையாது. அந்த விடயத்தில் அம்மாவைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை அவனால். இப்பொழுது வளர்ந்து இருப்பதாறு வயதாகிய பின்னும் கூட, அப்பா தம்மை எல்லாம் எழு ஆண்டுகளாகப் பிரிந்து கென்யாவில் ஆங்கில ஆசிரியராகச் சென்றதன் பின்னரோ, லண்டனில் காலூன்றித் தன் வாழ்வை ஆரம்பித்ததன் பின்னரோகூட, அப்பாவில் எந்தவித வெறுப்பும் ஏற்படாமல் எப்படி இருக்கிறது என்பது அவனை அடிக்கடி வியப்பில் ஆழ்த்தும் விடயம்.

பாவம் அம்மாதான் எம்மை வளர்ப்பதற்கே தன் வாழ்வைத் தொலைத்தவர் என்னும் இரக்கமும் தாயின் மேல் உண்மையாகவே அவனுக்கிருந்த அன்பும் தாயின் வேண்டு கோளை நிறைவேற்றுவதான முடிவைக் கொடுக்க, எழுந்து முகம் கழுவி ஒரு கோப்பியைப் போட்டுக்கொண்டு வந்து கணினியின் முன் அமர்ந்தான் விமானச் சீட்டைப் பதிவு செய்வதற்காக

அவன் ஆபிரிக்காவில் இருந்து வந்து ஒரு வாரங்களாகிவிட்டது. இன்னும் தாய்க்குத் தொலைபேசி எடுக்கவே இல்லை. நான் இன்னும் கென்யாவில் இருக்கிறேன் என்றே அம்மா எண்ணிக்கொண்டு இருப்பா. எடுப்போமா விடுவோமா என்று இரண்டு மூன்று தடவைகள் எண்ணிவிட்டு பிறகும் அம்மாவுடன் கதைக்கும் எண்ணத்தைத் தள்ளிப்போட்டான்.

அப்பா முந்தைய கம்பீரத்தோடு இல்லை ஆயினும் இப்போதும் முப்பது முப்பத்தைந்து மதிக்கத்தக்கவர் போலவே இளமையாக இருந்தார். இவனை எயாப்போர்ட்டில் வந்து கூப்பிடும் போது இவனுக்குத் தந்தையைக் கட்டி அணைக்க வேண்டும் போல இருந்தது. ஆனாலும் தந்தை தோளில் கைபோட்டு எப்பிடி இருக்கிறாய் மை சண் என்றபோது அவனின் ஏமாற்றம் அளவிடமுடியாததாக இருந்தது. அத்தோடு வந்ததும் வராததுமாய் எத்தனை நாள் நிப்பாய் இங்கே என்றதும் கூட ஒரு ஏமாற்றத்துடன் கூடிய வலியையும் தந்தது தான் எனினும் சமாளித்தபடி ஒரு வாரம்தான் அப்பா என்றான்.

தூரத்தில் இருக்கும் போது தந்தை பற்றி எண்ணியதற்கும் இப்போது கண்முன்னே நடப்பவைக்குமான வித்தியாசத்தை மனம் கிரகித்துக் கொள்ள மறுக்க, அவன் எதிர்பார்த்து வந்த அப்பா இவர் இல்லை என்பதும் உறைக்கத் தன் மனதைச் சமநிலைப் படுத்துவதற்காய் வீட்டுக்குப் போகும்வரை இவன் எதுவுமே பேசாமல் அமர்ந்திருந்தான். இவன் முதல்தடவை கென்யா வந்தபடியால் இவனுக்கு ஒவ்வொன்றையும் காட்டி சிறுவன் ஒருவனுக்கு விளங்கப்படுத்துவது போல் கூறிக்கொண்டே அப்பா வர இவனும் போட்ட படியே வந்தான். பச்சைகளும் கட்டடங்களும் அங்காங்கே தெரிந்தனதான் எனினும் ஒருவித வெறுமை பார்க்கும் இடமெங்கும் தெரிந்தது.

சன நெரிசல் கூடிய லண்டனை தன் மனம் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறது எண்ணிக் கொண்டான்.

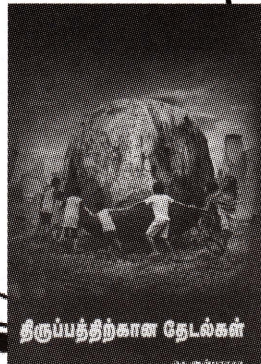
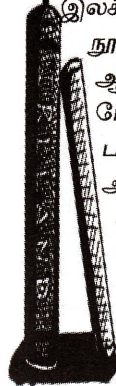
அப்பா இருந்த வீடு சிறிய பங்களா போன்று இருந்தது. டாக்கியை அனுப்பிவிட்டு உள்ளே போக சிவா வெளியே நின்றபடியே சுற்றிவரப் பார்வையால் அளந்தான். அங்காங்கே சில பூஞ்செடிகள் இருந்தனதான் எனினும் பூக்கள் இன்றி குளிர்ச்சியின்றி இவன் மனது போல இருப்பதாகவே இவனுக்குப் பட்டது. அத்தோடு சுட்டெரிக்கும் வெயிலும், வியர்வையில் நனைந்துபோன இவனின் உடைகளும், காற்றே அற்ற அந்தச் சூழலும் ஒருவித வெறுப்பைத் தோற்றுவித்தன.

வாடா உள்ளே என அப்பா அழைத்ததும் மனதில் ஒரு சந்தோசம் துளிர்க்க உள்ளே சென்று கதிரையில் பாய்க்கை வைத்துவிட்டு அமர்ந்தான். என்னடா குடிக்கிறாய் என்று அப்பா உரிமையுடன் கேட்க அப்பாமேல் இருந்த கோபம் காணமற் போனதாக உணர்ந்து மனதில் ஒரு நிம்மதி பரவியது. அதன் பின் தந்தை தனக்காகச் சமைத்து வைத்தது என சோறு பருப்பு மரவள்ளிக் கிழங்கு மீன்

நூல் : திருப்பத்திற்கான தேடல்கள்
ஆசிரியர் : செ. அன்புராசா
வெளியீடு : அமலமரித் தியாகிகள்
விலை : ரூபா250/=

எல்லாச் சமூகங்களிலும், தொடர்புகளும் அந்தத் தொடர்புகளின் மையத் தேவைகளும் முக்கியமானவை. இந்தச் சமூக ஊடாட்டங்களில் அவர்களது சிந்திக்கும் முறை, மனவெழுச்சிகள், நடத்தைக்கோலங்கள், நமபிக்கைகள், பெறுமானங்கள் என்பன அச்சமூக விழுமியங்களை நிர்ணயிக்கின்றன. இவை பற்றியே இந்த நூல் சொல்கிறது. தமிழ்கூறும் இலக்கிய உலகம் இந்த

நூலை வரவேற்று
ஆசிரியர்
மேலும் பலவற்றைப்
படைக்க ஊக்கம்
அளிக்க வேண்டும்.
வாசித்துப் பயன்
பெறச் சிறந்த நூல்.

திருப்பத்திற்கான தேடல்கள்

பொரியல் என நாவுக்குச் சுவை இல்லா விடினும் தந்தை தனக்காகச் செய்தது என்னும் போது அமிர்தமாகத்தான் இருந்தது.

ஏன் அப்பா இங்கே இருக்கிறீர்கள். அம்மாவும் தங்கச்சியும் பாவம். எங்களிடம் சொத்துப்பத்தா இல்லை. இனியாவது வேலையை விட்டுவிட்டு அங்கே போய் இருங்களன் என்றான். போகத்தான் வேணும். இன்னும் கொஞ்சக்காலம் இருந்துவிட்டுப் போகலாம் என்று இருக்கிறேன். அசுவன் எப்படி இருக்கிறான் என்று தன் மூத்த மகன் பற்றி இந்த மகனிடம் கேட்டார். ஏனப்பா நீங்கள் அண்ணனுடன் கதைப்பதே இல்லையா என்றிவன் ஆச்சரியமாகக் கேட்டான். எங்கடா அவன் என்னுடன் முன்பே உன்போல் இல்லைத்தானே என்று ஒருவித மனத்தாக்கலோடு அவர் சொல்வதுபோல் இருந்தது.

அந்த நிலையை நீடிக்கவிடாது அண்ணா நன்றாகத்தான் இருக்கிறான் என்றான். நீ US போயிருக்கிறாயா என்றுவிட்டு இவனைப் பார்த்தார். நான் இன்னும் போகவில்லை. அண்ணா போன வருடம் லண்டன் வந்திருந்தான் அண்ணியுடன் என்றுவிட்டு இவனும் மேற்கொண்டு எதுவும் கதைக்கத் தோன்றாது இருந்தான். தந்தைக்கு என்ன தோன்றியதோ அல்லது பிள்ளையிடம் பிள்ளை பற்றி விசாரிக்கும் குற்ற உணர்வு ஏற்பட்டதோ அவரும் மௌனமாகவே உண்டு முடித்தார்.

ஐந்து நாட்கள் எப்படிப் போனது என்றே தெரியவில்லை. இத்தனை நாள் தந்தையிடம் இழந்தவைகளை மீள்பெறுவதுபோல அவன் தந்தையுடன் ஐக்கியமாகிவிட்ட நிலையில், அவன் மனதில் உறுத்திக்கொண்டிருந்த கேள்வியை தந்தையைக் கேட்டான். “இந்த வீட்டில் நீங்கள் தனியாகவா இருக்கிறீர்கள்” என்று. தந்தையின் முகத்தில் ஒரு திடுக்கிடல் தோன்றி உடனே மறைந்ததை இவன் கவனித்துவிட்டு அவரின் பதிலுக்காகக் காத்திருந்தான். இங்கு இன்னொரு குடும்பம் இருக்கிறது. தன் சகோதரி வீட்டு விசேடத்துக்கு அவர்கள் சென்றிருக்கிறார்கள். நாளை அல்லது மறுநாள் வந்துவிடுவார்கள். நீ நாளை மறுநாள்தானே கிளம்புகிறாய் என்று கேள்வியோடு இவனைப் பார்த்தார்.

இவனும் யோசனை ஒருபக்கமும் தந்தையுடன் இன்னும் சிறிதுநாள் நிற்போமா என்னும் சிந்தனையுடன் வேண்டுமானால் இன்னும் ஒருவாரம் டிக்கற்றை மாற்றிப் போட்டு நிற்க முடியும் என்றான். எனக்கு வேலையேடா நான் லீவு எடுக்க இயலாது என்று கூறுபவரை, மீண்டும் அந்நியமாகிவிட்ட மனதோடு பார்த்துவிட்டு அப்ப நான் நாளை மறுநாள் கிளம்புகிறேன் என்றுவிட்டு எதுவும் பேசாது அமர்ந்திருந்தான்.

அடுத்தநாள் இவன் தந்தையுடன் வெளியே சென்றுவிட்டு வரும்போது அந்தப் பெண் வீட்டிலிருந்தாள். கருப்பாக இருந்தாலும் பார்க்கக் களையாக இருந்தாள். என்ன என் வயது தான்வரும் போல என மனதுள் எண்ணியதை வெளியே சொல்லவில்லை. ரீற்றா என்று தந்தை அறிமுகம் செய்து வைக்க கலோ என்று கை நீட்டிக் குலுக்கிக் கொண்டான். அவளின் கண்களில் ஒரு தெளிவும் கூர்மையும் இருந்தது. பெரிய மார்பும் அளவான இடையும் அவளைப்பற்றி எண்ணத் தொடங்கிய மனத்தைக் கட்டுப்படுத்தியபடி எப்படி இருக்கிறீர்கள் என்றான் ஆங்கிலத்தில். ரீட்டா தன் மொழியில் அப்பாவிடம் எதோ சொல்வதும் பின்னர் தந்தையும் எதோ சொல்லிய பின் பைன் என்று ஆங்கிலத்தில் கூறிவிட்டு மேற்கொண்டு நின்று இவனுடன் உரையாட விருப்பம் அற்றவளாய் உள்ளே இருந்து வந்த இரண்டு பிள்ளைகளையும் மீண்டும் தன்னறைக்கு அழைத்துக்கொண்டு சென்றுவிட்ட, சிவா கேள்விக்குறியுடன் தந்தையைப் பார்த்தான். அவளுக்கு சரியாக ஆங்கிலம் பேச வராது என்று தந்தை கூறிவிட்டு நகர இவன் வெளியே இருந்த கதிரையில் வெறுமையைத் தெரியும் வெட்டைவெளியில் எதையாவது இரசிப்பதற்கு முனைந்தான்.

அடுத்தநாள் இவன் கண் முன்னால் அந்தக் குழந்தைகளும் ரீட்டாவும் வந்தனர் தான் எனினும் அதிக நேரம் அவனுக்கு முன்னே நடமாடவில்லை. அப்பா இந்த வீட்டில் தங்கி இருப்பதனால் அவர்கள் என்னுடன் காட்டாயமாகக் கதைக்க வேண்டுமென்று இல்லையே எனத் தன் மனதை சமாதானம் செய்து கொண்டான். ரீட்டாவின் கணவன் கூடக் கண்ணில் படவில்லை. காலையில் மேசையில் இவனுக்காகத் தேநீரும் பாண்,

யாம், பட்டர் போன்றனவும் கொண்டுவந்து வைத்துவிட்டு கடமைக்குச் செய்யும் செர்வன்ட் போல் அவள் போக, அவளை நிறுத்திக் கேள்வி கேட்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை உடனே மாற்றி ஒன்றும் கூறாமல் தேநீரை எடுத்துப் பருகியபடி சிந்தனையில் ஆழ்ந்தாள்.

நாளை இந்நேரம் அவன் விமானத்தில் பறந்து கொண்டிருப்பான். அடுத்த நாளில் இருந்து அவனது வழமையானவை அவனை ஆட்கொண்டுவிடும். அப்பாவிடம் வரும்போது இருந்த மகிழ்ச்சி இப்போது இல்லை. ஆனால் அது அவரை விட்டுப் பிரிகிறேன் என்பதற்காக இல்லை என்று அவனுக்கே தெரிந்துதான் இருந்தது. அவர்மேல் அடிமனதில் கோவம் இருந்துதான் எனினும் அதை அவர்முன் காட்ட அவனுக்கு மனம்வரவில்லை. அது அவர் அவர்களைப் பிரிந்து அதிகநாள் இருந்ததனால் ஏற்பட்ட நிலையா அல்லது எல்லாம் தமது கைமீறிவிட்ட நிலையா என்று கூட அவனுக்குப் புரியாது மனத்தில் எழுந்து தாண்டவமாடிய சஞ்சலத்தை ஒருவாறு அடக்கிக்கொண்டு தூக்கக் கலக்கத்துடன் வந்த தந்தையைப் பார்த்து 'குட் மோர்னிங்' என்றபடி சிரிக்க, எனக்கு முன்னரே எழுந்துவிட்டாயா என்றபடி பல்விளக்கச் சென்றார் அவர். எங்கேயப்பா என்னை இரவு தூங்க விட்டீர்கள் என்று மனம் அப்பாவைச் சத்தமாய்க் கேள்வி கேட்டது.

இன்று எப்படியும் அம்மாவுடன் கதைக்க வேண்டும் என எண்ணியவன் மனதைச் சமநிலைப்படுத்தியபடி தாயின் பக்கத்து வீட்டுக்காரரின் இலக்கத்தை அழுத்தித் தாயின் வரவுக்கு வழிசெய்துவிட்டு வரும்வரை காத்திருந்தான். கிட்டத்தட்ட ஐந்து நிமிடங்களின் பின் போன் செய்தபோது பத்மாவே போனை எடுத்தார். எடுத்த உடனேயே அப்பா எப்படியடா இருக்கிறார் என்றுதான் கேட்டார். அப்பா நல்லா இருக்கிறார் அம்மா என்று இவன் முடிக்க முதலே எப்ப இங்க வருகிறாராம் என்று ஆவலுடன் கேட்கும் தாயை கலவரப் படுத்தாது அப்பாவுக்கு இன்னும் ஐந்து ஆண்டுகள் கொன்றாக் இருக்காம் அம்மா அது முடிய வருவர் என்றான். இன்னும் ஐந்து வருடங்களா என்று தொய்ந்த குரலுடன்

கேட்கும் அம்மாவை மேலும் தந்தையின் கதை கேட்க விடாது தங்கச்சி என்ன செய்யிறாள் என்றான். அவளுக்குத்தான் உன் மாமாமார் ஒரு கலியாணம் பொருத்தி இருக்கினம். அது சரி வந்தால் கொப்பா இல்லாமல் என்னண்டு கலியாணம் செய்யிறது என்று வினவும் அம்மாவுக்கு என்ன பதில் தருவது என்று யோசித்தவன், நான் கட்டாயம் வருவன் அம்மா. மாமா ஆட்கள் இருக்கினம் தானே அப்பாவையும் வரச் சொல்லுறன் ஒரு வாரமாவது லீவு எடுத்துக்கொண்டு என்றுவிட்டு வேறு கதைகளைப்பேசி முடித்துத் தொலைபேசியை வைத்தவனுக்கு ஒரு வாரத்தின் முன் நடந்தது கண்முன்னே காட்சியானது.

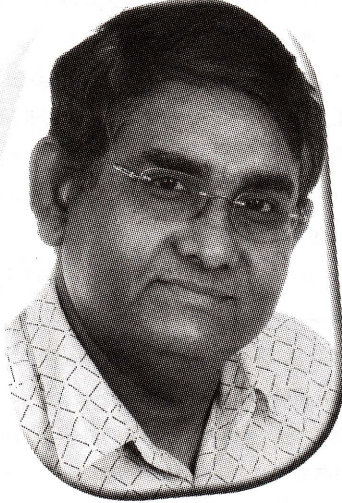
இவனுடனேயே நிழலாகத் திரிந்த தந்தை, இன்று எதோ அலுவல் காரணமாக வெளியே சென்றுவிட, இரண்டு மணிநேரமாகத் தனியே நத்தைப்போல் தன்னறையில் இருக்கும் ரீட்டா விடம் சிறிது தூரம் வெளியே நடந்துவிட்டு வருவதாகக் கூறிச் சென்றவன், கன தூரம் நடந்தபின்னரே தான் எதையுமே இரசிக்காமல் சிந்தனையில் ஆழ்ந்தபடி வருவது உறைக்க, இங்கு இரசிப்பதற்குத்தான் என்ன இருக்கிறது எண்ணியபடி மீண்டும் வீட்டுக்குத் திரும்பி நடந்தான். தூரத்தில் அவன் பார்க்கும்போது தந்தையின் ஸ்கூட்டர் வாசலில் தெரிந்தது. தந்தையைக் காணும் ஆவலுடன் விரைந்து நடந்தவன், 'டாடி' என்று அந்தச் சிறுவன் அழைப்பதும் சொறி மை சன் என்றபடி அந்த ஐந்து வயதுச் சிறுவனைத் தந்தை கட்டியணைத்துத் தூக்கிக் கொஞ்சுவதையும் கண்டவன் அதிரந்துபோய் அடுத்த அடிசுட எடுத்து வைக்காது அப்படியே நின்றான். திரும்பி ஓடு என மூளை கட்டளை பிறப்பிக்க உடனே சத்தமின்றித் திரும்பி நடந்து கைகால்களில் எல்லாம் நடுக்கம் குறைந்து மூச்சு சீராக வரும்வரை நெடுந்தூரம் நடந்து பின்னர் திரும்பிவந்ததை இப்பொழுது நினைத்தாலும் நெஞ்சில் இதயத்துடிப்பு திடீரென அதிகரித்து படபடப்பு எழுந்தது சிவாவுக்கு.

புதுமை விரும்பிகளின்

பரிசோதனை

இலக்கியங்கள்

என்.செல்வராஜா

நூலியலாளர், லண்டன்

படைப்பிலக்கியத்தில் புதுமை செய்ய வேண்டும், வித்தியாசமாக எதையும் செய்து வைக்க வேண்டும் என்பது பெரும்பாலும் ஒவ்வொரு எழுத்தாளனினதும் கனவாக அமைந்திருக்கும். அத்தகைய புதுமை விரும்பிகள் அனைவரது முயற்சிகளும் நின்று நிலைப்பதில்லை. இருப்பினும் சில படைப்புக்கள் அவ்வாறு ஆயிரத்தில் ஒன்றாக நின்று நிலைக்கவே செய்கின்றன. “வண்ண மலர்கள்” என்றொரு நாவல் எட்டு கதாசிரியர்களால் எழுதப்பட்டதென்ற செய்தி எனக்குக் கிட்டியபோதும் அது பற்றிய விபரம் கிடைக்கவில்லை. விபரம் அறிந்த சில விடயங்களை இன்று உங்களுடன் பரிமாற விரும்புகின்றேன்.

தமிழகத்தின் ஒரு இலக்கிய ஆர்வலர். அவர் பெயர் உமாபதி. அவரது பதிப்பகத்தின் மூலம் அறுபதுகளில் “உமா” என்றொரு சஞ்சிகை வெளிவந்து கொண்டிருந்தது. அச்சிறு சஞ்சிகையில் எழுத்தாளர் பூவை எஸ். ஆறுமுகம் அவர்கள் ஒரு புதுமையைச் செய்ய முன்வந்தார். வாசவன் என்ற படைப்பாளியைக்கொண்டு ஒரு நாவலின் முதல்

அத்தியாயத்தை மாத்திரம் எழுதுவித்தார். தொடர்ந்து இரண்டாவது அத்தியாயத்தை வல்லிக்கண்ணன் வளர்த்துவிட்டார். இவரைத் தொடர்ந்து சரோஜா ராமமுர்த்தி, கிருஷ்ணா, சீ.ஆர்.ராஜம்மா, நெடுமாறன், எல்லார்வி, ஏ.எம்.மீரான், சி.சு.செல்லப்பா, பி.வி.ஆர் என்று 60 களில் பிரபல்யமாகியிருந்த கதாசிரியர்கள் கதையின் ஒவ்வொரு அத்தியாயத்தையும் கட்டிவளர்க்க, இறுதியில் பூவை எஸ். ஆறுமுகம் இறுதி அத்தியாயத்தை எழுதி அதனை முடித்துவைத்தார். “ஆடும் தீபம்” என்ற பெயரில் இந்நாவல் பின்னர் பூவை.எஸ் ஆறுமுகத்தைப் பதிப்பாசிரியராகக் கொண்டு காரைக்குடி, செல்வி பதிப்பக வெளியீடாக மார்ச் 1967இல் நூலுருவில் வெளிவந்தது. இந்நாவல் தனியொருவரால் புனைந்து எழுதப்பட்டதொன்றல்ல. ஒருவரது கருத்தை மையமாக வைத்து பலர் எழுதியதும் அல்ல. ஒருவர் கதையைத் தொடங்கினார். மாதம் ஒருவராக அதை அவரவர் கருத்தோட்டத்தின்படி வளர்த்தார்கள். கடைசியில் ஒருவர் அதனை பொருத்தமான இடத்தில் முடித்துவைத்தார்.

இதே காலகட்டத்தில் சுதேசமித்திரன் பத்திரிகையில் வாராவாரம் “சதுரங்கம்” என்றொரு கதையும் வெளிவந்தது. முதல் அத்தியாயத்தை பி.எஸ்.ராமையா அவர்கள் எழுதி தொடர்ந்து அக்கதையை அவரது வழி நடத்தலில் பலர் எழுதி முடித்தார்கள்.

தமிழகத்தின் வழியொற்றி யாழ்ப்பாணத்திலும் கனக செந்திநாதன் அவர்கள் இம்முயற்சியில் இறங்கினார். “மத்தாப்பு” என்ற நாவல் மலர்ந்தது. அது மலர்ந்த கதையை, பின்

னாளில் அந்நாவல் வீரகேசரியில் தொடராக வெளிவந்து நூலுருவான வேளையில் அதன் முன்னுரையில் அவரே இவ்வாறு சொல்கிறார்: “ஒரு காலில் ஐந்து இலைப் பந்தலாகிய இக்குறுநாவல் (மத்தாப்பு), தோன்றிய வரலாறு சுவாரஸ்யமானது. மட்டக்களப்பிலிருந்து எஸ். பொன்னுத்துரையவர்கள் யாழ்ப்பாணம் வந்தபோது, இ.நாகராஜனைச் சந்தித்தார். இருவருமாக குரும்பசிட்டிக்கு வந்து என்னைக் கண்டனர். மூவரும் இலக்கிய அரட்டையில் ஈடுபட்டிருக்கும்போது தமிழ் நாட்டு வானொலியொன்றில் வாசிக்கப்பட்டு சுதேசமித்திரனில் வாராவாரம் வெளிவந்த சதுரங்கம் என்ற கதையையும், அதில் பி.எஸ்.இராமையா அவர்கள் முதலாம் அத்தியாயத்தைத் தொடக்கிவைத்து, கதையை வளர்த்துப் பலகோணங்களைக் காட்டிய மாதிரியையும், மற்றைய எழுத்தாளர்கள் அதை வெற்றிகரமாக முடித்த விதத்தையும் நான் கூறி, கிழித்துப் புத்தகமாகக் கட்டி வைத்திருந்த நூலையும் கொடுத்தேன். அதே சந்தர்ப்பத்தில் “உமா” என்னும் பத்திரிகையில் ஆடும் தீபம் என்ற குறுநாவலும் அதே சந்தர்ப்பத்தில் வெளிவந்து கொண்டிருந்தது. இவற்றை மாதிரியாகக் கொண்டு ஈழத்துப் பின்னணியிலே ஒரு குறுநாவலை ஐந்து எழுத்தாளர்கள் எழுதினால் என்ன? என்ற பிரச்சினையை அலசி ஆராய்ந்தோம். “யோசிக்க வேண்டியதில்லை. நாமே எழுதிவிடுவோம்” என்று எஸ்.பொன்னுத்துரை அழுத்திப் பேசினார். புதிய புதிய உத்திகளில், முறைகளில் பரீட்சைகளைச் செய்து பார்க்க வேண்டும் என்ற அவா உள்ளவர் அவர். அவாவோடு தன்னம்பிக்கையும் கொண்டவர். எனவே என்னைப் பார்த்து ஏதாவது ஒரு தலைப்பு நல்லதாகச் சொல்லுங்கள் என்று கேட்டார். சுமைதாங்கி, மத்தாப்பு என்று தலைப்பு இரண்டையும் நான் கூறினேன். மத்தாப்பு என்ற தலைப்பு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. மத்தாப்பு என்ற தலைப்பில் ஐந்துபேர் ஒரு குறுநாவலை எழுதுவது என்று தீர்மானித் தோமேயொழிய அதில்வரும் கதைபற்றி ஒருவரும் பேசவே இல்லை. உண்மையில் அது எப்படி வளருமென்று ஒருவருக்கும் யோசிக்கும் போதும்-ஏன்-எழுதும் போதும் தெரிந்திருக்க முடியாது. வீட்டிலிருந்து யாழ்ப்பாணத்திற்கு மூவரும் வரும்போது, சுன்னாகத்தில் தற்செயலாக சு.வேலுப்பிள்ளை,

குறமகள் (இ.வள்ளிநாயகி) என்போரைச் சந்தித்தோம். எங்களது இந்தக் குறுநாவல் முயற்சிக்கு அவர்களும் ஒத்துழைப்பதாக ஒப்புக்கொண்டார்கள்”

இவ்வாறு கனகசெந்திநாதன் எழுதிச் செல்கிறார். இறுதியில் இ.நாகராஜன், கனக. செந்திநாதன், சு.வேலுப்பிள்ளை, குறமகள், எஸ்.பொன்னுத்துரை ஆகிய ஐவரும் இணைந்து எழுதிய இக் குறுநாவல். வீர கேசரியில் தொடர் கதையாக வெளியிடப் பட்டு பின்னர் குரும்பசிட்டி சன்மார்க்க சபையினரால் ஜனவரி 1962இல் நூலுருவாக் கப்பட்டது. பொறாமை காரணமாக, கொலைக் குற்றம் சுமத்தப்பட்ட மாரிமுத்துவின் துயரக் கதையாக இக்குறுநாவல் வளர்த்துச் செல்லப்பட்டது. 20ஆம் நூற்றாண்டு நடுப் பகுதியில் யாழ்ப்பாணக் கிராமப்புற, மலையக, சிங்கள கிராமப்புறச் சமூகங்கள் இதில் பாத்திரங்களாக வருகின்றன. தராதர ஈழத்துத் தமிழும் பேச்சுமொழியும் இணைந்த மொழி நடையை அனைவரும் கையாண்டிருந்த போதிலும், ஐவரின் எழுத்து நடையிலும் வேறுபாடுண்டு. இனப்பிரச்சினை பற்றிய கருத்துக்களும் இறுதி அத்தியாயத்தில் இடம் பெறுகின்றது. மொத்தத்தில் மத்தாப்பு ஒரு புதுமைப்படைப்பாக ஈழத்தில் வலம்வந்தது.

தமிழகத்தில் வெளிவந்த “சதுரங்கம்” பற்றி முன்னதாகக் குறிப்பிட்டிருந்தேன். அதே பெயரில் ஈழத்தில் எம்.ஏ.ரஹ்மானின் முயற்சியில் மற்றுமொரு நூலும் வெளி வந்திருந்தது. எம்.ஏ.ரஹ்மான், ஆர்.பாலகிருஷ்ணன், வ.அ.இராச ரத்தினம், எஸ்.பொன்னுத்துரை, சாலை-இளந்திரையன் ஆகியோர் கூட்டு முயற்சியில் இதனை எழுதியிருந்தார்கள். ரஹ்மானின் அரசு வெளியீடு இதனை நவம்பர் 1971இல் வெளியிட்டது. தலைப்பில் “சதுரங்கம்-நாவல்” என்று அறிமுகப்படுத்தியிருந்த போதிலும். இதன் ஒவ்வொரு அத்தியாயமும் ஒரு சிறு கதையாகவே எழுதப்பட்டு அனைத்தும் ஒருசேர இணைந்து சதுரங்கமாகின்றது. ஐந்து இலக்கிய வாணர்களின் கூட்டு இலக்கிய அனுபவமாக இப்படைப்பு அமைந்துள்ளது. “அரசு” (ராஜமீத்ரா), “காலாள்” (இ.பாலகிருஷ்ணன்), “குதிரை” (வ.அ.இராசரத்தினம்), “தேர்” (எஸ்.பொன்னுத்துரை), “யானை” (எம்.ஏ.ரஹ்மான்), “அமைச்சு” (சாலை இளந்திரையன்) ஆகியவை சதுரங்கத்தின் காய்களைச்

கட்டும் தலைப்புகளாகக் காணப்படுகின்றன. சாலை இளந்திரையனின் அமைச்சு - இக் கதைகளுக்கான ஒரு விமர்சனமாகும்.

எஸ்.பொன்னுத்துரை சம்பந்தப்பட்ட இவ் விரு இலக்கியப் புதுமைகளையும் இணைத்து மத்தாப்பு (சக) சதுரங்கம் என்ற பெயரில் சென்னையிலிருந்து தனது மித்ர பதிப்பகத்தின் வாயிலாக ஒரு நூலை டிசம்பர் 2000 இல் மீள்பதிப்பாக வெளியிட்டிருந்தார். மத்தாப்பு நாவலுடன் இந்நாவல் தொடர்பான “மத்தாப்பு பிறந்த வரலாறு” (கனக செந்திநாதன்), ஐவர் தீட்டிய மத்தாப்பு வர்ணங்கள் (வீ.லோகநாதன்) ஆகிய கட்டுரைகளும் பின்னிணைப்பாகத் தரப்பட்டிருந்தன. இந் நூலின் இரண்டாம் பாகமாக முன்னர் நான் குறிப்பிட்ட சதுரங்கம் என்ற நூலை இணைத்திருந்த எஸ்.பொ., அவற்றைத் தனித்தனியாக சிறுகதைகளாகவே 2000ஆம் ஆண்டு மீள்பதிப்பில் அறிமுகம் செய்திருந்தார்.

இவை தவிர, இலங்கையின் முன்னோடி எழுத்தாளர்களான அமரர் செ.கதிர்காமநாதன், செ.யோகநாதன் பெனடிக்ட் பாலன் ஆகியோர் இணைந்து “கேட்டிருப்பாய் காற்றே” என்றொரு முக்கோண நாவல் ஒன்றினையும் முன்னர் எழுதியுள்ளனர். மலைநாட்டுப் பின்னணியில் அமைந்த இந்த தொடர் நவீனம் ஈழநாட்டில் தொடராக வெளிவந்து, அக்கால கட்ட இளந்தலைமுறையின் புதிய சிந்தனைப் போக்கினைச் சுட்டுவதாக அமைந்திருந்தது. (நன்றி: செங்கை ஆழியான். “ஈழநாடும் அதன் இருபத்தைந்தாண்டு இலக்கியப் பாரம் பரியமும்”, பத்திரிகையாளன்: வட இலங்கை பத்திரிகையாளர் சங்க வெளியீடு, மலர் 1, இதழ் 1, பெப்ரவரி 1984).

கவிஞர் ஏ.இக்பால் “புதுமை The New” என்றொரு கவிதைத் தொகுப்பினை தமிழ் ஆங்கிலம் ஆகிய இருமொழி நூலாகக் கொண்டு வந்துள்ளார். தமிழில் அவர் எழுதிய கவிதைகளும் அதனை ஆங்கிலத்தில் எம்.எஸ்.ஜாபீர் அவர்கள் மொழிபெயர்க்க அந்தக் கவிதைகளையும் சேர்த்து தர்கா நகரிலிருந்து ஜன் 1999 இல் இந்நூலை வெளியிட்டிருக்கிறார்.

இலக்கியத்தில் புதுமை செய்வதில் முன்னைய தலைமுறையில் எஸ்.பொன் னுத்துரை துலக்கமாகத் தெரிந்தார். நான் நூலகப் பணியாற்றிய வேளையில் அவரது நூல்களைப் பட்டியலாக்கம் செய்யும்

வேளையில் தலைப்பு பெரும்பிரச்சினையாக அமைந்துவிடுவதுண்டு.

எஸ்.பொ.1972 இல் வெளியிட்ட ஒரு “நூலின் தலைப்பு” என்பது தான். அது வெறும் கேள்விக்குறி. அகரவரிசை அட்டவணை தயாரிப் பதில் தலையைப் பிய்த்துக் கொண்டேன். இந்த நூலுக்கு அசோக மித்திரனின் முன்னுரை முக்கியமானது.

“பொன்னுத்துரை தன்னுடைய படைப் பாற்றலில் ஒரு பரிமாணத்தை மற்றதைக் காட்டிலும் கூடுதலாகவே சாதித்திருந்தார். அது அங்கதச்சுவை. அவருடைய ஒரு நூலின் அட்டை மீது வெறும் கேள்விக்குறி மட்டுமே இருக்கும். அட்டையைப் பிரித்தால் 80 பக்கங்களுக்கு உங்கள் சிந்தனையை ஒரு குறாவளியில் பறக்க விட்டது போன்ற இலக்கிய அனுபவம். உண்மையில் அந்த 80 பக்கங்களை mind boggling என்றுதான் கூறமுடியும். அங்கதச்சுவை என்பதைவிட அங்கதனின் மகா சூரத் தந்தையான வாலிச்சுவை என்று தான் எனக்குத் தோன்றியது”. -அசோகமித்திரன் (முன்னுரையில்)

நெடுந்தீவு முகிலனின் அண்மைக்கால (மார்ச் 2009) நூலொன்றின் தலைப்பு “:” (அஹேனம் அல்லது ஆய்த எழுத்து). அதற்கு அருமையானதொரு காரணமும் சொல்லப் பட்டிருந்தது. தவமும் பருவம் முதல் புள்ளி. பள்ளிப்பருவம் இரண்டாவது புள்ளி. வாலிப்பருவம் கடைசிப் புள்ளி. மூன்று புள்ளிகளின் கூட்டுத்தொகையே அகேனம் என்னும் ஆய்த எழுத்து. தவமும் பருவத்தில் பொங்கல் பாணை வைத்த அடுப்பின் மூன்று முனைகளிலும், பள்ளிப் பருவத்தில் பார்த்த தமிழ்ப் பாடப் புத்தகத்திலும், வாலிப்பருவத்தில் ஒரு பெண்ணின் இருவிழிகளினதும் நெற்றிப் பொட்டினதும் கூட்டுச் சேர்க்கையிலும்தான் கண்ட ∴ ஆய்த எழுத்தின் வடிவத்தை அடிப்படையாகவைத்து இந்த ஹைக்கூ காதல் கவிதைகளைப் படைத்திருக்கிறார். தமிழுக்குத் தான் ஆய்த எழுத்து. தனக்கோ ஆனந்த எழுத்து என்கிறார் இவ்விளம் கவிஞன் முகிலன்.

தமிழ் நாவல்களை பல பாகங்களில் பல தொகுதிகளில் வெளியிடும் முயற்சி சாண்டில்யன், கல்கி முதலானோருடன் முடிந்துவிட்டதென்று நாம் நினைத்திருந்தால் அது தவறு. தமிழகத்து எழுத்தாளர்களே தற்பொழுது முடிவுக்குக் கொண்டுவந்திருக்கும்

இந்நிலைப்பாட்டை மீளவும் உயிர்த்தெழுவைத்தவர் தேவகாந்தன். கனவுச்சிறை என்ற இவரது நாவல் ஐந்து பாகங்களில் வெளியாகியிருப்பது எமக்கு ஆச்சரியத்தைத் தரக்கூடும். ஈழத்து வரலாற்றின் 1981 முதல் 2001 வரையிலான சுமார் இருபதாண்டுகளைக் கொண்ட ஒரு காலப்பகுதியை வெட்டியெடுத்து அதன் யதார்த்தப் பாத்திரங்களைச் செழுமைப்படுத்தி இந்த மகாநாவல் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. 1981இன் ஆனி மாதத்து ஓர் அதிகாலையில் நயினை ஆலயத்தில் மணி ஒலிப்பதோடு இந்த நாவல் தொடங்குகின்றது. 1981இல் அக்கினிப் பொறிபோன்ற மையச் சம்பவமொன்றின் உந்திப்புடன் ஆரம்பிக்கும் இந்த நாவலில், 1983 கறுப்பு ஜலை, தேசம் தாண்டுகல்கள், அகதி முகாம் அவலங்கள், மேற்குலகின் அடையாளச் சிக்கல்கள், சமூக நிலை மாற்றங்களும் தேசமளாவிய கருத்துருவின் புத்தாக்கமும் என்று வியாபிக்கும் சரித்திர வெளியில் இன்னொரு சரித்திரம் இங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

கனவுச்சிறை தமிழ்ப்பெரும் வாசகர்கள் இதுவரை தரிசிக்காத களங்களைக் காட்டும் சமகால வரலாற்று நாவல் வரிசையில் காத்திரமான இடம் வகிக்கக்கூடிய வண்ணம் அமைந்திருக்கின்றது. சமூக அரசியல் இலக்கியத்துறைகள் தோறும் முனைந்த சத்தியத் தேடலாய் விரிகின்றது. இந்நாவலின் புனைவு ஐந்து பாகங்களாக விரியும் கனவுச்சிறையின் முதலாவது பாகமான திருப்படையாட்சி 1981 முதல் 1983ஆம் ஆண்டு வரையான காலத்தைப் பதிவுசெய்வதாக அமைகின்றது. இரண்டாம் பாகமான வினாக்காலம் 1985-1987ம் ஆண்டுக்காலப்பகுதிகளில் விரிந்து செல்கின்றது. மூன்றாம் பாகமான அக்னி திரவம் 1989-1991-1993 ஆகிய காலங்களினூடாக இந்தக் கதாபாத்திரங்களது வாழ்க்கைப் போராட்டம் மேலும் சிக்கல்களுக்கூடாக நகர்கின்றது. கனவுச்சிறையின் நான்காம் பாகமான உதிர்வின் ஓசையில் 1995, 1997 1999 ஆகிய காலங்களினூடாக கதாபாத்திரங்களை நகர்த்திச் செல்கின்றார். ஐந்தாவது பாகம் இந்நாவலின் இறுதிப்பாகமான ஒரு புதிய காலம் என்பதாகும். இது 2001ஆம் ஆண்டில் கதை முடிவதாக அமைகின்றது. ஐந்து பாகங்களிலும் சுமார் 1300 பக்கங்களில் விரிந்துள்ள இந்த நாவலானது ஈழத்து இலக்கியத்துறையில் குறிப்பாக ஈழத்துத்

நாவல் இலக்கியத்துறையில் ஒரு பரிசோதனை முயற்சியாகும். ஈழத்துப் புதுக் கவிதையின் துளிகள் நாவலில் ஆங்காங்கே தெளிக்கப்பட்டுள்ளமையும் சுவையாக உள்ளது. முதல் இரு பாகங்களும் சென்னை இலக்கு புத்தக வெளியீடாக வெளிவந்திருந்தது. பின்னைய மூன்று பாகங்களும் சென்னை கோடம்பாக்கத்தில் உள்ள பல்கலைப் பதிப்பகத்தின் வாயிலாக வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

பரீட்சார்த்த இலக்கியப் படைப்பாளிகளில் துலக்கமாகத் தெரியும் மற்றொரு படைப்பாளி நிலாந்தன். செப்டெம்பர் 2000 இல் வெளியான அவரது மண் பட்டினங்கள், குறிப்பிடத்தக்க தொன்றாகும். அண்மைக் காலத்தில் தமிழில் வெளிவந்த படைப்புக்களில் இது மிகவும் தனித்துவமானது என்று கருதுகின்றேன். வரலாறு, நாடகம் என்னும் ஊடகங்களிடையே கவிதையை ஓடவிட்டும், கவிதை, நாடகம், வரலாறு என்னும் இலக்கிய உருவங்களின் கலப்பாகவும் அவற்றின் உடைப்பாகவும் மண்பட்டினங்கள்

நூல் : புதிய படைப்புகள்

ஆசிரியர் : தேவி பழனிங்கம்

வெளியீடு: குருநகர் நாட்டுக்கூத்து மன்றம்
விலை: ரூபா 200/=

பதினான்கு சிறுகதைகள் அடங்கிய தொகுப்பு இது. இச்சிறுகதைகளின் பாடு பொருளாகப் பெரும்பாலும் அடிநிலை மக்களின் அன்றாடப் பிரச்சினைகள், அவர்கள் சுமந்து நிற்கும் சோகங்கள், அவற்றைத் தகர்க்க எடுக்கும் முயற்சிகள், ஆகியவை உள்ளடக்க நேர்த்தியுடன் அமைந்துள்ளன. எல்லாக் கதைகளிலும் ஊடுபாவாக ஓடுவது ஏழ்மை, ஏற்றத்தாழ்வு, குடும்பச் சிக்கல், சிதைவு என்பனவாம். சிறந்த நல்ல கதைகளைத் தந்த ஆசிரியர் பாராட்டுக்குரியவர்.

புதிய படைப்புகள்

அமைகின்றது. தமிழ்மக்களுக்கு அவர்களின் வரலாற்றுணர்வை ஏற்படுத்தவும், அதன் வழிவரும் எழுச்சியை பிரயோகப்படுத்துவதற்குரியதாக வழிகாட்டும் அரங்க அளிக்கையாகவும் இந்நூலை நிலாந்தன் ஆக்கித்தந்துள்ளார்.

அதுபோன்றே அவரது மற்றுமொரு படைப்பு யாழ்ப்பாணமே.. ஓ.. எனது யாழ்ப்பாணமே! என்ற நூலாகும். மார்ச் 2002 இல் இது முல்லைத்தீவிலிருந்து வெளிவந்தது. யாழ்ப்பாணத்தின் பெருமைகளையும், யாழ்ப்பாண மக்கள் எதிர்கொண்ட அழிவுகளையும் இப்படைப்பின் பக்கங்கள் பேசுகின்றது. கவிதையாகவும், இடையிடையே விவரண உரைகளாகவும் விளக்கக் குறிப்புகள் கொண்டமைந்தனவாகவும் அமைந்திருக்கும் இந்தப் பரிசார்த்த இலக்கியத்தின் மூலம், இன்றைய யாழ்ப்பாணம் தொடர்பான ஒரு முழுமையான காட்சிப்படிமம் எம்முன் விரிகின்றது. 3 பாகங்களில் அமைந்த இத் தொகுப்பில் புதிய யாழ்பாடி, யாழ்ப்பாணம்: பாலையிலத்தின் புதிர் (பகுதி 1க்கான உரையும் அதன் தொடர்ச்சியும்), கந்தபுராண கலாச்சாரத்திலிருந்து கரும்புலிகள் வரை ஆகிய தலைப்புக்களில் முறையே அம்முன்று பாகங்களும் விரிகின்றன.

என் அப்பாவின் கதை என்ற தலைப்பில் என். சண்முகலிங்கன், 1988இல் தெல்லிப்பழை, நாகலிங்கம் நூலாலய வெளியீடாக வெளிக்கொணர்ந்த நூலும் ஈழத்துக் கல் வெட்டுப் பாரம்பரியத்தின் புதியதொரு பக்கமாகும். பின்னாளில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் துணைவேந்தராகப் பணியாற்றிய சண்முகலிங்கன், தன் அப்பாவின் (அமரர் க. நாகலிங்கம்) கதையை இலக்கியமாக்கும் முயற்சியில் அவர் தந்தையாரின் 31ம் நாள் நினைவுடன் இந்நூலை வெளியிட்டிருந்தார். "கல்வெட்டு மரபினின்றும் விலகி ஆக்க இலக்கியங்களையும் பயனான பிரசுரங்களையும் தரத் தொடங்கியுள்ள புதிய மரபினிடே சண்முகலிங்கனின் 'என் அப்பாவின் கதையும் ஒரு புதிய தொடக்கம்' என்று இந்நூலுக்கு முன்னுரை வழங்கிய பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சிறுவரும் சமூகச்சூழலும்: மணியதாஸ் நினைவாக என்ற நூல், புதிய ஜனநாயகக்

கட்சியின் பொதுச்செயலாளர் சி.கா. செந்திவேல் அவர்களால் பெப்ரவரி 1998 இல் தொகுக்கப்பட்டது. அவரது மகன் மணியதாஸ் (10.5.1990-5.2.1998) அவர்களின் மரணத்தையொட்டிய அஞ்சலி உரைகள், சிறுவர்களும் சமூகச் சூழலும் பற்றிய கட்டுரைகள் என்பனவற்றின் தொகுப்பாக இந்நூல் வெளிவந்தது. இதுவும் முன்னைய நூல் போன்றே கல்வெட்டுப் பாரம்பரியத்தின் மற்றொரு பரிமாணமாகும். இவ்வாறு பல நூல்களை உதாரணத்திற்குக் காட்டலாம்.

கல்வெட்டுப் பாரம்பரியம் போலவே, திருமண வைபவங்களிலும் நூல்கள் வெளியிடும் முயற்சி அமரர் நந்தியின் இளமைக் காலங்களிலேயே தொடங்கிவிட்டது. நந்தியின் ஊர் நம்புமா? என்ற சிறுகதைத் தொகுதியின் சிறப்பம்சம் என்னவென்றால், யாழ்ப்பாணம், நண்பர்கள் வெளியீடாக, ஜூலை 1966 இல் வெளியிடப்பட்டிருந்த இந்நூல் "டொக்டர் நந்தி" அவர்களுக்கு அவரது நண்பர்கள் வழங்கிய திருமணப் பரிசாக அமைந்தமையாகும். இந்நூலில் நந்தி அதுவரை எழுதியிருந்த 25 சிறுகதைகளில் தேர்ந்த 12 சிறுகதைகள் அடங்கியிருந்தன. திருமணப்பரிசாக ஒரு நூலை அச்சிட்டு வழங்கும் ஒரு வழக்கின் முன்னோடியாக இந்நூல் அமைந்திருந்தது.

இத்தகைய திருமணப் பின்னணியில் வெளியிடப்பட்ட மற்றுமொரு நூல் திருமணக் கிரியை விளக்கம் என்ற தலைப்பிலான நூலாகும். இது தெல்லிப்பழை - கலை இலக்கியக்கள வெளியீடாக ஜூன் 2000 இல் வெளியிடப்பட்டது. அ.அன்பழகன், சு.நிலோணி தம்பதியரின் திருமணநாள் வெளியீடாக 12.6.2000 அன்று திருமணப்பரிசாக வெளியிடப்பட்ட இச் சிறுநூல், மணமகனின் தந்தையாரும், தெல்லிப்பழை கலை இலக்கியக்களத்தின் இயற்றமிழ்த்துறைத் தலைவருமான சி.அப்புத்துரை அவர்களும் உபதலைவர் சு.செல்லத்துரை அவர்களும் இணைந்து வெளியிட்டுள்ளனர். சைவக் கிரியைகளின் விளக்கங்கள் எதுவுமின்றி ஏதோ நடக்கின்றது என்ற அளவில் இருக்கும் நம்மவர்களுக்கு, வாழ்வின் மிக இன்றியமையாததும் வேண்டப்படுவதுமாகிய திருமணக் கிரியைகள் பற்றிய விளக்கத்தை சாதாரண தமிழறிவு உள்ளவர்களும்

விளங்கிக்கொள்ளத் தக்கதாகவும் இந்நூல் ஆக்கப்பட்டுள்ளது.

புகலிட நாடுகளிலும் அவ்வப்போது பரிட்சார்த்தப் படைப்புகள் வெளிவருவதுண்டு. பிரான்ஸ், தமிழர் கலைக் கலாச்சார மாமன்றம் திவ்வியா என்றொரு நூலை ஒக்டோபர் 1999இல் வெளியிட்டிருந்தார்கள். புதுநகர் செல்லத்துரை அவர்கள் எழுதிய நூல் இது. தாயகத்தில் வன்னிப்பெருநிலப்பகுதியில் நலிந்து வாழும் தமிழ்மக்களின் பண்பாட்டை, அன்றாட வாழ்க்கை முறைகளைப் புகைப்படமாக்கித் தான் புலம்பெயர்ந்த நாட்டுக்கு எடுத்து வந்து அப்படங்களின் விம்பங்கள் தரும் உணர்வலைகளைத் தொகுத்து புலம்பெயர் சூழலில் கவிதைகளாக்கித் தொகுத்துத் தரும் ஒரு முயற்சியாக இது அமைந்திருந்தது. தமது வேரை அறுத்துக்கொண்டு உலகின் பல்வேறு நாடுகளிலும் வாழும் நம்மவர்கள் தமது பழைய வாழ்வின் மலரும் நினைவுகளை மீட்டெடுக்க இத்தொகுப்பு உதவக்கூடும்.

இக்கட்டுரையை எழுதும் வேளையில், ஜூலை 1994 இல் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக மூன்றாம் வருட கலைப்பீட மாணவர்கள் வெளியிட்ட வெளியீடொன்று கைக்கெட்டியது. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக பொதுக் கலை மாணிப் பட்டப்படிப்பை முடித்து வெளியேறும் மாணவர்களின் முகவரிகள் தாங்கிய பதிவுகள் இவை. முகவரிகளுடன் மாத்திரம் நின்றுவிடாது நறுக்குத்தெறித்த ஓரிரு வாசகங்கள், குறுங்கவிதை வரிகளினூடாக பல்கலைக்கழக வாழ்வு பற்றிய தத்தம் மனப்பதிவுகளையும், நினைவுகளையும் அங்கதச் சுவையுடன் இதில் பதிவு செய்துள்ளார்கள். தமது மாணவப் பருவத்தின் நினைவுகளை காலம்காலமாக மீட்டுப்பார்க்க வழிசெய்யும் ஒரு முயற்சி இதுவாகும்.

பரிசோதனை இலக்கியங்களைப் படைக்கவேண்டுமென்ற அவாக்கொண்டு இலக்கியங்களை உருவாக்கிய ஈழத்தமிழ்ப் படைப்பாளிகளின் பங்களிப்பு ஈழத்து இலக்கிய உலகில் அளப்பரியது. இக்கட்டுரை வாயிலாக ஒருசிலவற்றையே விரிவஞ்சிக்க காட்சிப்படுத்த முடிந்துள்ளது.

○ ○ ○

பெண்மையால் பெருமை சேர்ப்பீர்

மென்மை சினிமை

வொறுமை மடமை..

எத்தனை

மைபுசினோம்

அவள் 'உரிமையை' மட்டும்

வழங்க ஏன் மறந்தோம்

புதுமைப்பெண்ணாய்

முற்பாட்ட

அவள் பயணம்

கின்று மீண்டும்

புதுப்புது வாடிவில்

அடிமைப் பெண்ணாய்

யாலியல் வல்லுறவாய்

அனுமதிகள்

சுய பிரகடனமாகும்

வாழ்வொன்றில்

கட்டுப்பாடுகளை கீழந்தடி

உடலைத் துறப்பதா

விடுதலை

கில்லை

ஆத்மாவின் தரிசனமே

உன்மை விடுதலை

கண்ணுக்கு மைதீட்டும்

காரிகைகளே -இந்த

மண்ணுக்கு உங்கள்

பெண்மையால்

பெருமை சேர்ப்பீர்

புலோலியூர் வேல்நந்தன்

உலக சினிமா (8)

BICYCLE THIEVES

பவ்யா லோக்யாஜி

பல்பொருள் அங்காடிக்கு முன்னால் உணவுப் பொதியைத் திருடிச்செல்பவர்களை எந்த அடிப்படையில் குற்றவாளி என்பது?

நாங்கள் பாதைகளோடு தெருமனிதர்களையும் கடந்தே போகிறோம். எங்களது புறக்கணிப்பில் ஒரு மாபெரும் மக்கள் கூட்டம் குற்றசமூகமாக மாறிவருகிறது. ஒருவனது குற்றச்செயலுக்கு பின்னணியில் நம்பெயரும் இருக்கிறது என்பதைக் கண்ணீரோடு உணர்த்துகிறது Bicycle Thieves.

இரண்டாம் உலகயுத்தகாலம். இத்தாலியில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் நிலவிவருகிறது. ஒரு இடத்தில் போஸ்டர் ஒட்டும் வேலைக்கு ஆள்சேர்ப்பு நடைபெறுகிறது. தங்கள் பெயர் பட்டியலில் வருமா என்று ஆவலோடு காத்திருக்கிறது ஒரு பெரியகூட்டம். மேலாளர் அந்தோனியோரிச்சியை அழைக்கிறார். அந்தோனியோரிச்சி வேலையற்ற குடும்பஸ்தன். சந்தோஷத்தில் சென்றால் அந்த வேலைக்கு சொந்தமாக சைக்கிள் இருக்கவேண்டும் என்று மேலாளர் சொல்ல செய்வதறியாது தவிக்கிறான் அந்தோனியோ. சைக்கிள் இல்லை என்றால் வேலை பறிபோய்விடும் என்று அறிந்து சைக்கிளோடு வருவதாக வேலையை ஏற்கின்றான்.

அந்தோனியோவிற்கு 2 குழந்தைகள் மூத்தவன் 7 வயது மதிக்கத்தக்க புருனோரிச்சி. 2 ஆவது கைக்குழந்தை. குடும்பத்தைக் காப்பாற்ற இந்த வேலை முக்கியம் என்று மனைவியிடம் சொல்ல, வீட்டிலுள்ள போர்வைகளை விற்று சைக்கிள் வாங்கப் பணம் கொடுக்கிறான் மனைவி மரியா.

புதுச் சைக்கிள் வாங்குகிறார்கள். சந்தோஷமாக வேலைக்குச் செல்லத் தொடங்குகிறான் அந்தோனியோ. இனிக் கஷ்டங்கள் நீங்கி குடும்பத்தில் மகிழ்ச்சி நிலவும் என்ற நம்பிக்கை எல்லாருக்கும் ஏற்படுகிறது.

தனியாக ஏணியில் ஏறி போஸ்டர் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கிறான் அந்தோனியோ. அந்தப் பக்கம் வரும் திருடன் ஒருவன், அந்தச் சைக்கிளைத் திருடிக்கொண்டு செல்ல அவனைத் துரத்திக்கொண்டே ஓடுகிறான். ஆனால் அவனால் திருடனைப் பிடிக்கமுடியவில்லை.

போலீசில் புகார் கொடுக்கிறார்கள். பின்னர் நண்பர்களுடன் சைக்கிள் பாகங்களை விற்கும் பிரதேசத்தில் தேடி அலைகின்றான். ஆனால் கிடைக்கவில்லை. ஒரு கட்டத்தில் நண்பர்களும் சென்றுவிட, மகன் புருனோவுடன் சைக்கிளைத்தேடி அலைய ஆரம்பிக்கிறான். நீண்ட தேடல் நிலையில்லாமல் செல்கிறது.

அந்தோனியோ மனம் முழுவதும் சைக்கிளை மட்டுமே எண்ணித்தவிக்கிறது. அப்பாவின் நிலைபுரிந்தும் புரியாமலும் அவருடன் செல்கிறான் புருனோ.

ஒரு இடத்தில் சைக்கிளைத் திருடியவன் ஒரு முதியவரிடம் பேசுவதைக் காண்கிறான். திருடனைத் தேடி ஓடினாலும் அவனைப் பிடிக்கமுடியவில்லை.

என்ன செய்யலாம் எனச் சிந்தித்து அந்த முதியவரைத் தேடத் தொடங்குகிறார்கள் இருவரும் முதியவரை ஒருவழியாகப் பிடித்து விசாரிக்க, முதலில் உண்மையைச் சொல்ல மறுப்பவர் பின்னர் திருடனைப் பற்றிச் சொல்லிவிட்டுத் தப்பிவிடுகிறார்.

திருடனைத் தேடிச்செல்கையில் பசியால் புருனோ சூப் கேட்க, தனது வேதனை அறியாது மகன் பேசுகின்றான் என்றெண்ணி கோபத்தில் மகனை அடித்து விடுகிறார். புருனோ அழ ஆரம்பிக்க பாலத்தின் அடியில் நிற்கச் சொல்லிவிட்டுத் தனியே சைக்கிளைத் தேடிப் புறப்பட ஆரம்பிக்கிறான்.

அறம் என்பது என்ன? திருட்டு குற்றம். அவசியத்தின் அடிப்படையில் நடக்கும் திருட்டு? அறம் என்பது என்றால் குற்றம் என்பதை அறிவோம். அறம் என்பது அறமல்ல குற்றம் என்பதை அறிவோம். அறம் என்பது அறமல்ல குற்றம் என்பதை அறிவோம். அறம் என்பது அறமல்ல குற்றம் என்பதை அறிவோம்.

திரென்று ஆற்றில் சிறுவன் விழுந்து விட்டதாகக் குரல்கேட்க அதிர்ச்சியுடன் ஓடிச்சென்று பார்க்க அது புருனோ இல்லை என்று அறிந்ததும் நிம்மதியடைகிறான்.

உடனே மகனை அன்போடு ஒரு உணவு விடுதிக்கு அழைத்துச் சென்று அவன் விரும்பியதை வாங்கித் தருகிறான் அந்தோனியோ. சாப்பிட்டு முடிய முதியவர் சொன்ன இடத்திற்கு சென்று திருடனைத் தேடுகிறார்கள். ஒருகட்டத்தில் திருடன் மாட்டுகிறான்.

ஆனால் அவன்தான் திருடன் என்பதை ஊராருக்கும் பொலிசுக்கும் உறுதிப்படுத்த அந்தோனியால் முடியவில்லை. அவன் அங்கிருந்து சென்றுவிடுகிறான்.

எல்லா முயற்சிகளும் தோற்று, தேடிச் சலித்த நிலையில் ஏமாற்றத்தோடும் வேலை பறிபோகுமே என்ற பயத்தோடும் மக்கள் நிறைந்த சாலைக்கு வருகிறார்கள் இருவரும். பிளாட்பாரத்தில் அமர்ந்து யோசிக்கிறான் அந்தோனியோ. அடுத்தடுத்துக் குழப்பங்கள் அவனைச் சூழ, ஒரு தெருவில், யாரும் அருகில்லாமல் தனியாக நின்று கொண்டிருக்கும் சைக்கிளைப் பார்க்கின்றான். சட்டென்று புருனோவிடம் பஸ்ஸில் ஏறிப் போகச் சொல்கிறான்.

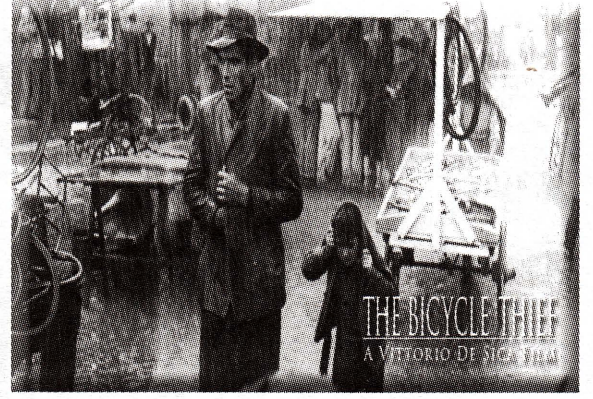
பஸ்ஸில் ஏறப்போகும் புருனோ கூட்டம் காரணமாக ஏற முடியாமல் அங்கேயே நிற்கிறான்.

சைக்கிள் நிற்கும் இடத்துக்கு போன அந்தோனியோ சுற்றும் முற்றும் பார்த்து விட்டு சைக்கிளை எடுத்துச் செல்லமுயல உள்ளிருக்கும் நபர்கள் அதைக் கண்டுவிட்டு கூச்சல் போட ஆரம்பிக்கின்றார்கள்.

கூட்டம் நிறைந்த சாலை என்பதால் அவனைப் பலர் தூரத்திப் பிடித்து விடுகிறார்கள். தூரத்தில் தந்தையைத் தூரத்துவதைக் கண்டுவிட்ட புருனோ தந்தையைத்தேடி ஓடி வருகிறான். கூட்டத்தினர் அவனைப் போலீசில் ஒப்படைத்து விடலாம் எனக் கூறுகையில் அங்குவரும் புருனோ செய்வ தறியாது தந்தைக்காக அழுகிறான். புருனோ அழுவதைப் பார்த்து இரக்கப்பட்ட உரிமையாளன் அந்தோனியோவை விடச் சொல்கிறார்.

அந்தோனியோவை எச்சரித்துவிட்டு கூட்டம் கலைகிறது. எல்லாரும் அடித்துக் காயப்படுத்திய நிலையில், உடல்வலியை விட வெட்கம், வேதனை, கண்ணீர், திருடிய குற்ற உணர்வு எல்லாம் இணைந்து அந்தோனியோவின் மனதை அதிகம் வலிக்கச் செய்தது.

தந்தையின் வலியையும் வேதனையும்

புரிந்துகொண்ட புருனோ, கண்ணீரைத் துடைத்துக்கொண்டு தந்தையின் கையை ஆறுதலாகப் பற்றிப்பிடிக்கிறான். மகனது கையைப் பிடித்துக்கொண்டே வேதனையோடு நடக்கத் தொடங்குகின்றான் அந்தோனியோ.

இருவரும் அந்தச் சாலையின் பெருங் கூட்டத்தில் ஐக்கியமாகின்றார்கள்.

இத்தாலிய நியோரியலிச திரைப்படமான Bicycle Thief 1948 இல் வெளியானது.

Vittorio De Sica இயக்கிய இந்தப்படம், உலகின் முக்கிய சினிமாக்களின் பட்டியலில் முதல் 10 இடங்களில் நிச்சயம் இடம்பெறும். இந்தக் கதையைத் தழுவி பொல்லாதவன் திரைப்படம் எடுக்கப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது. பலருக்கு உலக சினிமா என்பதன் அர்த்தத்தை உணர்த்தியது புருனோவின் கண்ணீரும் அந்தோனியோவின் இயலாமையும்தான். யாருமே ஆசைப்பட்டு பிறப்பதில்லை... பிறந்த பின்னர் இந்த வாழ்க்கையை எப்படி வாழ்கிறோம்? வாழ்க்கையில் ஜெயித்தவர்கள் என்று அடையாளப்படுத்தப்படும் மனிதர்கள் எல்லோரும் நிஜமாகவே வாழ்க்கையை ஜெயித்தவர்களா? பெரும்பாலும் இல்லை அவர்கள் வறுமையை ஜெயித்தவர்கள் மட்டுமே என்பதே உண்மை. நாமும் அதற்காகவே போராடுகிறோம்.

இந்த உலகத்தில் பணத்தை விட சிறப்பான விஷயங்கள் நிறைய உண்டு. ஆனால் அத்தனை விடயங்களையும் பெற்றுக்கொள்ளவும் தக்க வைக்கவும் பணம்தான் தேவைப்படுகிறது. பணம்தான் இந்த சமூகத்தின் நிலையை, மனிதர்களின் வாழ்க்கையை முழுமையாகத் தீர்மானிக்கின்றது.

அந்தப் பணம் விரிம்பு நிலைமனிதர்களின் வாழ்க்கையை மாற்றி அமைப்பது அன்று முதல் இன்றுவரை தொடர்கிறது. அதுவரை அந்தோனியோரிச்சிக்கள் நம் மத்தியில் வாழ்ந்துகொண்டேதான் இருப்பார்கள்.

ஸ்ரீ
இலக்கியத்
தொடர்

கிண்டன் கைவாசம்

எல்லாப் பிறவிகளிலும் மனிதப் பிறவியே மகத்தானது என்பது எமது பாரம்பரிய நம்பிக்கை. அதிலும் இந்த மானிடப் பிறவியில் வியப்புறும் செயற்கரிய செய்வது ஒருவரது வாழ்வின் சாதனைகளில் சான்றாக அமையும் என்பர். கனவிலும் காணக்கிடைக்காத அற்புதங்களில் பெரும் பாக்கியமானது கைலாச தரிசனம். அத்தகைய வாய்ப்பு நன்கு பெறப்பெற்று எம்மவருடன் பகிர்ந்து கொள்வதில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியும் பெருமையும் கொள்கிறேன்.

கைலாசத்தின் பெருமையை அடியேனுக்கு உருக உணரவைத்தவர் சீரிய பண்புடை சத்குரு (ஐக்கி வாசுதேவ்) அவர்களே. அதற்குரிய உணர்வையும் ஊக்கத்தையும் அளித்து ஆரம்பிக்க வைத்த பெருமை எனது பால்ய நண்பர் பேராசிரியர் இராமஸ்வாமி ஐயர் சுவாமிநாதன் அவர்களையே சாரும். இந்த அரிய தரிசனத்துக்கு இணங்கி நல்லாதரவுடன் உரிய உதவிகளுடன் ஊக்குவித்து இணங்கிய இல்லாளையும் இனிதே ஈன்றெடுத்த குழந்தைகளையும் நினைவுசுர்ந்து வானளாவிய நன்றிகளுடன் நிலைத்துள்ள நினைவுகளை பரமனின் கருணையுடன் கருவெடுக்க விழைகிறேன்.

இறையருள் கொண்ட கைலாசத்தின் பெருமை: மலைகளில் மயங்காத மானிடரே இல்லை.

மலையேறி மதிப்புற்ற மானிடர் பலர். கயிலைத் தரிசனம் மதிப்புறவல்ல, ஆனால் அதற்கு அர்ப்பணித்தலே அடியேனது அவா. இது அடியேனது இப்பிறப்பின் அருந்தவப்பயன். கைலாசதரிசனம் சரித்திர காலத்துக்கு முன்பும் பின்பும் பெருமயுடையது. இந்து, பௌத்தம் முதலான பலசமயத்தவர் சேவிக்கும் பெருமையுடையது கயிலை. ஆதியோகிசிவன் இகபரசுகம் துறந்த கௌத்தமர் முதலானோரின் மூச்சிலெழுந்த மெச்சத்தகு மேன்மைகளைக் கொண்டது கயிலை.

யாத்திரைகளின் நோக்கமே அவருக்கு அடியாரது இறைமையை ஓரளவாதல் உணர வைப்பதே.. தனது இயல்புகளின் தன்மைகளை உணர்ந்து உலகமாசக்திக்கு அர்ப்பணிப்பதே. இடையூறுகள் பல தோன்றுவது இவ்வாறான யாத்திரைகளின் தனித் தன்மை. அவற்றைத்தாண்டி, அவரவர்களது புலன்களுக்கு அப்பால் இருப்பனவற்றை உணர்ந்து ஞானம் பெறுதலே பெரும்பேறு. அவ்வாறு எண்ணற்ற அனுபவங்கள் மிகுதியாகங்களின்மூலம் ஞானம் (அனுபூதி) பெற்றோரே ரிஷிகள், நாயன்மார்கள், முனிவர்கள் ஆதியோர்.

ஆதியோகி சிவா, அகஸ்தியமுனி முதலான சப்தரிஷிகளுக்கு யோகபோதனை வழங்கியது கைலையிலேயே. சரித்திர

காலத் துக்கப்பாற்பட்ட பல்லாயிரம் வருடங்களுக்குமுன் அனுபூதி பெற்று முத்தி யெய்தியோர் தமது அரும்பெரும் சக்திகளைப் பொதிய வைத்ததும் கைலையிலேயே. எனவேதான் கைலாசம் ஒரு மாபெரும் ஆன்மீகப்பொக்கிஷம் எனக் கருதப்படுகிறது.

வானிலும் மேலான வனப்புடன் வீற்றிருப்பது இறைவனின் உறைவிடம் கைலாசம், திபெத்தின் தென் மேற்குப் பகுதியில் அமைந்துள்ளது.

பெயர்: கைலாஷ் என்பது சமஸ்கிருத மொழி கை லா ச = ஸ்படிகம். தீபெத்திய மொழியில் 'பனிகளாலான உன்னத ஆபரணம்' என்பதாம்.

கவர்ச்சிகரமான கைலையில் ஏறுவதற்கு முயற்சித்தார் யாருமில்லர். ஏறமுடியாத மலை என்பது மலையேறும் விற்பன்னர்களின் முடிபு. இதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கு ஏதுமில்லை. கைலை உலகின் அச்சாணி என்பது என்னவோ உண்மை.

கைலையின் உயரம்: 6714 மீற்றர் என்பது கணிப்பு.

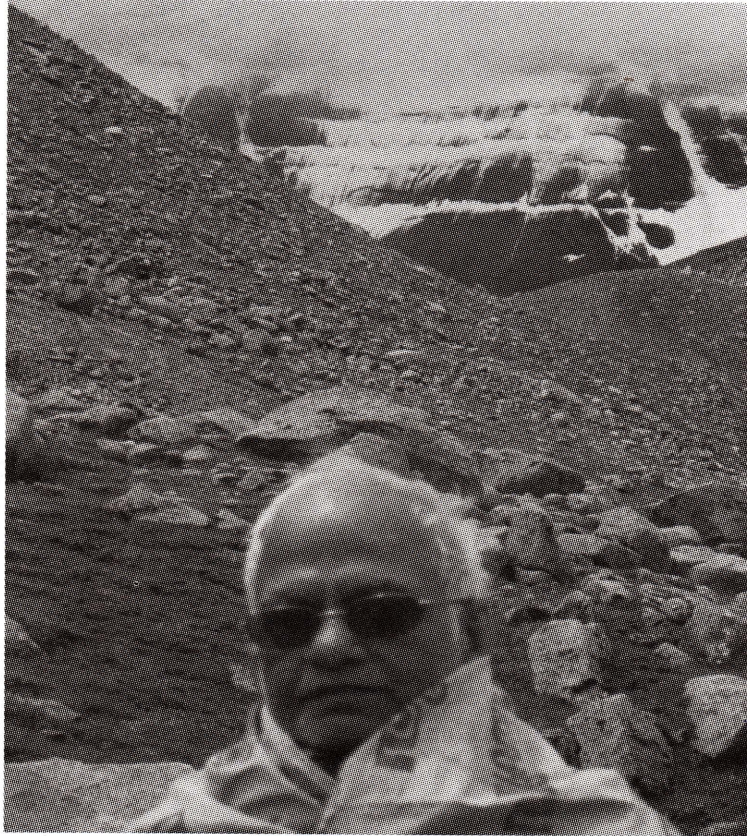
மானசரோவர்: கைலையிலிருந்து 20 கி.மீ. தொலைவில் கடல் மட்டத் துக்கு 15,015 அடி உயரத்தில் உள்ளது. கல்பவிரகக்ஷத்தையும் தன்னுள்ளே கொண்டுள்ள இப்புனித ஆன்மீகமிக்க வாவி பலநோய்நீக்கும் தன்மைகளையும் உடையது.

சுவாத்தியம்: குளிர்காலத்தில் அதிமிகு குளிராயும் வேனிற்காலத்தில் சகிக்க வியலா வியர்வை சொட்ட வைக்கக் கூடியதுமாம்.

எனவே யாத்திரீகர்கள் ஏற்றவாறு உடைகளைக் கொண்டு செல்லுதல் வேண்டற் பாலது.

பிரயாணம்: அந்நாட்களில் முற்றாகவே கால்நடையாகவே யாத்திரை செய்தோர் நாயன்மார்கள். ஆனால் இன்றோ மலையின் பரிக்கிரமா (பாதயாத்திரை) ஆரம்பிக்கும் அடிவாரம்வரை வாகனத்திலேயே செல்லக் கூடிய வசதியுண்டு.

திபெத் நாட்டினூடாக கைலை யாத்திரை

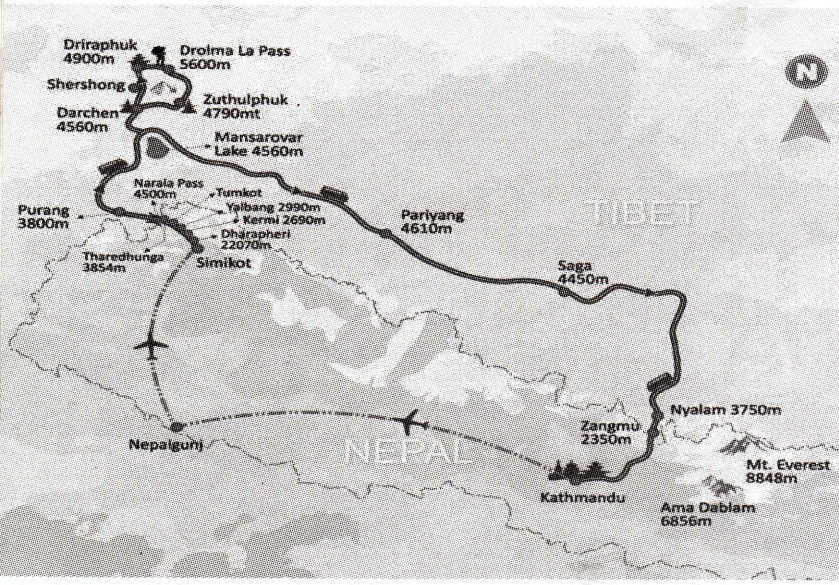
உன்னதக் காட்சிகளையும் பல சிறந்த அனுபவங்களையும் வழங்கும்.

யாத்திரைக்காலம்: ஆடி ஆவணி புரட்டாதி மாதங்கள், சுவாத்தியத்தைப் பொறுத்து, யாத்திரைக்கு மிகவும் பொருத்தமானது எனக் கருதப்படுகிறது.

தினசரி தேவைகள் - வசதிகள் உணவு தேவையானபடி கொண்டு செல்ல வேண்டும். அடிப்படை வசதிகள் அருமையிலும் அருமை. யாத்திரை ஒழுங்கு செய்வோர் சமையல் வசதிகளையும் எடுத்துச் செல்வர்.

2013ஆம் ஆண்டு தைமாத முற்பகுதியில், நான் சென்னையில் இருந்தபோது எனது நண்பர் சுவாமி, கைலாசம் போவதற்கு தமக்கு ஒரு மின்னஞ்சல் வந்துள்ளதாயும் என்னை இதுபற்றி ஆலோசித்து அறியத்தருமாறும் மின்னஞ்சல் அனுப்பியிருந்தார்.

2012 பிப்ரவரி மாதம் இதே நண்பருடன் ஆபிரிக்காவிலுள்ள கிலிமஞ்சாரோ மலை ஏறிய அனுபவம் இந்தத் தொடர்புக்கு வித்தாக அமைந்தது. (கிலிமஞ்சாரோ ஆபிரிக்கா கண்டத்திலுள்ள - உலகில் மனிதரால் ஏறக் கூடிய - அதியுயரமான மலையாகும்).

மலையேற்றப்பயிற்சி:

கைலாச யாத்திரைக்கு மலையேற்றப் பயிற்சி மிகவும் முக்கியம் வாய்ந்தது. அதுவும் பிராணவாயு (கைலையாத்திரையின்போது எதிர்கொள்ளக்கூடிய) செறிவு குறைந்த பட்சத்தில் நுரையீரல்களை வலுப்படுத்தி நன்கு செயற்படுத்த ஏற்றப்பயிற்சிகள் அத்தியாவசியமானவை. இங்கிலாந்தின் பல பகுதிகளில் இவ்வாறான பயிற்சிகளைப் பெற வாய்ப்புண்டு.

வடக்கு வேல்ஸிலுள்ள (North Wales) ஸ்நோடோனியா (Snowdonia) மலைப்பகுதி (3560 அடி உயரம்) நல்லதொரு பயிற்சித் தளமாக எமக்கு அமைந்தது. அநேகமான பயிற்சிக்கு உகந்த தளங்களை மின் இணையத்தளம் மூலம் கிடைக்கப் பெற்றோம். நெடுந்தூர நடைப்பயிற்சி செய்ய 'நோர்டிக்' (Nordic) போன்ற குழுக்களைச் சேர்ந்த விற்பன்னர்களையும் நாடலாம்.

சூடானதும் குளிரானதுமான சுவாத்தியங்களுக்கு ஏற்ற உடைகளை உகந்தவாறு அணியும் வழக்கமும் இந்த ஆரம்பப் பயிற்சிகளின்போது பெருமளவு பழக்கப்பட்டுவிடும்.

மலையேற்றக்கோல்கள் (trekking poles) கை உறைகள் (gloves), மலையேற்றக்காலணி (trekking boots) சமை கோணிப்பை (rucksack) முதலிய அத்தியாவசிய உபகரணங்கள் மற்றும் தேவையான பொருட்கள் முதலியவற்றை எமது பயிற்சிக்காலத்திலேயே வாங்கி வைத்துக் கொண்டோம்.

[இனி அடுத்த இதழில்...]

என்னே ஆச்சரியம்! அதற்குச் சில நாட்களுக்கு முன்னர்தான் கைலாசம் பற்றி ஊக்குவிக்கும் சம்பாஷனை ஒன்று ஈஷாயோகா 'யூ டியூப்' (YouTube) காணொளிதளத்தில் கேட்டேன். அதில் சற்குரு, கைலாசத்தின் மகிமையைக் கூறி மனித ஜன்மத்தில் இயக்கங்கள் ஒழுங்காக இருக்கும்போது ஒரு தடவையாதால் கைலையைத் தரிசித்தல் மேன்மையுடையது எனவிளக்கினார். ஈஷாயோகா மையத்தின் நற் செயற்பாடுகளும் பேரருளாளர் சற்குருவின் மீதுள்ள நன் நம்பிக்கையும் பெரு மதிப்புமே எனது கைலை தரிசனத்திற்கு வித்திட்டது.

'ஈஷாயோகாமையம்' பேரருளாளர் சற்குரு ஜக்கிவாசதேவ் அவர்களால் ஜாதி சமயசார்பற்ற ஆன்மீக மையமாக ஸ்தாபிக்கப்பட்டு தமிழகத்தில் - கோயம்புத்தூர் நகரிலிருந்து முப்பது கிலோமீட்டர் தொலைவில் - அமைந்துள்ளது. ஈஷாவின் ஆன்மீக முன்னேற்றச் சேவை அமெரிக்கா முதல் உலகெங்கணும் விரைவாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு வருவது கண்கூடு.

சற்குருவால் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட இங்கு ஸ்தாபிக்கப்பட்ட தியானலிங்கம் அதிமிகு சக்திவாய்ந்ததாக விளங்குகிறது. ஈஷா நிலையம் தென் கயிலை என அழைக்கப்படும் வெள்ளயங்கிரி மலையடிவாரத்தில் நிர்மாணிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

காத்தவராயன் கூத்தில் பால்நிலைப்பாடு

சன்குசர்மா ஜெயப்பிரகாஸ்
(முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்,
நிகழ்த்து கலைத்துறை,
புதுவைப் பல்கலைக்கழகம்.
புதுச்சேரி- 605 014)

அறிமுகம்

இருபதாம் நூற்றாண்டு மற்றும் இருபத் தோராம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் அடிப்படையான முரணணியாக / பிரச்சினையாக மேற்கிளம்புகின்ற ஒரு விடயம் இனவரவியல் அல்லது பாலினவியல் என்று சொல்லப்படும் பாலின சமத்துவம் பற்றிய விவாதங்கள் ஆகும்.

இங்கு முக்கியமாகப் பகிரப்பட்டவை என்னவென்றால் ஆண் மற்றும் பெண் என்பவர்களுக்கு இடையேயான பண்பாட்டு அடிப்படையிலான அதிகாரப் பகிர்வு. (power relationship) யார் உயர் தளத்தில் உள்ளார் என்பது பற்றிய முக்கிய கருத்தாடல் 1970 களில் மிகவும் வலுப்பெற்று இருந்தவண்ணம் காணப்பட்டது. (அதிகாரப் பகிர்வு என்றால் power sharing இங்கு power relationship - அதிகார உறவுமுறை என்றவாறு பார்க்க வேண்டும்).

ஏனைய கலாசார / பண்பாட்டு விவாதங்களைப் போன்றே இந்த அரங்கியலிலும் ஆற்றுகை நிகழ்த்துதலுக்கு சிறுதளத்தில் விவாதக் கருத்தாடலை முன் நிலைப்படுத்தினார்கள். அது என்னவென்றால், அரங்கியல் ஆற்றுகையில் திறனாய்வு நிலை அனுகுமுறையினை உட்புகுத்தினர். அது எதுவென்றால் ஆண்கள் அவர்களாகவே ஆற்றுகை செய்வதா? அல்லது ஆண்கள் பெண்களாகவே ஆற்றுகை செய்வதா? அல்லது பெண்கள் பெண்களாகவே ஆற்றுகை செய்வதா? இவை போன்றவை பற்றியதாகும்.

Sex - என்ற சொல்லுக்கு பால் அல்லது பாலினம் என்று பொருள். இது உயிரியல் ரீதியாக ஆண் அல்லது பெண்

ஆகியோரைக் குறிக்கும். ஆனால் Gender என்ற சொல் பால் வகை அல்லது பால் பாடுபாடு என்று பொருள். இது சமூகத்தால் கட்டமைக்கப்பட்ட சொல்லாகும்.

ஆண் தன்மை மற்றும் பெண் தன்மை ஆகிய இரண்டுமே உளவியல் ரீதியாகவும் உயிரியல் ரீதியாகவும் வேறுபடுத்திப் பார்க்கப்படக் கூடியது. ஆண் மற்றும் பெண் வேறுபாடு உடலியல் ரீதியாக அறியப்படுகின்றது. பால்தான் ஆண்களையும் பெண்களையும் உளவியல் ரீதியாகவும், உடலியல் ரீதியாகவும் பிரித்துக் காட்டுகின்றது.

பண்பாட்டு ரீதியில் என்னென்ன பண்புகளை இவர்கள் மேல் ஏற்றிச் சொல்கிறார்கள் அல்லது பொருத்திச் சொல்கிறார்கள் என்பது கவனிக்கத்தக்கதாகும். நிஜத்தில் இருப்பது பால் வேறுபாடுதான். ஆனால் பண்பாட்டு ரீதியாகக் கட்டமைத்துச் சொல்லப்படுவது வேறு ஒன்று. எது ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றது என்பதன் விளைவுதான் அது.

பண்பாட்டில் யார் மேலாதிக்கம் செலுத்துகின்றனர். பண்பாட்டில் ஆதிக்கம் செலுத்தக்கூடிய ஆண்வழிச் சமூகம் அவற்றை அவிழ்த்து ஆண்தன்மை மற்றும் பாற்பண்பு பற்றி ஆராய்தல், இனவரவியல் என்னும் கோட்பாடு ஆகும். பெண்ணியம் என்ற கோட்பாட்டில் இருந்துதான் இனவரவியல் என்ற கோட்பாடு வருவிக்கப் படுகின்றது. ஆண்தன்மை மற்றும், பாற்பண்பு ஆகிய வற்றைப் பற்றி ஆராய்வதாக இக்கோட்பாடு அமைகின்றது.

இங்கு GENDER என்பது ஆண் மற்றும் பெண்களைப் பற்றிப் படிக்கின்ற முறைமைகள் ஆகும். ஆண் மற்றும் பெண்

ஆகியோருக்கிடையே உயிரியல் ரீதியாக வேறுபடுத்தப்படுகின்றனர். அது இயற்கையில் உள்ள வேறுபாடே அன்றி சமூகத்தால் அன்று. சமூகத்திற்கான சாத்தியக் கூறுகளையும் சமூகப் பண்பாட்டில் ஆண் பெண் ஆகியோரின் பங்கு ஆகியவற்றை பகுத்தாய்வு செய்வதற்கும் இரண்டிற்கும் இடையிலான வேறுபாடு தெளிவு படுத்தப்படுகின்றது.

அரங்கும் இனவரவியலும்

அரங்கைப் பொறுத்தவரையில் இனவரவியல் பற்றிய கேள்விகள் வரலாற்றுக் காலம் தொடரே முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. அரங்காற்றுகை என்பது கற்பனைக் கதாபாத்திரத்திற்கு தகுந்தவாறு கட்டமைக்கப்படுகின்றது. அது நடிகனின் தனித்துவத்தில் இருந்து பிரித்தறியப்படுகின்றது. முன்னைய அரங்க வரலாற்றுக் காலத்தில் (கிரேக்கம், ஜப்பான், இங்கிலாந்து,) அரங்கில் பெண்கள் மேடை மீது தோன்றுவது தவிர்க்கப்பட்டிருந்தது. அதற்குப் பதிலாக ஆண்களே பெண் வேடம் இட்டு நடத்திருந்தனர். ஒரு குறிப்பிட்ட தொகுப்பிலான காட்சிக் குறியீடுகள் (சைகைகள், நிலை, வேடஉடை ஒப்பனை, முகமூடி மேலும் பல) மூலம் பெண் கதாபாத்திரங்கள் காட்சிப்படுத்தப்பட்டன. அதாவது பார்வையார்கள் நடிகர்களிடம் இருந்து கதாபாத்திரங்களை வேறுபடுத்திப் பார்த்தார்களா அல்லது ஜப்பானிய அரங்கில் கபுக்கியில் உள்ளது போல் வேறுபாடு தெளிவற்று இருந்ததா? என்பதற்கேற்ப நடிகர்கள் பெண் கதாபாத்திரங்கள் பற்றி ஆழ்மயப்படுத்தப்பட்டனர்.

ஆற்றுகையில் ஆண் தன்மைக்கும் பெண் தன்மைக்குமான பதகளிப்பு அழுத்தம் இருந்தது. ஷேக்ஸ்பியரின் பல்வேறு நாடகங்களில் சான்றாக 12 ஆவது இரவு, விரும்பிய வண்ணமே போன்ற நாடகங்களில் (12th night & as you like it) இந்த அழுத்தம் வளர்க்கப்பட்டது. இனவரவியலும் பாலினத் தன்மையிலான வேறுபாட்டை விமர்சிக்க இந்த அழுத்தம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இது முரண்பாட்டு விளிப்புணர்வுகளைப் பொறுத்து அமைகின்றது. இங்கு பாலினப் பிரிப்பு உடைகளை வடிவமைப்பதன் முறைமூலம் ஏற்படுத்தப்பட்டது.

நவீன அரங்கியலில் இனவரவியலிலான கேள்விகள் பல்வேறு வழிகளில் எழுப்பப்பட்டன. முதலில் மேற்கத்தைய வரலாற்றை மீள் பரிசீலனை செய்து அரங்க விதிகளில் மறு சீரமைப்புச் செய்து இனவரவியலில் வேடம் பற்றி மறுமதிப்பீடு செய்யப்படுகின்றது. நாடக வியலில் இனவரவியல் உறவுகள் பற்றி திறனாய்வு செய்யப்படுகின்றது.

காத்தவராயன் கூத்து பாலினப்பாகுபாடு

இவ்வாறான தன்மையில் காத்தவராயன் என்று சொல்லப்படுகின்ற சமயச் சடங்கு சார்ந்த கூத்து வடிவமான ஒரு நிகழ்த்துகையைப் பார்க்கும்போது அதன்கண் உள்ள பாலினப் பாகுபாட்டை அறியக்கூடியதாக இருக்கும். இனவரவியலின் வரலாற்றியல் தன்மையினை நாம் மேற்கத்தைய பண்பாட்டினூடாக வருவிக் கிறோம். இத்தன்மை எவ்வளவு தூரம் தமிழ் நிலைக்குப் பொருந்தும், அதுவும் கூத்து நிலையில் எவ்வாறு பார்க்கப்படுகின்றது என்பதெல்லாம் முக்கியமானவையாகும். இது ஒரு பரந்து விரிந்த தேடலுக்கான ஓர் ஆரம்பமே ஆகும்.

காத்தான் கூத்து செழிப்பாக வளர்ச்சி யடைந்தது என்று கூறிவிட முடியாது. இருப்பினும் தனித்துவம் மிக்கதெனவும் ஒரு படிமுறை வளர்ச்சியுடையதென்றும் தமிழ் நாட்டிலும் பார்க்க ஈழத்துக் கூத்து மரபில் ஒரு படிநிலை வளர்ச்சி அடைந்த தன்மையினைக் காணலாம்.

கூத்துப் பழகுதல்

கூத்துப் பழகும்போது குரு சிஷ்ய முறைப்படி அண்ணாவியாருக்குக் கட்டுப் பட்டுப் பழகுவார்கள். நடிகர்களின் உடற்றோற்றத்திற்கேற்ப குரல் வளத்திற்கேற்ப பாத்திரங்களை அண்ணாவியார் தேர்ந்தெடுப்பார். இக்கூத்தில் ஆண்களே ஆண் கதாபாத்திரத்தையும் பெண் கதாபாத்திரத்தையும் ஏற்று நடக்கும் தன்மை காணப்படுகின்றது என்பதனால் அண்ணாவியார் நடிகர்களின் தோற்றம் அவர்களுடைய திறமைகளுக்கு ஏற்பவும் நடிகர்களுக்கு அப்பாத்திரம் விருப்புக்குரியதாக இருக்கும் தன்மையை பொறுத்தும், கோயில்களில் வேண்டுகலுக்கு ஏற்பவும், இதற்கு முதல் முறை நடைபெற்ற கூத்தின் பதிற்குறி

போன்ற இன்ன பிற காரணங்களை மையமாக வைத்துக் கதாபாத்திரங்களை வடிவமைப்பார் அண்ணாவியார்.

இவ்வாறு நோக்குங்கால் ஒரு ஆண், பெண் கதாபாத்திரத்தை ஏற்று நடப்பதற்கும், ஒரு பெண் - பெண் கதாபாத்திரத்தை ஏற்று நடப்பதற்கும் நிறைய வேறுபாடுகள் உள்ளன. ஒரு பெண் - பெண் கதாபாத்திரத்தை ஏற்று நடக்கும்போது அதில் உள்ள யதார்த்த இயல்பு உச்ச நிலையில் இருப்பதைக் காணமுடிகின்றது. சான்றாக நடை, உடை, பாவனை, குரல், தோற்றம் ஆகிய அனைத்தும் பார்ப்பவர் மற்றும் கேட்பவரின் உள்ளத்தில் ஆழப்பதிந்து விடுகின்றது. நாடகத்தைக் காண்கின்ற பார்வையாளர்கள் மனதில் கதாபாத்திரத்தின் இயல்புநின்று நிலை பெறுவதால் அவர் அந்நாடகத்தை மீண்டும் மீண்டும் பார்ப்பதற்குத் தூண்டப்படுகின்றார். ஆனால் ஒரு ஆண் - பெண் கதாபாத்திரத்தை ஏற்று நடக்கும்போது அவருடைய உடல் அமைப்பு, முகத்தோற்றம் குரல் ஆகிய வற்றில் பெண்தன்மை மேலோங்கி இருந்தால் மட்டுமே அவர் அக்கதாபாத்திரத்திற்குப் பொருந்துவார். அப்படியே பொருந்தினாலும் அது உண்மையில் ஒரு பெண்ணே பெண்ணாக நடப்பதற்கு இணையாக இருக்குமா என்று சொல்ல முடியாது. பார்க்கின்ற பார்வையாளர்களுக்கு ஒரு ஆண்தான் பெண்ணாக நடக்கின்றார் என்று வெளிப்பட்டு விட்டால் அது அக்கதாபாத்திரத்தின் தோல்வியாக அமைந்து விடும்.

ஒருவர் அதே பாத்திரத்தை பல ஆண்டுகளாக ஆடும் மரபு இருந்து வருகின்றது. அதனாலேயே அவர் பெயருடன் பாத்திரத்தின் பெயரையும் சேர்த்துச் சொல்லும் மரபு இருந்து வந்துள்ளது. குறிப்பாக காத்தான் கந்தையா - அரியாலை, முத்துமாரி முத்துத்தம்பி - புதுக்குடியிருப்பு, காத்தான் நல்லதம்பி - முள்ளியவளை, நாரத மணியம்-குமுளமுனை, பின்மாரி மாணிக்கம்-வட்டுவாகல், சிவன் நவத்தார் - அம்பலவான் பொக்கணை. என்பவர்கள் குறிப்பிடத் தக்க வர்களாக இருந்துள்ளனர்.

இந்த நிலையில் ஆண்களே பெண்கள் வேடம் ஏற்று நடத்திருந்தனர். ஆண் என்ற முத்துத்தம்பி காலங்காலமாக மாரி என்ற

பாத்திரத்தை ஏற்று நடத்ததன் காரணத்தால் அவரை முத்துமாரி முத்துத்தம்பி என்று ஊரில் அனைவரும் அழைக்கும் வழக்கம் இருந்து வருகிறது. முத்துத்தம்பி, மாணிக்கம் என்ற ஆண்களே பெண் கதாபாத்திரங்களை ஏற்று நடத்த தன்மையால் முத்துமாரி முத்துத்தம்பி பின்மாரி மாணிக்கம் என்று அவர்கள் பெயர்களின் முன் அவர்கள் ஏற்று நடத்திருந்த பாத்திரத்தின் பெயரை அடைமொழியாகச் சேர்த்து ஊர் மக்களால் அழைக்கப்பட்டனர். இருப்பினும் இப்பாத்திரங்களைப் பெண்கள் ஏற்று நடத்திருந்தால் அப்பெண்கள் பெயருக்கு முன்னாலும் அப்பாத்திரத்தின் பெயரையும் சேர்த்துச் சொல்லுகின்ற மரபு வழக்கத்தில் இருந்திருக்கும். இதில் இருந்து காலங்காலமாகப் பொண் பாத்திரங்களை ஆண்கள் ஏற்று நடக்கும் தன்மையையும் பெண்களுக்கான வாய்ப்பு மறுக்கப் பட்டமையையும் அறியலாம்.

சுத்துப் பழகுவதற்கு அண்ணாவியார் தலைமையில் அனைவரும் கோயிலுக்குச் சென்று பூசாரியாரைக் கொண்டு கும்பம் வைத்து திருந்து பெற்ற பின்பே சுத்து ஆட ஆரம்பிப்பது மரபு. இச்செயல் பண்டைய சமயரீதியான மரபுரீதியான தொடர் மரபினைக் குறித்து நிற்கின்றது. சுத்தின் முழுச் செலவினையும் அண்ணாவியாரின் செலவினையும் நடிகர்களே பொறுப்போற்றுக் கொள்ளுவார்கள்.

இம்மரபில் சுத்தைப் பயிற்றுவிக்கும் அண்ணாவியார் நிலையினை ஒரு ஆண் மட்டுமே வகித்து வந்திருக்கின்றார் என்பதைக் காண்கின்றோம். தற்போதைய காலகட்டத்தில் பரத நாட்டியப் பயிற்சியில் ஆண்களும் பெண்களும் பயிற்சியாளராக இருப்பதைப் போன்று சுத்துப் பயிற்று விப்பதில் பெண்களின் பங்கு இல்லை. இதில் இருந்து நாடகத்தின் கதாபாத்திரங்களில் பெண்களின் பங்களிப்பு மட்டுமின்றி பயிற்சியாளர் நிலையிலும் அவர்களது பங்கு மறுக்கப் பட்டமையை அறிகின்றோம்.

சுத்து நிகழ்த்தும் எந்தக் கலைஞனுக்கும் சமூகத்தில் எதிர்பார்க்கப்படும் மதிப்பு வழங்கப் படுவதில்லை என்பது

அனைவரும் அறிந்ததே. இன்று அது சற்று முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளது. இக்கூத்தின் ஆரம்ப காலத்தில் பெண்வேடத்தினை ஆண்களே ஏற்று நடத்துவந்தனர். அவ்வாறு நடக்கும் அந்நடிகரே அக் கதாபாத்திரத்தைத் தொடர்ந்து ஏற்று நடத்து வந்தார். அதற்குக் காரணம் அக்கதாபாத்திரத்தை ஏற்று நடக்கும் நடிகர் அப்பாத்திரத்தை முழுமையாக உட்கிரகித்து அதை அப்படியே வெளிப்படுத்தும் இயல்பைப் பெற்றிருப்பார் என்பதாலும் அத்துடன் அவர் தொடர்ந்து மேடையேற்றப்பட்டதால் அப்பாத்திரத்தை அவரே ஏற்று நடக்கும்போது அனைவரும் பாத்திரத்துடன் ஒன்றுவதற்கு இலகுவானதாக இருக்கும் என்பதாலும் அதனால் அவரை பழக்குவதற்கும் இலகுவானதாக இருக்கும் என்பதாலும் இம்மரபு கடைப்பிடிக்கப்பட்டது.

ஈழத்தின் சமூகக் கட்டமைப்பு பெண்கள் கதாபாத்திரம் ஏற்று நடப்பதை ஒரு நல்ல சகுனமாகப் பார்க்கவில்லை. கூத்துப் பழகும் தன்மை மாலை வேளைகளில் தொடங்கி இரவு வேளைவரை தொடரும் இதனால் பொதுவாக பெண்கள் இரவு வேளைகளில் வெளியில் செல்ல அனுமதிக்கப்பட மாட்டார்கள் என்பதால் அக்காலத்தில் அது சாத்தியப்படவில்லை.

பெண் தெய்வமாக வழிபடப்படும் மாரி

மாரி என்பது மழை என்று பொருள்படும். மாரி மழையைத் தரும் தெய்வம். மழை பொழிந்து வளத்தைத் தருபவளாகவும் குளிர்ச்சியைத் தந்து வறட்சி, வெப்பம் என்பவற்றால் ஏற்படும் தீமைகளைப் போக்குபவளாகவும் மாரி அருள் பாலிக்கின்றாள். எனவே மாரியை வழிபடும் பக்தர்கள் மாரி புதல்வளாக காத்தானின் கூத்தை நேர்த்தியாக நடத்தி மாரியின் அருள் வேண்டி நிற்கின்றனர். பொதுவாகவே மாரி என்னும் பெண் தெய்வத்தை முன்வைத்து இச்சடங்கு நாடகம் நடைபெறும் இருப்பினும் இக்கூத்தில் பெண்கள் பங்கேற்பது ஆரம்ப காலத்தில் இருக்கவில்லை. பொதுவாகவே பாரம்பரியக்

கூத்துக்களில் பெண்களின் பங்களிப்பு குறைவே என்று கூறலாம்.

காத்தவராயன் கூத்துப் படிமுறை வளர்ச்சியில் ஆண்கள் மற்றும் பெண்களின் வேடப்பங்களிப்பு எவ்வாறான தன்மையில் இருந்தது என்பது முக்கிய விடயமாகும்.

இக்கூத்தின் படிநிலை வளர்ச்சியில் எப்போது மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டதெனில் பேராசிரியர் ச.வித்தியானந்தன் காலத்தில் தான் என்று கூறலாம். என்னெனில் அவர் இலங்கைக் கலைக்கழகத் தலைவராக விளங்கியதால் அவர் கூத்தினை மறு சீரமைத்தார். இதனால் பல கூத்துக்கள் மீட்டுருவாக்கம் செய்யப்பட்டன. நடிகர் நடிகையர்களிடம் மற்றும் ஆட்ட நுணுக்கங்களில் ஏற்பட்ட மாற்றம் எனப் பல்வேறு மாற்றங்கள் இங்கு குறிப்பிடத் தக்கவை. அதில் முக்கியமான ஒன்று கூத்தில் பெண்கள் வேடம் கட்டுவதாகும். கூத்து என்ற நிலையில் காத்தான் கூத்தினையும் வைத்துப்பார்க வேண்டும்.

பல்கலைக்கழகங்களில் பெண்கள் நுழையும் தன்மை அதிகரித்ததால் சமூகத்தில் பெண்கல்வி முக்கியத்துவம் பெற்றது. கல்வி கற்ற பெண்கள் சமூகத்தில் வெளிப்பட அவர்கள் தமது பண்பாட்டு அடையாளங்களை கண்டறிந்து அது வரை இருந்த தன்மையை தகர்த்தெறிந்து செயற்பட்டமையினால் கூத்தில் தமது பங்களிப்பை வெளிப்படுத்த முனைந்தனர்.

இவருடைய காலப்பகுதியில் கல்வித் தளத்தில், இக்கூத்து உயர் தளத்தை அடைந்தது. இவ்வாறு உயர் தளத்தை அடைந்த போது ஆண் கதாபாத்திரத்தை - ஆண்களும் பெண் கதாபாத்திரத்தை - பெண்களும் ஏற்று நடக்கும் மரபு வழக்கப் படுத்தப்பட்டது. இவ்வழக்கம் பல கலைக் கழகத் தைச் சார்ந்த நிகழ்த்துகைக்கு மட்டுமே கடைப்பிடிக்கப்பட்டது. இந்த மாற்றம் ஈழத்துப் தமிழ் பண்பாட்டில் மிகப் பெரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியதை அறிகிறோம். இம்மாற்றமே இன்றைய வளர்ச்சிக்கும் காரணமாக அமைகின்றது.

பேரா ச.வித்தியானந்தன் நிகழ்த்து முறைமையில் மட்டுமின்றி கதாபாத்திரத்தை

ஏற்று நடக்கும் நடிகர்களிலும் மாற்றத்தைக் கொண்டுவந்தார். இதனால் கூத்து என்னும் கலை வடிவம் அடிமட்ட மக்கள் கையில் இருந்து மத்திய, உயர்தரவர்க்க மக்களிடையே பெரும் செல்வாக்கைப் பெற்றது.

பேரா ச.வித்தியானந்தன் காலத்தில் சமூக மதிப்பு நிலைமை காரணமாக பெண்கள் நடப்பதை தமது திறமையாகவும் தமது விருப்பமாகவும் கொண்டிருந்தனர். அதே கணம் இக்கூத்து சடங்காக ஆடப்பட்டபோது இங்கு அது கூத்தாடும் ஆணை பேண்வேஷம் இட்டு நடத்தமை கவனிக்கத்தக்கது.

இக்கூத்தில் பெண்கள் நடக்கும் முறைமை பெரும்பாலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டாலும் இது காலப்போக்கில் அருகிக்கொண்டு வந்ததை அறிகிறோம். இதில் இன்னுமொரு விடயம் வித்தியானந்தனுடைய முயற்சியால் இக்கலை மரபு பட்டிதொட்டி எங்கும் பரவியது. இதனால் பாடசாலைகளிலும் கலாமன்றங்களிலும் பெண்களே பெண் வேடமிட்டு நடத்தமையைக் காணலாம். ஆண்கள் பாடசாலைகளில் ஆண்களே பெண் வேடமிட்டு நடக்கின்ற தன்மையும் காணலாம். இத்தன்மை பொதுவாக பாடசாலையில் பயில்கின்ற பெண்களால் ஆற்றுகை செய்யும் மரபு இன்றும் இருந்து வருகின்றது. ஆனால் வெளி அரங்க நிகழ்வுகளில் இக்கூத்தினைத் தொடர்ந்து பெண்கள் ஆற்றுகை செய்வதைக் காணக்கூடியதாக இல்லை. இவ்வாறு பெண்கள் தமக்குரிய தளத்தை இக்கூத்தில் பதித்து வந்தமையை அறிய முடிகிறது.

இலங்கையில் காணப்பட்ட இன ஒடுக்குமுறை ஈழத்தின் அனைத்து கலை வடிவங்களையும் பாதித்தது. அந்த வகையில் இக்கூத்தின் ஆற்றுகையையும் பாதித்தது. மேலும் இக்கூத்தைத் தொடர்ந்து நிகழ்த்தி வந்தவர்கள் இன முரண்பாட்டால் தமது தனிப்பட்ட வாழ்வாதாரங்களைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு கடல் தாண்டி சென்ற காரணத்தால் உள்நாட்டில் கலைஞர்கள் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டது. இதனால் தொடர்ந்து சீராகச் செய்ய முடியாத தன்மை காணப்பட்டது. இருப்பினும் 7.6.2003ல் அவுஸ்ரோலியாவில்

சிட்னி மேடையில் நடைபெற்ற காத்தவராயன் கூத்தில் பெண்களே பெண் வேடம் இட்டு நடத்திருந்தனர். இங்கிலாந்தில் “திரு நெல்வேலி பத்திராகாளி அம்பாள் இளம் கலைஞர் மன்றம்” இங்கிலாந்து நாடாத்திய காத்தவராயன் கூத்தில் பெண்களே பெண்வேடமிட்டு நடத்தனர்.

நிறைவாக:

இவ்வாறாகப் பெண்கள் முன்வந்து கடல் கடந்த நாடுகளில் நடக்கும் போது ஈழத்து நாடக மரபில் பெண்கள் தனிப்பட்ட முக்கியம் பெற்றவண்ணம் இருக்கின்றார்கள். இந்த நிலையில் கூத்து நாடக வடிவத்தில், பெண்கள் சமூகத்தின் மத்தியில் எந்தளவு கவனத்தை பெறுகின்றனர் என அறியலாம்..

நூல்: அறிவியல் தொடும் ஆழங்கள்

ஆசிரியர்: வைத்திய கலாநிதி பொ. மனோகரன்

வெளிமீட்பு: குமரன் புத்தக இல்லம்

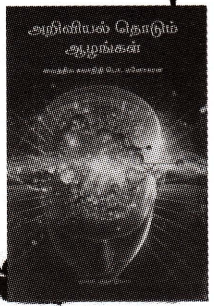
அறிவியலையும் ஆன்மீகத்தையும் ஆதாரமாகக்கொண்டு மகத்தான வாழ்க்கையை விளக்கம் செய்ய முயல்கிறது

இந்நூல். இந்நூலில் பரிணாமக் கோட்பாடுகள், மனிதனின் எதிர்கால மாற்றம், நிதர்சனம், காலம், அண்டமும் அறிவியலும், ஆசியன உள்ளடங்கியுள்ளன. மனிதன் தனது கட்டுக்களில் இருந்து விடுபட்டு பரிணாம வளர்ச்சி யடைவதற்கும் பின்னர் பூரண விடுதலைபெற்று நிதர்சனத்தை உணர்ந்து கொள்வ தற்கும் அறிவியல் எத்தகைய பங்களிப்பை

நல்கவல்லது? அறிவியலுடாக அது சாத்தியமா?

போன்ற கேள்விகளுக்கான ஒரு ஆன்ம விசாரமாகவே இந்நூலின் பெரும்பகுதி அமைந்துள்ளது.

இந்நூலைத்தந்த ஆசிரியர் பாராட்டுக்குரியவர்.

உலகத் திரைப்படத்துறையின் ஆரம்பத்திலான

இலங்கைத் திரைப்படத்துறையின் ஆரம்பம்

இரீனா அனாமத்

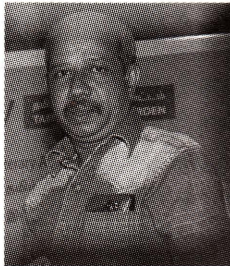
அசையக் கூடிய காட்சிகள் கொண்ட தொகுப்புக்கள் திரைப்பட ஊடகத்தின் அடிப்படையாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. ஒரு திரைப்படத்தை பொறுத்த வரையில் அசையக் கூடிய காட்சிகளைக் கொண்ட தொகுப்பானது அதன் அடிப்படையாகும். எனினும், அசையக்கூடிய காட்சிகளைக் கொண்ட ஒரு தொகுப்பு மாத்திரமே திரைப்படமாகாது. அசையக் கூடியதான காட்சிகளுடன் கூடிய அடிப்படையினைக் கொண்டு, நவீன தொழில் நுட்பத்துடன் விருத்தி பெற்ற ஒரு கலையே திரைப்படமாகுமெனக் குறிப்பிட இயலும். அசையக் கூடிய காட்சித் தொகுப்பானது காட்சித் தரப்பென்றும், ஒலி நாடா கேட்கும் தரப்பென்றும் பயன்பெறும் அதே நேரம், இத் தரப்புகளினது பங்களிப்பானது ஒரு திரைப்படத்திற்கு பெரிதும் முக்கியத்துவமானது. இதனாலேதான் திரைப்படமானது காணக்கூடியதும் கேட்கக்கூடியதுமான ஊடகம் எனக் கொள்ளப்படுகின்றது.

பொதுவாக கலைசார் ஊடகங்கள் தொடர்பில் அந்தந்த ஊடகங்களின் குணவியல் புகளினதும் ஊடக சிறப்புத் தன்மைகளினதும் அடிப்படையில் பல்வேறு கருத்துக்கள், விமர்சனங்கள், ஊடகங்கள் இருக்கக் கூடும். இவை எவையுமே உரிய கலைசார் ஊடகத்தைக் பூரணப்படுத்துவதாகவோ அல்லது அதனை அர்த்தப்படுத்துவதாகவோ கிடையாது. இவற்றை ஏற்று ஒரு நிலைப்பாட்டையும் எட்ட இயலாது. இவ்வாறான பல்வேறு

கருத்துக்களும் விமர்சனங்களும் பல்வேறு விடயங்களை உணர்த்த இயலும். எனினும், வரலாற்று ரீதியிலான விடயங்களை ஆராயும் போது இந்த நிலைப்பாடானது தெட்டத் தெளிவாகவே மாறுபட்டாக வேண்டும். ஏதேனும் ஊடகத்துறை தொடர்பிலான வரலாற்று ரீதியிலான தகவல்களை ஆராயும் போது ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்க சரியான விடயங்களை மாத்திரமே அடிப்படையாகக் கொண்டு அதனை வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்பதே ஆய்வாளர்களின் நோக்கமாக இருத்தல் வேண்டும்.

சிங்களத் திரைப்படத்துறையின் ஆரம்பம் அல்லது இலங்கையரின் முதலாவது அசைவுக் காட்சிகளின் தொகுப்புத்தொடர்பில் நிச்சயமற்ற - ஒன்றுக்கொன்று முரண்பாடுகளுடன் கூடிய மூன்று கால கட்டங்கள் குறித்த விடயங்கள் காணப்படுகின்றன.

பிரபல சிங்கள எழுத்தாளர் டி.வி. செனவிரட்னவின் கூற்றின்படி, இலங்கையில் முதல் முறையாக 1901ஆம் வருடம் திரைப்படம் காட்டப்பட்டதாகக் கூறப்படுகின்றது. பேராசிரியர் திஸ்ஸ காரியவசம், 1903ல் இலங்கையில் முதல் முதலாவது திரைப்படம் காட்டப்பட்டதாகக் கூறுகின்றார். எனினும், 1908ஆம் வருடமாகும் போது, இலங்கையில் குறிப்பாக கொழும்பு நகரின் புறக்கோட்டைப் பகுதியானது திரைப்படங்கள் திரையிடல் தொடர்பில் பிரபல கேந்திர இடமாக விளங்கியது. அதேநேரம்

இலங்கைத் திரைப்படக் கைத்தொழிலின் 1947இன் பின்னரான எழுச்சி குறித்து தனது மேலதிக பட்டப்படிப்பிற்கான ஆய்வினை Development of the Sinhala Cinema எனும் தலைப்பில் மேற்கொண்ட திருமதி. ராணி சவரிமுத்து, இலங்கைத் திரைப்படத் துறையின் தொகுப்பின் ஆரம்பம் 1901ஆம் வருடமாகும் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இதே நேரம் “இந்திய சினிமாவின் பதினமூன்றாவது மொழி” எனும் தலைப்பில் தனது பட்டப்பின் படிப்பிற்கான ஆய்வினை மேற்கொண்ட சனில் மிகுந்துகலவின் கருத்துப்படி சிங்களத் திரைப்படத் துறையின் ஆரம்பம் 1903ஆம் வருடமாகும் என்றே கூறப்படுகின்றது.

இவர்களது கருத்துக்களைப் பார்க்கும் போது, சிங்களத் திரைப்படத்துறையுடன் தொடர்புடைய பல்வேறு ஆய்வுகளில் ஈடுபட்டுள்ள மூன்று பரம்பரையின் ஆய் வாளர்கள், சிங்களத் திரைப்படத் துறையின் உண்மையான தோற்றம் குறித்து நிலையான கருத்தைக் கொண்டிராதவர்களாகவே மேற் படி தலைப்பிலான ஆய்வுகளை மேற் கொண்டுள்ளனர் என்பது தெளிவாகின்றது.

ஐரோப்பிய மற்றும் அமெரிக்க நாடுகளில் ஏற்பட்ட கைத்தொழிற் புரட்சியின் ஒரு பிரதிபலனாக லுமியே சகோதரர்களின் தலைமையில் பிரான்ஸ் நாட்டின் பரிஸ் நகரில் 1865.12.28 ஆம் திகதி அசைவுக் காட்சிகளின் பிறப்பு ஆரம்பமாயிற்று. இதன் பின்னர் 1896ஆம் வருடம் ஜூலை மாதம் 07ஆம் திகதி இந்திய, மும்பாய் நகரில் அசைவுக்

காட்சிகளின் அனுபவங்கள் இந்தியர்களுக்குக் கிட்டின. இவ்வாறான ஆய்வுகளினூடாக முன்வைக்கப்படுகின்ற ஒரு தர்க்கம், இலங்கையர்களுக்கும் உலகின் ஏனைய முன்னேற்ற நாட்டினர்களுக்கும் அசைவுக் காட்சிகள் குறித்த அனுபவங்கள் 1895ஆம் வருடத்திற்கு அண்மித்த காலப்பகுதியிலேயே கிடைத்திருக்கும் என்பதேயாகும். அதாவது, இந்தப் புதிய கலை குறித்த அனுபவங்களினூ டாக அதனுடன் பிணைந்த அதனது பெறுபேறுகளை ஓரளவுக்கேனும் அனுப விக்கக் கிட்டியிருக்கும் என்பதாகும்.

1947ஆம் வருடம் ஜனவரி மாதம் 21ஆம் திகதி திரையிடப்பட்ட ‘கடவுனு பொரொந்துவ’ (சிதைந்த வாக்குறுதி) திரைப்படமே முதலாவது சிங்களப் பேசும் படமாகும். அதே போல் 1925ஆம் வருடம் தயாரிக்கப்பட்ட “ராஜகீய விக்ரமய” (ராஜாங்க வெற்றி) திரைப்படம் இலங்கையின் முதலாவது குறும் பேசாத் திரைப்படமாகும் என வரலாற்றில் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

அசைவுக் காட்சிகளைக் காட்டும் ஊடகமானது ஐரோப்பியாவிலேயே முதன் முதலில் ஆரம்பமானது. அந்த நாடுகளில் ஏற்பட்ட கைத்தொழில் புரட்சிகளும் சமூக மற்றும் கலாசார எழுச்சிகளும் ஊடாக திரைப்படமானது கீழைத்தேய நாடுகளை நோக்கியும் பரவலாகியது. 19ம் நூற்றாண்டின் இறுதித் தசாப்தத்தில் இலங்கையிலும் கூட திரைப்படங்களைத் திரையிடும் செயற்பாடுகள் உருவாகக் கூடிய சாத்தியப்பாடான பின்னணி உருவாக ஆரம்பித்திருந்தது. வர்த்தக பொருளாதாரத்துறை சார்ந்து முக்கியத்துவம் கிடைத்ததன் காரணமாக காலணித் துவ யுகத்தின் போது நமது நாட்டில் வர்த்தகமும் தோட்டப் பயிர்ச்செய்கையும் விருத்தி பெற்றிருந்தன. இதனால் நாட்டின் பொருளாதார மற்றும் சமூக நிலைப்பாடுகளில் முன்னெப்போதும் இல்லாத நிலையில் பாரிய மாற்றங்கள் ஏற்படலாயின. கோல்புருக் மறு சீரமைப்பின் கீழ் கடமை முறைமைகள் இரத்துச் செய்யப்பட்ட காரணத்தால் தாங்கள் விரும்பிய தொழிலில் ஈடுபட இந்நாட்டு மக்களுக்கு சுதந்திரம் கிட்டியது. நாட்டின் நகரங்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்ததும் பிரதான நகரங்கள் விரிவடைந்ததும் காரணமாக அதிக ஊதியம் பெரும் எதிர்பார்ப்புகளுடன் கிராமப்புற மக்கள் பிரதான நகரங்களை

நோக்கிப் படையெடுக்க ஆரம்பித்ததன் காரணமாக சமூகத் தேவைகளில் பெரிதும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன.

வங்கி முறைமைகள் இந்நாட்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்டதன் பின்னர், வாணிபத் திட்டங்களும் நிதிப்பயன்பாடுகளும் அதிகரிக்க ஆரம்பித்தன. 19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியில் மத்திய வகுப்பினரின் விருத்தியும் அரசியல் மற்றும் கலாசார மாற்றங்களும் காரணமாக இந்நாட்டு மக்களின் கருத்துகளிலும் வாழ்க்கை முறைமையிலும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன.

ஆங்கில மிஷனரி நிறுவனங்களும் இலங்கையின் கல்வி மற்றும் ஏனைய விடயங்கள் சார்ந்து கிறிஸ்தவ மதத்தைப் பரப்ப ஆரம்பித்தன. இதற்கென மிஷனரி பாடசாலைகளை நடைபிடித்து, புத்தகங்களை அச்சிடுவது, பத்திரிகைகளை வெளியிடுவது போன்ற செயற்பாடுகள் முன்னெடுக்கப்பட்டன.

இக்காலத்தில் பௌத்த பிக்குமாரும்கள் செல்வந்த பௌத்தர்களின் உதவிகளுடன் புத்தகங்கள் மற்றும் பத்திரிகைகளை வெளியிட்டு வந்தனர். இந்தக் காலகட்டத்தில் மதங்களுக்கிடையே ஏற்பட்டிருந்த போட்டித் தன்மையின் பெறுபேறாக பகிரங்க வாத, விவாதங்கள் ஏற்பட்டன. வெளிநாடுகளின் ஊடகங்களில் கூட செய்திகள் வெளி வருமளவிற்கு இந்த வாத, விவாதங்கள் பிரபலமாகியிருந்தன. இதன் பிரதிபலனாகவே ஒல்கொட் அவர்களது இலங்கை விஜயம் அமைகிறது.

இக்கால கட்டத்திலேயே பரம விஞ்ஞானார்த்த பௌத்த நிறுவனம் அமைக்கப்பட்டு பௌத்த கல்வி பரவலாக் கப்படுவதில் குறிப்பிட்ட ஆதிக்கத்தை அது செலுத்தியது. இக்கால கட்டத்தில் வடக்கு பகுதியில் இந்து மத மறுமலர்ச்சியும் ஏற்படலாயிற்று. இவ்வாறு சமூகமானது மாற்றமடைந்து வந்த யுகத்தில் நாவல்கள், சிறுகதைகள் போன்ற கதை சார்ந்த எழுத்து மூல ஊடகங்கள் மேலைத்தேய கலாசார பாதிப்புக்களினால் உருவாகியமையும் ஆங்கில மொழிக்கு கூடிய வாய்ப்புக்கள் கிட்டியமையும் ஊடாக ஒருவகையிலான இரசிப்புத்தன்மை கொண்ட ஒரு சாரார் உருவாகினர்.

இந்த சமூக நிலைமையானது இந்நாட்டுத்திரைப்படத்துறையின் மூலத்திற்கான பின்னணியை உருவாக்குவதற்கு ஒரு

வகையில் பங்களிப்பு நல்கியிருக்கும் என எண்ண இயலும்.

இலங்கை, ஆங்கிலேயரின் காலணித்துவ நாடாக மாறியதன் பின்னர், ஆங்கில போர் வீரர்களினதும், தோட்டப் பயிர்ச் செய்கைக்காக வந்திருந்த ஆங்கிலேயர்களினதும், ஆங்கிலம் கற்ற இலங்கையர்களினதும் பயன் கருதி 19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதித் தசாப்தங்களில் கொழும்பு மற்றும் கண்டி போன்ற நகரங்களில் ஆங்கில நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டன. இக்கால கட்டத்தின்போது வெளி நாடுகளிலிருந்து வருகை தந்த சர்க்கஸ் குழுக்கள் மற்றும் இசைக்குழுக்கள் கொழும்பு கோட்டை மற்றும் கொள்ளுப்பிட்டி போன்ற பகுதிகளில் தங்களது நிகழ்ச்சிகளை நடத்தின. இந்த வெளிநாட்டுக் குழுக்கள் அநேகமான தடவைகள் தங்களது நிகழ்ச்சிகளை நடாத்தத் தேர்ந்தெடுத்த இன்னுமொரு இடமாக கொழும்பு மல்வத்த (பூந்தோட்டம்) பிரதேசம் திகழ்ந்தது.

கொழும்பு, புறக்கோட்டை பகுதியில் அமைந்துள்ள மல்வத்த பகுதியில் பாரிய கூடாரங்களை அமைத்தே இக்குழுக்கள் தங்களது நிகழ்ச்சிகளை நடாத்தின. இக் கூடாரங்கள் பெல்லியன் என அழைக்கப்பட்டன. இந்த நிகழ்ச்சிகளைக் காண்பதற்காக கொழும்பிற்கு அண்மித்த பகுதிகளிலிருந்து சிங்கள மக்களும் வருகை தர ஆரம்பித்திருந்தனர்.

சிங்கள நூர்த்தி நிறுவனம் எனும் நிறுவனம் தனது நிகழ்ச்சிகளை ஆரம்பித்த போது புறக்கோட்டையானது ஒரு வர்த்தக கேந்திர நிலையமாக மட்டுமல்லாது சிங்கள மற்றும் தமிழ் மக்கள் பெரும்பாலானோர் வசிக்கும் வசிப்பிடமாகவும் அமைந்திருந்தது. 19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதித் தசாப்தத்தில் நாடகங்கள், சர்க்கஸ் மற்றும் ஏனைய பொழுதுபோக்கு நிகழ்வுகளுக்கு பழக்கப்பட்ட பாரியளவிலான இரசிகர்கள் கூட்டமொன்று இலங்கையில் உருவாகி இருந்ததுடன் அது, திரைப்படம் போன்றதொரு புதிய ஊடகம் ஒன்று உருப்பெறும்போது அவர்களை அது சார்ந்து ஈர்த்துக் கொள்வதற்கு மிகவும் வசதியாக அமைந்து விட்டது.

1898ஆம் வருடம் இந்தியாவில் திரைப்படங்களைத் திரையிடும் நிறுவனங்கள் உருவாகின. இது இந்நாட்டுத் திரைப்படங்கள் தொடர்பில் பாரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய

முக்கிய காரணமாக அமைந்தது. முதலில் மும்பாய் நகரில் ஆரம்பமான திரைப் படங்களைத் திரையிடும் செயற்பாடுகள் பின்னர் கொல்கத்தா, அதன் பின்னர் தென் இந்தியாவின் மெட்ராஸ் வரை வியாபிக்க ஆரம்பித்தன.

இந்தியாவின் இவ்வாறான நிறுவனங்கள் வியாபித்தமையானது இலங்கைத் திரைப்படத்துறை சார்ந்து ஆதிக்கம் செலுத்துவதற்கு முக்கிய காரணமாயிற்று. இவ்வாறானதொரு பின்னணியில் இலங்கை மண்ணில் நிலைபெற்ற அசைவுக்காட்சிகளின் உண்மையான ஆரம்பத்தை ஆராய்தல் மற்றும் தகவல்களைத் திரட்டுவதன் ஊடாக சரியான இலங்கைத் திரைப்படத் துறையின் வரலாற்றை இனங்காணுதல் சாலச் சிறந்ததாகும்.

திரைப்படக் கலை என்பது இருபதாம் நூற்றாண்டின் நவீன கலை ஊடகமாகும். ஒளி நாடாவின் மீது காட்சிகளைப் பதிவு செய்தல் மற்றும் திரையின் மீது காட்சிகளை பாய்ச்சுதல் போன்ற செயற்பாடுகளுக்கென இயந்திரத்துறையின் தொடர்பினைப் பெற்றுக் கொள்வதென்பது இக்கலையின் அடிப்படை இலட்சணமாகும். இத்துறையின் தாய்நாடு தொடர்பில் முன்வைக்கப்படுகின்ற வாத விவாதங்கள் அநேகமாகும். அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து, சோவியத் ரஷ்யா, ஜேர்மன், பிரான்ஸ் போன்ற பிரதான நாடுகளில் திரைப்படக் கலையைப் பயிற்றுவிக்கின்ற கல்லூரிகளில் திரைப்படங்களின் ஆரம்ப வரலாற்று யுகம் தொடர்பில் அந்தந்த நாடுகளுக்குச் சார்பாகவே விடயங்கள் முன்வைக்கப்படுகின்றன. எனவே இக் கலை ஊடகமானது இந்த நாட்டில்தான் பிறந்தது எனக் கூறுவதை விட இது உலகின் புதிய கண்டுபிடிப்பு எனச் சொல்வது சிறப்பாகும்.

அசைவுக் காட்சித் தொடர்களை - (பேசாப் படம்) உருவாக்குவதற்கு புகைப்படக் கலையும், மனிதக்கண்களின் அமைவும், அதன் பிரகாரமான செயற்பாடுகள் தொடர்குறித்த திருஷ்டிக் கோணமும் தேவையாகின்றன. இந்த செயற்கோர்ப்பினை முதன்முதலில் உலகிற்கு அறிமுகப்படுத்தியவர்கள் கிரேக்கர்களாவர். 1824ஆம் வருடம் பிரித்தானிய சத்திரசிகிச்சை மருத்துவர்களின் ராஜசங்கத்தில் உரையாற்றிய பீற்றர் மார்க் ரோஜெட் (Peter mark Roget) என்பவர், ஒரு

ஏற்றுங்கள்

காண வேண்டும்

நிமிர்ந்திட வேண்டும்; ஞானம் நேர்மையை வளர்க்க வேண்டும் எமதிடர் நிலைமைக் குள்ளே ஔருந்து நாம் புலகந்து தீயாய்ச் சமைந்துமே சுடர்ந்து... நாளைச் சரித்திரம் நடக்க ஔன்று உமிழணும் ஒளியை! நாமும் உலகோடு ஜெயிக்க வேண்டும்!

எம் காயம் வடுக்கள் பற்றி ஔன்றைக்கும் கதைத்தி டாமல் எங்களின் காயம் ஆற்ற எதுமுறை, மருந்து, பாதை எம்பலம் பெருக்க.. என்ன ஊட்டங்கள் தேவை என்று பங்காங்கள் அகற்றிய்.. பார்முன் பயணிக்க வேண்டும் தம்பி!

உலகியல் ஒழுங்கு; ஊளின் உண்மையாம் குறைகள்; ஔன்றை நிலை...அரசியல்கள், நீதி நிதி, ஔன்றைச் சமூக மாற்றம் பலம் பலனீனம் - நாளை பரவிட வழி வகைகள் கலை விழுமியங்கள் தேர்ந்து கற்று.. நாம் தெளிய வேண்டும்.

எம் நில வாசம் பூசி எங்களின் வாழ் முறையின் சங்கையைப் பேணி, ஔன்றைத் தளநிலைக்கு ஏற்ப மாறி எங்களின் தனித்துவத்தில் ஏற்றுங்கள் காண நீயும் பொங்கிட வேண்டும் தோழா! புதிதாய் நாம் பிறக்க வைவா!

— த.ஜெயலி

மனிதன் தனது கண்களுக்கு தெரிந்த ஏதேனும் ஒரு பொருளை ஒரு நொடியில் பத்தில் ஒன்று என்கிற காலத்திற்குள் மேலும் தக்க வைத்துக் கொள்கின்றான் என்ற விஞ்ஞான ரீதியிலான கருத்தை வெளியிட்டார். மூல இடத்தில் இருந்து அப்பொருள் மறைந்த பின்னரும் இவ்வாறு ஒரு நொடி அப்பொருள் எமது கண்களில் தேங்கியிருப்பது தொடர்பில் ஆற்றப் பெற்ற இந்த முதலாவது ஆய்வுரையை ஏற்றுக் கொண்ட விளையாட்டு உபகரணத் தயாரிப்பாளர்கள், சந்தைக்கு புதிய பல விளையாட்டு உபகரணங்களை முன் வைத்தனர். இந்த உபகரணங்களுக்கு அவர்கள் வழங்கிய பெயர்ப்பட்டியலானது மக்களது மனங்களை வசீகரிக்கலாயிற்று. இவற்றுள் ஒருசில பெயர்கள் அந்தப் பொருட்களைவிட பிரபல்யமடைந்து விட்டன. இன்று திரைப்படக் கலை தொடர்பில் ஆராயும் ஆய்வாளர்கள் நேரலையாக்கம் என்ற சொல்லினால் சுட்டிக்காட்டுகின்ற கலை முறைமையின் அடிப்படைச் சந்தர்ப்பம் இங்கு உள்ளடக்கம் பெறுகின்றது என்றே கூறவேண்டும்.

லூவி டெகரே (Louis Daguerre) செப்பனிடப்பட்ட உலோகமொன்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு மிகத் தெளிவானதும் விரைவானதுமான புகைப்படத் தயாரிப்பினை மேற்கொள்ளக் கூடிய முறைமை ஒன்றை அறிமுகம் செய்தார். இது மிகவும் நல்ல, தரமான நிலையில் இருந்த போதிலும் “டெகெரெய்ப்” புகைப்படம் ஒன்றிற்காக மேற்படி கருவிக்கு முன்பாக ஆடாது, அசையாது சுமார் 30 நிமிடங்கள் நிற்க வேண்டி இருந்தது. அத்துடன் அதிலிருந்து மேலும் பிரதிகளை உருவாக்குவதும் சிரமமாக இருந்தது. இறுதியில் அந்த உலோகத்திற்கு பதிலாக வளைந்து கொடுக்கக் கூடிய செலியுலொய்ட் நாடா பயன்பாட்டிற்கென எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. இதனால் உருவத்தை - காட்சியை உள்வாங்குவதற்கான நேரம் குறைந்தது. இதன் பிரகாரம் புகைப்படத்துறையானது இலகுவாக்கப்பட்டது.

இதிலிருந்து சிலகாலம் கழிந்த நிலையில் புகைப்படங்களுக்குப் பதிலாக மெளனக் காட்சித் தொடர்களை மேற்படி உபகரணத்தின் மூலம் எடுக்க இயலும் என்பதை உணர்ந்த ஒருசிலர் மேலும்மேலும் பரீட்சார்த்த முயற்சிகளில் ஈடுபடலாயினர்.

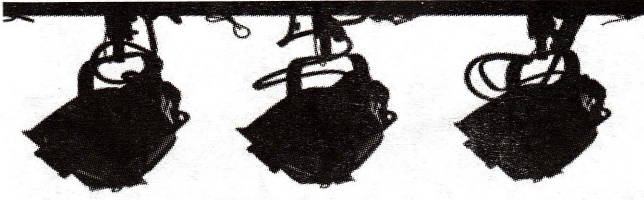
1878ஆம் வருடம் ஒரு பந்தயம் நடந்தது. அதாவது ஓடும் குதிரை ஒன்றின் நான்கு பாதங்களும் ஒரு தடவையில் நிலத்தில் படாதிருக்கின்றனவா என ஒரு தர்க்கம் ஏற்பட்டது. இதற்கென 25 ஆயிரம் டொலர் பந்தயம் கட்டப்பட்டது. இதன்போது குதிரை ஓடுகின்ற தளத்தில் 24 ஒளிப்பதிவுக் கருவிகளைப் பயன்படுத்தி படம் பிடித்து எட்வட் மியுபிரிஜ் (Edward Muybridge) என்பவர் வெற்றியீட்டியுள்ளார்.

தோமஸ் அல்வா எடிசனும் (Thomas Alwa Edison) உதவியாளர் வில்லியம் லொரி டிக்ஷனும் (William Lourie Dickson) இணைந்து உலகின் முதலாவது நடை முறைச்சாத்தியமான நகரக்கூடிய காட்சிகளை எடுக்கக் கூடிய கமராவை நிர்மாணித்து, அதற்கு சமாந்தரமாக அக் காட்சிகளைப் பார்க்கக் கூடிய உபகரணத்தையும் உலகிற்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தனர்.

1889ஆம் வருடம் அக்கருவியை பரிபூரணப்படுத்திய நிக்சன் “கினெடெஸ்கோப்” (Kinetoscope) என அதற்குப் பெயரிட்டார். எடிசனின் இந்த “கினெடெஸ்கோப்” கருத் தானது ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. 1894இல் பரிஸில் வாழ்ந்து வந்த லுமியே சகோதரர்கள் நகரக்கூடிய காட்சிகளை படம்பிடித்தது மட்டுமன்றி அவற்றை ஒளிபாய்ச்சுவதற்கும் வழி செய்தனர். 1896இல் அச் சகோதரர்கள் புதிய ஒளிப்பாய்ச்சல் முறைமைகளினாலான “விடாஸ்கோப்” (Vitascope) கருவியை உலகிற்கு அறிமுகஞ் செய்து வைத்தனர். 1896களில் அமெரிக்காவிலும், ஐரோப்பிய நாடுகளில் பலவற்றிலும் இவ்வாறான கருவிகளையும் காட்சிகளையும் சுலபமாகக் காணக்கூடியதாயிற்று.

பிரான்ஸ், அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து, ஜேர்மன் மற்றும் சோவியத் ரஷ்யா போன்ற நாடுகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட திரைப் படத்துறை தொடர்பான ஆரம்பக்கட்ட ஆய்வுகளின் பெறுபேறுகள் இலங்கைக்கும் கிடைத்துள்ளன என்பதற்கு சான்றுகள் உள்ளன.

இவை விடாஸ்கோப் (Vitascope), மெஜிக் லந்தர் (Magic Lantan), சினெமெடகிராப் (Cinematograph) போன்ற பல்வேறு பெயர்களில் இனங்காணப்பட்ட போதிலும் மெளனத் திரைப்படங்களுக்கு முன்னோடியாக அமைந்த

மேற்படி கருவிகளின் மூலம் இலங்கையர் ஒருவரும் பயன்பெற்றிருக்கிறார்.

1873ஆம் வருடம் டிசம்பர் மாதம் 20ஆம் திகதி சார்ள்ஸ் குருகரின் மெஜிக் மற்றும் பனோராமா காட்சி கொழும்பு நகர சபை மண்டபத்தில் ஆரம்பமானது. எந்தவொரு தரப்பினராலும் பார்க்கக் கூடியது என இதற்கு விளம்பரம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. பியானோ மற்றும் புல்லாங்குழல் இசையும், புகழ்மிக்க ஏனைய இசை வடிவங்களும், பாடல்களும் இந்த பனோராமா காட்சிகளுடன் இணைக்கப்பட்டிருந்தன. இக் காட்சிகளின் பல்வேறு காட்சிக் கட்டங்கள் ஒரு திரையின் ஊடாகக் காட்டப்பட்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆரம்பக்கட்ட திரைப்படக் காட்சி என்ற ரீதியில் கருதக் கூடிய குருகரின் இக் காட்சியானது பென்டஸ் மெகோரியா என அறிமுகப் படுத்தப்பட்டது. முதல் நாளில் இக் காட்சி காண்பிக்கப்பட்ட போது லந்தர் விளக்கு சரியாகச் செயற்படாத காரணத்தால் இரசிகர்கள் நிலைகுலைந்து கூக்குரலிட்டதாகவும் ஒரு செய்தி அக் கால கட்டத்தில் வெளியாகி இருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. 1873ஆம் வருடக் கால கட்டத்தின் போது ஓளித்தெறி லந்தர் விளக்கொன்றைப் பயன்படுத்தி “பென்டஸ்மெகோரியா” எனும் பெயரில் காண்பிக்கப்பட்ட இக் காட்சியானது ஆரம்பக்கட்ட சினிமாக் கருவியொன்றைப் பயன்படுத்திய முதலாவது சந்தர்ப்பமாகும்.

எமது நாட்டில் முதற் தடவையாக ஆரம்ப கட்ட சினிமாக் கருவி ஒன்றைப் பயன்படுத்தி தனது கருத்தை வெளிப் படுத்துவதற்காக மக்கள் முன் சென்ற முதலாவது இலங்கையர் என்ற பெருமை அந்காரிக தர்மபாலவையே சாரும்.

1891ஆம் வருடம் தம்பதிவவில் உள்ள புத்தகயாவிற்சுச் சென்ற இவர், அங்குள்ள நிலைமையை நேரில் கண்டு வேதனை கொண்டார். இலங்கை திரும்பிய இவர் கொழும்பு, மாளிகாகந்தை பகுதியில் புத்தகயா மஹாபோதி எனும் நிறுவனத்தை நிறுவினார். புத்தகயா, பரனெஸ், குசினாரா மற்றும் கபிலவஸ்து போன்ற, தான் தரிசித்த

பெளத்த தளங்களை மீள் நிர்மாணஞ் செய்து இலங்கையர்களுக்குக் காண்பிப்பது இவரது நோக்கமாக இருந்தது. இவரது இந்த முயற்சிக்கு நல்லதொரு வரவேற்பு இருந்ததன் காரணமாக களுத்துறை, காலி, மாத்தறை, கண்டி போன்ற பகுதிகளில் இது குறித்து நடாத்தப்பட்ட கூட்டங்களின் மூலம் தர்மபால தனது நிதியத்திற்கு சுமார் ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் சேர்த்துக் கொண்டதாக வரலாறு குறிப்பிடுகின்றது.

1883ஆம் வருடம் சிக்காக்கோ நகரில் நடைபெற்ற சர்வமத மாநாட்டுக்குச் சென்ற அந்காரிக தர்மபால அவர்கள், ஆரம்பக்கட்ட திரைப்படத் துறையுடன் தொடர்புடைய பரீட்சார்த்த முறைமைகளை கேட்டும், கண்டும் அறிந்து கொண்டுள்ளார். ஐரோப்பியா இக்கால கட்டத்தில் அசைவுக் காட்சிகள் குறித்து பரீட்சார்த்த முயற்சிகளில் இறங்கியிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

1894ஆம் வருடம் ஆகஸ்ட் மாதம் நாடளாவியரீதியில் போதனைகளையாற்ற தனது வண்டியில் சென்ற அந்காரிக தர்மபால அவர்கள், தான் உரைகளை நிகழ்த்தும் போது காண்பிப்பதற்காக மெஜிக் லந்தருடன் லும்பினி, ஸ்ரீ மஹாபோதி, பரனெஸ், குசினாரா, இசிபத்தனாராமய, மகாபோதி விஹாரை போன்ற தம்பதிவவில் உள்ள அனைத்துப் பெளத்த வணக்கஸ்தலங்களையும் கொண்ட ஓவியத் தொகுதி ஒன்றையும் எடுத்துச் சென்றார். இந்த வகையில் ஆரம்பக்கட்ட திரைப்படத்துறை சார்ந்து செயற்பட்ட ஒரேயொருவரும் முதல் இலங்கையரும் என்ற பெருமையை அந்காரிக தர்மபால அவர்களே பெறுகின்றார் என்பது புலனாகின்றது.

அந்த வகையில் ஆரம்பக்கட்ட திரைப்படத்துறை சார்ந்த உபகரணங்களால் இலங்கையும் அனுபவங்களைப் பெற்றுக் கொண்டுள்ளமை உறுதியாவதுடன், 1896ஆம் வருடமாகின்றபோது உலகளாவிய ரீதியில் பிரதான நகரங்களில் அசைவுக் காட்சிகளின் ஆரம்பக்கட்ட பரீட்சார்த்த முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இலங்கையானது கீழைத்தேய கடற்பாதையின் மத்திய இடத்தைக் கொண்டிருந்த காரணத்தால் அவ்வாறான உபகரணங்களைக் கொண்டு காட்சிகளைக் காண்பித்து, பணம் சம்பாதிக்கும் குழுக்கள் இந்நாட்டிற்கும் வருகை தந்தன. இலங்கையானது ஆசிய - ஐரோப்பிய கடற்

பாதையில் அமையப் பெற்றுள்ளது. இதனால் 19ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப் பகுதியிலிருந்தே பல்வேறுபட்ட இத்தாலி, ரஷ்ய மற்றும் ஏனைய ஐரோப்பிய நாடுகளிலிருந்து நடனக் குழுக்கள், இசை நாட்டியக் குழுக்கள், மெஜிக் குழுக்கள், நடிகர்கள், பல் மொழி கொண்டவர்கள் மட்டுமல்லாது திரைப்படங்களைக் காண்பிக்கும் குழுக்களும் இந்நாட்டிற்கு வருகை தந்திருந்தன.

இவ்வாறு வருகை தந்த நபர்கள் கொழும்பு, புறக்கோட்டை மல்வத்தை வீதிக்கும் தொலைத் தொடர்பு அலுவலக மாவத்தைக்கும் இடைப்பட்ட இடத்தில் தற்காலிகக் கொட்டகைகளில் இவ்வனைத்துக் காட்சிகளையும் காண்பித்துள்ளனர்.

பிரான்ஸ் நாட்டவர்களான லுமியே சகோதரர்கள் அசைவுக் காட்சிகளை உத்தியோகப்பூர்வமாக மக்கள் முன் கொண்டு சென்றனர் எனக் கூறப்படுகின்றது.

பிரான்ஸின் ஓகஸ்தே மாரி (Auguste Marie) மற்றும் லுயிஸ் யான் (Louis Jean) எனும் லுமியே சகோதரர்கள் (Lumiere) முதலாவது திரைப்படக் காட்சியை முன்வைத்தவர்கள் என வரலாற்றில் குறிப்பிடப்படுகின்றது. அந்த வகையில், பெரிஸில், கெப்புச்சின் புல்வாட்டில் (Capuccin Bolward) 14ஆம் இலக்கத்தைக் கொண்ட கிரான்ட் கபே (Grand Cafe) நிறுவனத்தில் செலோன் இன்டியன் (Salon Indian) மண்டபத்தில் 1895ஆம் வருடம் டிசம்பர் மாதம் 28ஆம் திகதி "சினிமா" எனும் ஊடகம் பிறப்படுத்தது. இதன் பிதாமகர்கள் லுமியே சகோதரர்கள் என்ற இருவர் ஆவர்.

இதற்கு முன்பதாக - அதாவது 1895ஆம் வருடம் டிசம்பர் மாதம் 28ஆம் திகதி திரையிடப் படவிருந்த முதலாவது அசைவுக் காட்சிகளின் அனுபவத்தைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு, அதனைப் பார்ப்பதற்கு லுமியே சகோதரர்கள் அறிவிப்புக்களின் மூலம் மக்களுக்கு அழைப்பு விடுத்திருந்தனர். இதன் பிரகாரம் கிரேன்ட் கபே மண்டபத்தில் சுமார் 100 பேருக்கு ஆசன வசதிகளை செய்திருந்த இவர்கள் இதனைக் கண்டுகளிக்க வருவோரிடமிருந்து ஒரு

நபருக்கு ஒரு பிரான்ஸ் பிரான்ஸ் அறவிடப் படுவதாகவும் அறிவித்திருந்தனர். எனினும் லுமியே சகோதரர்கள் எதிர்பார்த்திருந்த அளவுக்கு மக்கள் அன்றைய தினம் அப்புதிய அனுபவத்தைப் பெற வருகை தந்திருக்கவில்லை. முழு மண்டபத்திலும் 33 இரசிகர்களே இருந்ததாகவும், 33 பிரான்ஸ் பிரான்ஸ்குகள் வசூலிக்கப்பட்டதாகவும் குறிப்பிடப்படுகின்றது. ஆக, 33 இரசிகர்களுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட உலக சினிமாவின் அந்த நீண்ட பயணத்தின் முதற்கட்டமானது - பிரச்சாரம் செய்து, ஒரு தொகை பணம் அறவிடப்பட்டு, காட்டப்பட்ட பகிரங்க மக்கள் காட்சி என்ற வகையில் இதுவேயாகும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அசைவுக் காட்சிகளைக் கொண்ட முதலாவது திரைப்பட முயற்சியானது உலகிற்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு இரு வருடங்கள் கழிந்த நிலையில், திரைப்படத்துறை சார்ந்த ஓரளவு அனுபவத்தைப் பெறக் கூடிய வாய்ப்பு கொழும்பில் இருந்த ஒரு சிலருக்குக் கிட்டியது. திரைப்படம் அல்லாத அசைவுக் காட்சிகளின் ஆரம்பக் காலகட்டத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட சில விவரணங்கள் 1898ஆம் வருடம் ஜனவரி மாதம் 8ஆம் திகதி கொழும்பு ஹூனுப்பிட்டியில் அமைந்திருந்த பப்ளிக் ஹோல் எனும் மண்டபத்தில் சினெமெடோகிராப் (Cinematograph) எனும் உபகரணத்தைப் பயன்படுத்தி திரையின் மீது காட்டப்பட்டது.

இலங்கைக்குள் இலங்கையர் கண்டு களித்த முதலாவது அசைவுக் காட்சித் தொகுப்பு இதுவாகும். இது பிரித்தானிய காலணித்துவ கால கட்டத்தில் நிகழ்ந்த இன்னுமொரு நிகழ்வாகும் எனக் கொள்வதைத் தவிர்த்து, இலங்கை ஊடகத்துறை வரலாற்றில் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த அதே நேரம் மிகப் பிரபலமிக்க தொலைத்தொடர்பு முறைமை ஒன்றை அறிமுகப் படுத்திய முதலாவது கட்டம் எனக் கொள்வது சாலச் சிறந்ததாகும்.

இந்த விடயத்தை உறுதிப் படுத்தக்கூடிய மிகவும் உகந்த சாதகமாக உலகப் புகழ்

பெற்ற மெஜிக் நிபணரும் கலைஞருமான கார்ல் ஹர்ட்ஸ் (Carl Hertz) எழுதிய அவரது சுயசரிதையான “எ மொடர்ன் மிஸ்ட்ரி மர்ச்சண்ட்” (A Modern Mystery Merchant) எனும் நூலைக் குறிப்பிட இயலும். இந்நூல் 1924ஆம் வருடம் லண்டனில் வெளியிடப்பட்டது. அந்நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதன் பிரகாரம், 1896ஆம் வருடம் மார்ச் மாதம் 28ஆம் திகதி லண்டனில் கப்பலேறி, தென்னாபிரிக்கா நோக்கிச் சென்ற அவர், அங்கு மெஜிக் நிகழ்ச்சிகளையும் சினெ மெட்ரோகிராப் உபகரணத்தின் உதவியுடன் லுமியோ சகோதரர்களின் படப் பிடிப்புக்களை காட்சிப்படுத்துதலையும் மேற்கொண்டுள்ளார். தென்னாபிரிக்காவின் ஜொஹென்ஸ்பர்க் நகர் உட்பட அதனை அண்டியப் பகுதிகளில் வெற்றிகரமான பயணத்தை முடித்துக் கொண்ட கார்ல் ஹர்ட்ஸ், இதன் பின்னர் இந்தியாவுக்கும் இலங்கைக்கும் வருகை தந்து மெஜிக் நிகழ்ச்சிகளை நடாத்தியுள்ளார். இந்த விடயத்தை உறுதிப்படுத்தக்கூடிய வகையில் இன்னுமொரு உதாரணத்தை இங்கு குறிப்பிட இயலும். 1898ஆம் வருடம் ஜனவரி மாதம் 8ஆம் திகதி, தினசரி செய்திகள், எனும் சிங்களப் பத்திரிகையில் பிரசுரிக்கப்பட்டிருந்த, எட்வின் கிறீச் அவர்களின் கருத்தின் பிரகாரம், உலகப் புகழ்பெற்ற கார்ல் ஹர்ட்ஸ் அவர்களால் நடாத்தப்படும் மாயாஜால வித்தைகள் காட்சி எனும் தலைப்பின் கீழான விளம்பரத்தைக் கூறலாம்.

இப்புதிய அனுபவத்தைப் பெற்றுக் கொள்ள மக்கள் வருகை தர வேண்டும் எனக் கோரி அழைப்பு விடுக்கப்பட்டிருந்த அந்த விளம்பரத்தில், இது சினெமெட்ராகிராப் உபகரணத்தின் மூலம் நீண்ட நேரம் காட்டப்படக்கூடிய 6000 புகைப்படங்களுடன் கூடிய காட்சி என்றும், இது திரையில் விழுந்து ஐந்து நிமிடங்கள் வரை நீடித்து இருக்கும் என்றும் மேலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதனைப் பார்க்கும் போது அசைவுக் காட்சி களினாலான தொடர் சினெ மெட்ராகிராப் உபகரண உதவியுடன் திரையின் மீது காட்டப்பட்டுள்ளது என்பது உறுதியாகின்றது. இதன்படி இலங்கை மண்ணில் காட்டப்பட்ட முதலாவது அசைவுக் காட்சிகளின் தொகுப்பு இதுவாகும் என்ற முடிவுக்கு வர இயலும்.

மேலும் அன்றைய தினம் மேற்படி காட்சியைக் கண்டுகளித்த இரசிகர் ஒருவர் தான் பெற்ற புதிய அனுபவம் குறித்து

1898ஆம் வருடம் ஜனவரி மாதம் 10ஆம் திகதி “தினசரி செய்திகள்” சிங்களப் பத்திரிகையில் எழுதியிருந்தார்.

“இந்த மாயாஜாலக் காட்சியை காண்பதற்காக கடந்த சனிக்கிழமை இரவு ஹூனுபிட்டிய, பப்ளிக் ஹோல் எனும் மண்டபத்திற்கு நான் சென்றிருந்தேன். ஆண்களும் பெண்களுமாக அங்கு வருகை தந்திருந்தனர். பின்னர் சினெமெட்ராகிராப் உபகரணத்தின் மூலம் கிரேக்க - துர்க்கி யுத்தம், துர்க்கி யுத்தக் கப்பல் போர் புரியும் காட்சிகள், பர்சிய இனத்தவர்கள் அச்சங் கொண்டோடுவது போன்றவை மிகவும் வியக்கத்தக்க வகையில் காட்டப்பட்டன. இங்கிலாந்து அரசு ஊர்வலக் காட்சிகள் மிகவும் கௌரவமானதும் அலங்காரமானதுமான வகையில் காட்டப்பட்டன. குதிரைப் படைகள், காலாற் படைகள், மகாராணியின் இரதம், அதனைச் சூழ செல்லும் பாதுகாப்புப் படைகள், பேன்ட் அணி வகுப்பினர், இலட்சக் கணக்கான மக்கள் வியக்கத்தக்க அலங்காரங்கள்..... நேரடியாக இங்கிலாந்துக்குச் சென்று பார்ப்பதைப் போலிருந்தது. இக் காட்சியை மாத்திரம் பார்ப்பதற்கு 100 ரூபா கொடுத்தாலும் எந்த வித வேதனையும் இல்லை என்பதை அதன் மூலமான படிப்பினை காட்சி பகிரும். வெளிநாடுகளில் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற யுத்தங்களின் காட்சிகள், அதனது பயங்கரம், கொல்லப்படும் மக்கள், சாவிற் கு அவர்கள் அஞ்சாத நிலைப்பாடுகள் எல்லாவற்றையும் யுத்த களத்தில் நின்று பார்ப்பதைப் போல் அதில் பார்க்க முடியும்.

இதனைப் பார்ப்பதற்கு ஏதேனும் ஒரு தொகையினை நாம் வழங்கினாலும் அந்தத் தொகைக்கும் மேலான பயனையும் அறிவையும் பெற்றுக் கொள்ள முடியும் என்பது உண்மை. ஓரிரண்டுக்கு மேல் சிங்களக் குடும்பங்கள் இதன் போது வருகை தந்திருக்கவில்லை என்பது வேதனைக்குரிய விடயம். சிங்களக் குடும்பங்கள் இதற்குச் செல்வதன் மூலம் தங்களது குடும்பங்களைப் பராமரிப்பது, பிற நாடுகளில் நிலவும் சம்பிரதாயங்கள், பழக்க வழக்கங்கள் போன்றவற்றைத் தெரிந்து கொள்வதன் ஊடாக அதன் மூலமான பயன்களைப் பெறுவது போன்றவற்றைத் தெரிந்து கொள்ள இயலும்.

எனவே, சிங்களக் குடும்பங்கள் இங்கு சென்று பெற வேண்டிய பயன்களைப் பெறக்

கூடும் என நம்பிக்கை கொள்வோம்”.

மேற்படி விடயங்களை ஆராய்ந்து பார்க்கும் போது, 1898ஆம் வருடம் முதல் அசைவுக் காட்சிகளின் ஆரம்பக்கட்ட முயற்சிகளுடன் கூடிய அனுபவங்கள் இலங்கையர்களுக்கும் கிட்டியுள்ளதை உறுதிப்படுத்த இயலும்.

இதனை மேலும் உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள இன்னுமொரு முக்கிய உதாரணத்தையும் கூற இயலும். அசைவுக் காட்சிகளின் சிருஷ்டி கர்த்தாக்களான லுமியே சகோதரர்களின் உத்தியோகப்பூர்வ பிரதிநிதியான மொரிஸ் செஸ்டர் (Marius Sestier) என்பவர் சினெமெட்ராகிராம் உபகரணங்களை விற்பனை செய்யும் பொருட்டு பிரான்ஸிலிருந்து அவுஸ்திரேலியா சென்ற பயணம் குறித்து அவர் தனது நாட்குறிப்பில் எழுதி வைத்திருந்த குறிப்புக்களை இங்கு உதாரணப்படுத்த இயலும்.

அதன்படி, அவரது இப் பயணத்தின் போது நிகழ்ந்த முக்கிய விடயமாக, 1897ஆம் வருடம் ஜூலை மாதம் 07ஆம் திகதி மும்பாய் நகரில், வொட்சன் ஹோட்டலில் சினெமெட்ராகிராப் உபகரணத்தைப் பயன்படுத்தி காட்டப்பட்ட அசைவுக் காட்சி நிகழ்வை இங்கு சுட்டிக் காட்ட முடியும். இது இந்திய மண்ணில் காட்டப்பட்ட முதலாவது அசைவுக் காட்சி நிகழ்வாகும்.

மொரிஸ் செஸ்டர் லுமியே சகோதரர்களது அசைவுக் காட்சிகளைக் காண்பித்துக் கொண்டு, சினெமெட்ராகிராப் உபகரணங்களை விற்பனை செய்வதற்காக உலகளாவிய ரீதியில் மேற்கொண்ட பயணங்களின் போது அவர் தனது மனைவியான மாரி லுயிஸ் செஸ்டருடன் (Marie Louise Sestier) இலங்கைக்கு வருகை தந்து, மீண்டும் இலங்கையின் கொழும்பு துறைமுகத்தில் கப்பலேறி அவுஸ்திரேலிய, சிட்னி நகருக்குச் சென்ற பயணம் தொடர்பான அறிக்கை 1896, செப்டெம்பர் மாதம் 17ஆம் திகதி அவுஸ்திரேலியாவில் வெளிவரும் “த சிட்னி மோர்னிங் ஹெரல்ட்” (The Sidney Morning Herald) பத்திரிகையின் நான்காவது பக்கத்தில் “கடற் பயணங்கள்” தொடர்பான பகுதியில் (Shipping) பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளது.

மொரிஸ் செஸ்டரின் இலங்கை வருகையானது, வெறுமனே உல்லாசப்

பயணம் மட்டுமல்ல, சினெமெட்ராகிராப் உபகரணங்களை விற்பனை செய்வதும், அதனை ஊக்குவிப்பதற்குமாக இடம்பெற்ற வருகை என்பதே சாலச் சிறந்ததாகும்.

1896ஆம் வருடம் ஜூன் மாதம் 11ஆம் திகதி பிரான்ஸ், மாசெல்ஸ் (Marseille) துறைமுகத்தில் கப்பலேறும் அவர், இந்தியாவிற்கு 1896ஆம் வருடம் ஜூன் மாதம் 30ஆம் திகதி வருகை தருவதுடன் இந்தியாவில் முதலாவது அசைவுக் காட்சிகள் சினெமெட்ராகிராப் உபகரணத்தின் உதவியுடன் 1896ஆம் வருடம் ஜூலை மாதம் 07ஆம் திகதி காட்சிப்படுத்தப்படுகின்றன. 1896, ஜூலை 07ஆம் திகதி முதல் ஆகஸ்ட் மாதம் 16ஆம் திகதி வரை 5 வாரங்களாக அவர் மும்பாய் நகரில் வொட்சன் ஹோட்டலிலும் நவல்ட்டி தியேட்டர் (Watson's Hotel and Novelty Theatre) போன்ற ஒரு சில இடங்களிலும் அசைவுக் காட்சிகளைக் காட்சிப்படுத்துகின்றார். அதன் பின்னர் அவுஸ்திரேலியா நோக்கிச் செல்லும் போது இடையில் இலங்கையைத் தேர்ந்தெடுத்ததுள்ளதாக “சண்டே மோர்னிங் ஹெரல்ட்” பத்திரிகையின் செய்தியின் பிரகாரம் தெரிய வருகிறது.

இதன்படி முதலில் மொரிஸ் செஸ்டரின் தலைமையில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட சினெமெட்ராகிராப் அசைவுக் காட்சியானது இரண்டாவதாக கால் ஹர்ட்லின் அனுசரணையுடன் 1898ஆம் வருடம் இலங்கையில் காட்டப்பட்டதாகத் தெரிய வருகிறது.

இலங்கைத் திரைப்படத்துறையின் ஆரம்பத்தின் பின்னணித் தொடர்பில் ஆராய்ந்து பார்க்கும் போது 1898ஆம் வருடம் ஜனவரி மாதம் 08ஆம் திகதி இடம்பெற்ற நிகழ்வானது வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வாகும். அதே நேரம் இந் நிகழ்வானது பிரித்தானிய காலனித்துவ காலத்தில் நடைபெற்ற நிகழ்வு என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

மீண்டும் 1901ஆம் வருடம் அசைவுக் காட்சிகளின் அனுபவம் தொடர்பில் எழுத்து மூல ஆதாரத்துடன் விடயங்களை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள இயலுமாகிறது. இக் காட்சிப் படுத்துகையானது மிகவும் தனிப்பட்ட ரீதியில் இடம் பெற்றுள்ளது. அக் கால கட்டத்தில் இலங்கையின் ஆளுநராக பதவி வகித்துள்ள வெஸ்ட் ரிஜ்வே (West Rigwe - 1896 - 1903) அவர்களது தலைமையில்

இடம்பெற்ற இக் காட்சிப்படுத்துகையானது உயர்மட்ட பிரித்தானிய அரச அதிகாரிகளுக்கும் ஆங்கிலம் கற்றிருந்த ஒரு சில இலங்கை பிரபுக்களுக்கும் மட்டுமே மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தது.

இதன் போது மூன்று குறும் விவரணத்திரைப்படங்கள் காட்டப்பட்டன. இதன் போது தென்னாபிரிக்க போயர் யுத்த வெற்றி அடங்கலான விவரணம் முதலில் காட்டப்பட்டது. அதன் பின் விக்டோரியா அரசியின் மரண ஊர்வலமும் இங்கிலாந்தின் 7ஆவது எட்வர்ட் அரசரின் மௌலி உற்சவம் அடங்கிய விவரணமும் காட்டப்பட்டுள்ளன. இவை கொழும்பு, கோட்டை, செத்தம் வீதியில் அமைந்துள்ள - தற்போதைய பெகோடா உணவகம் அடங்கியுள்ள - கட்டிடத்தின் முதலாவது மாடியில் காட்டப்பட்டன. அன்று இந்த இடம் ஒரு திரையரங்காக இல்லாதவிடத்தும் திரைப்படங்களைக் காண்பிப்பதற்கான வசதிகள் இங்கு செய்யப்பட்டிருந்தன. ஆளுநரும் அவரது துணைவியாரும் இந்நிகழ்வில் கலந்து கொண்டனர் எனத் தகவல்கள் கூறுகின்றன.

இந்த இடத்தில் மிகவும் முக்கியமான ஒரு விடயத்தை குறிப்பிட வேண்டும். அதாவது, ஒரு புதிய ஊடகத்துறையின் ஆரம்பத்திற்கான அடிப்படைகள் இவ்வாறு ஒழுங்கமைக்கப்பட்டிருந்த போதிலும், இவை நாட்டு மக்களிடமிருந்து மிகவும் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்த ஒரு போக்கினை அவதானிக்க இயலும். இதன் பின்னரும் மேற்படி இடத்தில் இவ்வாறான விவரண அசைவுக்காட்சிகள் காட்டப்பட்ட போதிலும், அவை உயர்மட்ட பிரித்தானிய அதிகாரிகளுக்கும் உயர்மட்ட ஆங்கிலேயர்களுக்கும் அவர்களுடன் நெருக்கமான ஒரு சில இலங்கை பிரபுக்களுக்கும் மட்டுமே காட்டப்பட்டன.

இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் கலந்து கொள்வதற்கு வாய்ப்புக்கள் கிட்டாமை காரணமாக, இப்புதிய தொழில்நுட்ப பொழுது போக்கு ஊடகமானது நாட்டின் பொதுமக்களது அவதானத்தை ஈர்க்கத் தவறிவிட்டது.

அசைவுக் காட்சிகள் உலகிற்கு அறிமுகப் படுத்தப்பட்டு சிறியதொரு காலத்திற்குள்ளாக அது தொடர்பான அடிப்படை அனுபவங்களைப் பெறும் வாய்ப்பு கிடைத்திருந்தும் அதன் மூலமான பயன்மிக்க வெளிப்பாடுகள் ஆரம்ப ஓரிரண்டு வருடங்களில் கிட்டவில்லை.

இதற்குக் காரணம் அக்கால கட்டத்தில் பொது மக்களது பொழுதுபோக்கு ஊடகங்கள் தொடர்பான அவதானம் வேறு துறைகள் சார்ந்திருந்தமையாகும்.

பின்னணிகள் இவ்வாறு உருவாக்கம் பெற்று வந்த நிலையில் பைஸ்கோப் அல்லது திரைப்படங்கள் தொடர்பில் நாட்டின் பொது மக்களது அவதானம் செலுத்தப்பட்டமை, அத்துறை தொடர்பில் பொதுமக்கள் அக்கறை செலுத்தியமை குறித்து ஆராய்வது முக்கிய விடயமாகும். அசைவுக் காட்சிகள் தொடர்பில் உலகளாவிய ரீதியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அனைத்து பரிசீலனா முயற்சிகள் குறித்த பெறுபேறுகளை கொழும்பு நகரில் வாழ்ந்த இரசிகர்களுக்கும் கண்டு கொள்வதற்கான சந்தர்ப்பங்கள் கிட்டியதுடன் அமெரிக்கா, பிரித்தானியா மற்றும் இந்திய நிறுவனங்களது திரைப்படங்களும் இந்நாட்டில் திரையிடப்பட்டுள்ளன. இவை அனைத்தையுமே 1947ஆம் வருடத்திற்கு முன்பதாக இலங்கை, திரைப்படக் கைத்தொழிலை ஆரம்பிப்பதற்கான பின்னணியாகக் கொள்ள இயலும்.

இலங்கையில் முதலாவதாக சிங்கள மொழி மூலபேசும் படமாக, இந்தியப் பின்னணியைக் கொண்டு, இந்திய தயாரிப்பகத்தில், இந்திய நிறுவனத்தின் இயந்திர, உபகரணங்களின் உபயோகத்தில், இந்திய ஆலோசனைக்குட்பட்டு தயாரிக்கப்பட்டு வெளிவந்த திரைப்படம் சுந்தரம்பிள்ளை மதுரநாயகம் எனும் எஸ்.எம். நாயகம் தயாரித்த “கடவுள் பொருந்துவ” (சிதைந்த வாக்குறுதி) எனும் திரைப்படமாகும். இத் திரைப்படம் 1947ஆம் வருடம் ஜனவரி மாதம் 21ஆம் திகதி கொழும்பு, கொட்டாஞ்சேனை, கிங்ஸ்லி திரையரங்கில் திரையிடப்பட்டது. தேசிய பேசும் படத்தின் ஆரம்பமாக இதனைக் கொள்ள இயலும். 1925ஆம் வருடம் ரி.ஏ.ஜே. நார்பாய் தயாரித்த, பிற்பட்ட காலத்தில் இலங்கை அரசியலில் மிகவும் பிரபல நபராக விளங்கிய நாணாயக்கார பதிரகே மார்ட்டின் பெரேரா எனும் என்.எம். பெரேரா பிரதான பாத்திரமேற்று நடத்த, “ராஜகீய விக்கிரமய ஹெவத் சாந்தா” எனும் திரைப்படமானது தேசிய திரைப்படக் கலைத் துறையின் முதலாவது மௌன திரைப்படமாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

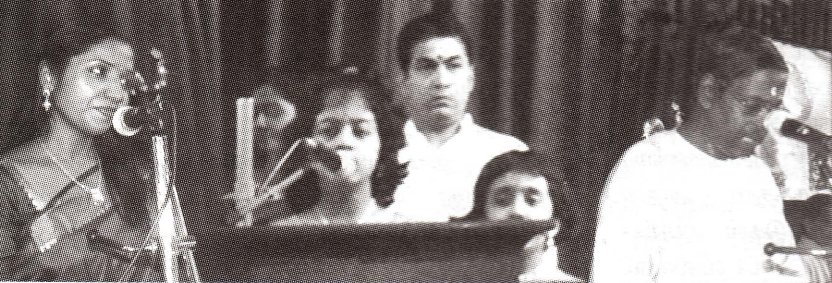
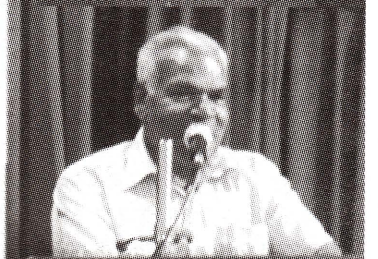
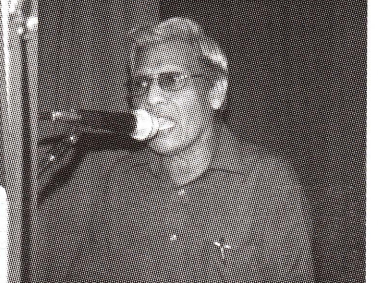
○ ○ ○

ஞானம் - 175 ஸ்தூத்திரப் புலம்பெயர் இலக்கியச் சிறப்பிதழ்

வெளியீட்டு விழா - கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் (22-02-2015)

(யட்பிழிப்பு : ஏ.எஸ்.எம். இர்ஸாட், கே. வொள்ளுத்துரை)

எழுதத் தூண்கும் எண்ணைவர்கள்

பேராசிரியர் துரை மனோகரன்

புதிய பார்வையில் ஒரு புதுப் பெரும் நூல்

இலங்கையில் என்று சொல்வதைவிட, உலகத்திலேயே ஒரு முக்கிய நிகழ்வு கடந்த 22.2.2015இல் நடைபெற்றுள்ளது. சிறந்த, துணிச்சலான, உயர்ந்த முயற்சி அது. 2000ஆம் ஆண்டு முதல் கடந்த பதினைந்து ஆண்டுகளாக வெளிவந்துகொண்டிருக்கும் ஞானம் இதழ், தனது 50ஆவது இதழாகப் பொன்மலர் என்ற சிறப்பிதழை வெளியிட்டது. அதைத் தொடர்ந்து, 100ஆவது இதழாக ஈழத்து நவீன இலக்கியச் சிறப்பிதழை வெளிக்கொணர்ந்தது. பின்னர், தனது 150ஆவது இதழாகப் பெரும் முயற்சியோடு ஈழத்துப் போர் இலக்கியம் என்ற பாரிய இதழைக் கொண்டுவந்தது. இப்போது அதைவிடப் பிரமிக்கத்தக்க முறையில் ஈழத்துப் புலம்பெயர் இலக்கியச் சிறப்பிதழை வெளியிட்டுள்ளது. 2015இல் தமிழ்குறு நல்லுலகில் வெளிவந்த முதலாவது பாரிய தமிழ்ச் சிறப்பிதழ் இது எனலாம். 125 கவிதைகளையும், 85 சிறுகதைகளையும், 50 கட்டுரைகளையும், 22 ஓவியங்கள், ஒளிப்படங்களையும், 2 நேர்காணல்களையும் கொண்டதாக 976 பக்கங்களில் ஈழத்துப் புலம்பெயர் இலக்கியச் சிறப்பிதழ் விளங்குகிறது.

கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தில் இடம் பெற்ற ஈழத்துப் புலம்பெயர் இலக்கியச் சிறப்பிதழ் வெளியீட்டு விழாவில் இலங்கையின் பல பாகங்களில் இருந்தும் பலர் கலந்துகொண்டனர். இந்நிகழ்வுக்குப் பேராசிரியர் எம்.ஏ.நு.மான் தலைமை வகித்தார். பேராசிரியர் சி.தில்லைநாதன் கௌரவ அதிதியாகக் கலந்துகொண்டார். புரவலர் அல்ஹாஜ் ஹாசிம் உமர் முன்னிலை வகித்தார். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம் சார்ந்த பேராசிரியர்கள் சி.தில்லைநாதன், எம்.ஏ.நு.மான், துரை.மனோகரன், வ.மகேஸ் வரன் ஆகியோர் ஒரே மேடையில் காட்சி யளித்தமை மகிழ்ச்சிக்குரிய காட்சியாக அமைந்தது.

மங்கல விளக்கேற்றலுடன் தொடக்கம்

பெற்ற இந்நிகழ்ச்சியில் செல்விகள் வாசுகி சுவாமிநாதன் சர்மா, நந்தினி சுவாமிநாதன் சர்மா ஆகியோர் தமிழ்மொழி வாழ்த்துப் பாடினர். அவர்கள் மிக அழகாகவும், புதிய முறையிலும், பொருள் உணர்ந்தும் பாடினர். இச்சிறுமிகளுக்கு இசைத்துறையில் நல்ல எதிர்காலம் உண்டு. நிகழ்ச்சிகளைத் தர்ஷினி ஸ்ரீகுமார் சிறப்பாகத் தொகுத்து வழங்கினார். அவர் நர்த்தகியாகவும், வானொலி அறிவிப்பாளராகவும், தொலைக்காட்சி நடிகையாகவும் விளங்கியவர். திறமை வாய்ந்த ஒருவர்.

வரவேற்புரையை ஞானம் கலை இலக்கியப் பண்ணையின் உபதலைவர் ஆழ்வாப்பிள்ளை கந்தசாமி நிகழ்த்தினார். அதனைத் தொடர்ந்து பேராசிரியர் நு.மான் தலைமையுரை இடம்பெற்றது. அவர் தமது தலைமையுரையில், உலகளாவியரீதியில் புலம்பெயர் நிலைமைகள் பற்றியும், புலம்பெயர் எழுத்துக்கள் பற்றியும் பேசினார். தமிழில் புலம்பெயர்ந்தோர் இலக்கியம் என்று சொல்வதே சரி என்று கூறிய அவர், ஆயினும், புலம்பெயர் இலக்கியம் என்பது தற்போது வழக்கில் வந்துவிட்டது எனவும் குறிப்பிட்டார். எதிர்காலத்தில் இன்னும் இரண்டு மூன்று தலைமுறைகளின் பின்னர் தமிழில் புலம்பெயர் இலக்கியம் இயற்கை மரணம் அடைந்துவிடும் என்றும் நு.மான் எதிர்வு கூறினார். அந்த இடத்தில் அந்தந்த நாடுகளின் மொழிகளில் புலம்பெயர்ந்தோரின் புதிய பரம்பரையினர் இலக்கியம் படைப்பர் என்றும் அவர் தெரிவித்தார். அந்தவகையில் இச்சிறப்பிதழ் எதிர்காலச் சந்ததிக்கான சிறந்த ஓர் ஆவணமாகவும் விளங்குகிறது என்றும் அவர் குறிப்பிட்டார். இந்தச் சிறப்பிதழில் இடம்பெற்ற சிறுகதைகள் தனியான ஒரு தொகுதிக்குரியவை. அதேபோல, இதில் இடம்பெற்றுள்ள கவிதைகளும் தனியான ஒரு தொகுதிக்கு உரியவை. இச்சிறப்பிதழில் காணப்படும் கட்டுரைகளும் அவ்வாறே தனித் தொகுதிக்குரியவை எனவும் தெரிவித்தார்.

இவை அனைத்தையும் ஒரே இதழில் பார்க்கக் கிடைத்தமை பாராட்டுக்குரியது எனக் கூறிய அவர், ஞானம் ஆசிரியரின் இம்முயற்சியைப் பாராட்டினார்.

இச்சிறப்பிதழின் வெளியீட்டுரையை ஞானத்தின் நிர்வாக ஆசிரியர் ஞா. பாலச்சந்திரன் நிகழ்த்தினார். புலம்பெயர் இலக்கியத்தின் முக்கியத்துவம், புலம் பெயர் இலக்கியச் சிறப்பிதழ் ஒன்று வெளியிட வேண்டிய தேவை, அதை ஞானம் முன்வந்து செய்தமை, இத்தகைய ஓர் இதழைக் கொண்டுவருவதில் தாம் பட்ட சிரமங்கள், இச்சிறப்பிதழ் தொடர்பாக எழக்கூடிய கேள்விகளுக்கான பதில்கள், ஞானம் ஆசிரியரின் அயராது முயற்சி வெற்றியாக அமைந்ததனால் ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சி முதலியவற்றை விளக்கிக் கூறியதோடு, புலம்பெயர் இலக்கியச் சிறப்பிதழின் அமைப்பையும், சிறப்பையும் எடுத்துக்காட்டிப் பேசினார். இச்சிறப்பிதழின் ஒவ்வொரு பக்கத்தின் சிறப்புக்கும் காரணகர்த்தராக பாலச்சந்திரன் விளங்குகிறார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

வெளியீட்டுரையைத் தொடர்ந்து, நூல் வெளியீடு இடம்பெற்றது. இலக்கியப் புரவலர் அல்ஹாஜ் ஹாசிம் உமர் முதல் பிரதியைப் பெற்றுக்கொண்டார். நூல்வெளியீட்டு விழாக்களில் தவறாமல் கலந்துகொண்டு, முதல்பிரதிகளைப் பெற்று எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிக்கும் புரவலர் ஹாசிம் உமரை நிச்சயம் பாராட்டவேண்டும். அவரைத் தொடர்ந்து, பலர் சிறப்புப் பிரதிகளைப் பெற்றுக்கொண்டனர்.

பேராசிரியர் துரை மனோகரன் நயவுரை ஆற்றினார். அவர் தமது நயவுரையில், புலம்பெயர் இலக்கியத்தின் முக்கிய அம்சம், இதுவரை தமிழ் இலக்கியத்தில் பேசாப்பொருளைப் பேசுவதாகும். இவைதான் பேசப்படவேண்டும் என்ற மரபுவாதநிலை மாறி, எதுவும் பேசப்படலாம் என்ற தந்துணிப்பு புலம்பெயர் இலக்கியவாதிகளிடம் ஏற்பட்டுள்ளது. தமிழ் இலக்கியத்துக்கு ஒரு புதிய பரிமாணம் புலம்பெயர் இலக்கிய வாதிகளால் கிடைத்துள்ளது. ஞானம் தமிழ்க் கலை - இலக்கிய உலகில் தனக்கெனத் தனியான ஓரிடத்தைத் தக்கவைத்துள்ளது. அது தமிழ்மக்களின் மனச்சாட்சியின் குரலாகவும் விளங்குகிறது. குழுநிலைப்படாமல் தனது பங்களிப்பை இயன்றவரை சிறப்பாகச் செய்துவருகின்றது. ஞானத்தின் முக்கிய அடையாளமாக

விளங்குவது, சரியானவற்றைத் துணிச்சலாக வெளியிடும் தன்மையாகும் என்று கூறினார். இந்தப் புலம்பெயர் இலக்கியச் சிறப்பிதழின் பின்னணியில் ஞானம் ஆசிரியரின் இலட்சிய தாகமும், கடும் உழைப்பும் இருக்கின்றன என்று குறிப்பிட்ட அவர், இவ்விதழ்க்கு ஒத்துழைப்பு நல்கியவர்களையும் பாராட்டினார். இச்சிறப்பிதழில் புலம்பெயர் இலக்கியம் தொடர்பான பல்வேறு சிறந்த கட்டுரைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. புலம்பெயர் சிறுகதைகளுக்கே உரிய தனித்துவத்தினை இதில் இடம்பெற்றுள்ள சிறுகதைகள் இனங்காட்டுகின்றன. கவிதைகளும் புலம்பெயர் இலக்கியத்தின் தனித்துவ அடையாளத்தைக் காட்டிநிற்கின்றன. இதில் இடம்பெற்றுள்ள ஓவியங்கள், ஒளிப்படங்களும் ஒரு கண்காட்சியைப் பார்த்தது போன்ற அனுபவத்தைத் தருகின்றன. நேர்காணல்களும் நன்றாக அமைந்துள்ளன என்றும் அவர் குறிப்பிட்டார். ஞானத்தின் சிறப்பிதழ்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒன்றைவிட ஒன்று சிறப்பாக அமைந்துள்ளன எனவும் அவர் தெரிவித்தார்.

ஆய்வுரையைப் பேராசிரியர் மகேஸ்வரன் நிகழ்த்தினார். அவர் தமது ஆய்வுரையில், தமிழ்ப் புலம்பெயர் இலக்கியம் தொடர்பான பல விடயங்களை விளக்கிப் பேசினார். முக்கியமாகக் கட்டுரைகளைப் பல்வேறு வகைப்படுத்தி, பெரும்பாலான கட்டுரைகளின் உள்ளடக்கங்களையும், சிறப்பம்சங்களையும் சிலாகித்துப் பேசினார். என்னென்ன கட்டுரைகள் என்னென்ன விடயங்களை எவ்வெவ்வாறு பேசுகின்றன என்பதைச் சிறப்பாக எடுத்துக்காட்டி விளக்கினார். இச்சிறப்பிதழில் இடம்பெற்றுள்ள ஒவ்வொரு ஆக்கத்துக்கும் இடப்பட்டுள்ள மகுட வாசகங்கள், பார்த்தமாத்திரத்திலேயே ஆக்கத்தின் அடிப்படைக்கருத்தைப் புரிந்து கொள்ள உதவுகின்றன என்பதையும் எடுத்துக்காட்டினார். புலம்பெயர் இலக்கியம் தொடர்பான பொதுவான கட்டுரையொன்றும் இவ்விதழில் இடம்பெற்றிருந்தால் பயனுள் ளதாக இருந்திருக்கும் என்றும் தெரிவித்தார். ஞானத்தின் இப்புலம்பெயர் இலக்கியச் சிறப்பிதழ், எத்தகைய சார்பு நிலைகளுக்கும் இடம்கொடாது அமைந்துள்ளது எனவும் அவர் குறிப்பிட்டார். ஞானம் இச்சிறப்பிதழின் வாயிலாக ஒரு சிறந்த பணியைச் செய்துள்ளது என்றும் அவர் பாராட்டினார்.

இவ்விழாவுக்கான கௌரவ அதிதி உரையைப் பேராசிரியர் தில்லைநாதன்

ஆற்றினார். தமக்கும், ஞானம் ஆசிரியர் ஞானசேகரனுக்கும் இடையில் 1970கள் முதலாக இருந்துவந்துள்ள நட்புறவினைச் சுட்டிக் காட்டிய அவர், ஞானத்தின் வளர்ச்சியைப் பெரிதும் பாராட்டினார். புலம்பெயர் நாடுகளில் தமக்கு ஏற்பட்ட சுவையான அனுபவங்களையும் வெளிப்படுத்தினார். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தினைச் சேர்ந்த பேராசிரியர்கள் விழா மேடையில் வீற்றிருப்பதைப் பார்க்கும் போது மகிழ்ச்சியாக இருப்பதாகவும் தெரிவித்தார். ஞானத்தின் புலம் பெயர் இலக்கியச் சிறப்பிதழ் சிறப்பாக இருப்பதாகப் பாராட்டிய அவர், ஞானத்தின் எதிர்கால வளர்ச்சிக்கும் தமது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொண்டார்.

இவ்விழாவில் செம்பியன்செல்வன் ரூபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டி - 2014க்கான பரிசளிப்பு நிகழ்வும் இடம் பெற்றது. அத்தோடு, ஞானம் பதிப்பகத்தின் 30ஆவது நூல் வெளியீடான ஞா. பாலச்சந்திரன் எழுதிய மணி வாசக அணியமுதம் என்ற நூலும் வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டது.

இறுதியாக, ஞானத்தின் பிரதம ஆசிரியர் தி.ஞானசேகரன் நன்றி யுரை வழங்கினார். அவர் தமது உரையின்போது, புலம்பெயர் இலக்கியச் சிறப்பிதழ் வெளியிடவேண்டும் என்ற தமது ஆர்வத்தையும், அதற்கான தேவையையும், அதற்காகத் தாம் எடுத்த முயற்சிகளையும், சிரமங்களையும், தமது மகிழ்ச்சியையும் விளக்கிக் கூறினார். புலம்பெயர் இலக்கியச் சிறப்பிதழோடு ஒத்துழைத்தவர்களுக்கும், விழாவில் கலந்து சிறப்பித்தவர்களுக்கும் அவர் தமது நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொண்டார்.

இவ்விழாவில் கலந்துகொண்ட அனைவரினதும் முகங்களிலும், மனங்களிலும் மகிழ்ச்சியும், திருப்தியும் நிலவியதை அவதானிக்க முடிந்தது. தலைநகர் கொழும்பில் அறுவைகள் இல்லாது, தரமாக நடைபெற்ற ஒரு நல்ல நிகழ்வாகவும் சபையோரின் மனங்கள் இந்நிகழ்வைப் பதிவுசெய்துகொண்டன.

இன்னுமொரு தவம்

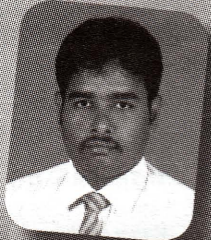
-உ.நிசார்

முன்பொருகாவம் கிருந்தது
அப்போதெல்லாம்
சிலையாகச் சமையந்திருந்த
போதி மாதவன்
விகாரைகளுக்குள்தான்
வீற்றிருந்தார்

ஏனோ தெரியாது
கீப்போதெல்லாம்... அவர்
வீதிகளில் நிற்கும்
போதிமர நிழலொன்றில்
சந்தடி மிகுந்த சந்தியொன்றில்
சனங்கள் மோதும் சந்தையொன்றில்
வந்தமர்ந்து
ஒரு புறம் நடக்கும்
பக்தர்களின் பூஜைகளை ஏற்று
அருள்பாணிப்பதுடன்.. நிற்காது
மறுபுறம் ஊர்வலம் போகும்
தனது புத்திரர்களின்
அச்சுறுத்தல்களையும்
அத்து மீறல்களையும்
அடக்க மின்மையையும்
கண்டு கேட்டு மனம் வருந்தி
அவற்றுக்கொரு நிவாரணம்காண
மீண்டு மொரு முறை
காடு ஏக நினைத்தாலும்
அதிலொரு வியப்பு கிருக்காது

தண்டவாளம்...! பிள்ளையார்...! புத்தபெருமான்...!!!

தொண்ணூறுகளின் ஆரம்பங்களில்
 பிள்ளையார் குடிபுகுந்தார் அந்த இரும்பு வீதியிலே!
 ரயில் தண்டவாளங்கள் இல்லாமல்போன
 அந்த இடத்திலே வெயில் தராவண்ணம்
 ஆலமரம் வைத்து
 அரசமரம் நட்பு
 நிழல் பரப்பி சோலைவனமாக
 அதிலே பிள்ளையாரும் குடியிருக்க வந்தார்
 இப்படி
 இருபது வருடங்களாக அதிலே இருந்து வந்தார்
 அருள் பாலித்து பரவசம் செய்தார்
 பொங்கல் செய்து
 மோதகம் அவித்து
 வடை சுட்டு
 தேங்காய்ப்பூய் பிட்டிற்குச் சர்க்கரையும் கலந்து
 அபிசேகம் செய்து வந்தனர் அந்த ஊர் மக்களும்
 விழாக்களும் பிரமாண்டமாய் இருந்தன
 சிறுவர்களுக்கோ ஒரே கொண்டாட்டம்
 ஆனாலும்
 அங்கே ஒரு நாள்
 பிள்ளையார் காணாமல் போயிருந்தார்
 காணாமல் போன தமிழர்கள் போலவே
 சுற்றிநின்ற
 ஆலமரம்
 அரசமரம் எல்லாமே

சுமரபுத சிவா உதயகுமார்

நின்ற இடம் தெரியாமல்
 அந்த இடம் தரைமட்டமாகவே தெரிந்தது
 இப்ப அங்கே
 பிள்ளையார் இருந்த இடத்திலே
 ரயில் தண்டவாளம் வந்திருக்கு
 “சாமிக்குற்றம்” என்று
 ஊர்க்காரர் சொல்லிக்கொண்டு திரிந்தனர்
 மனதிலே பயம் வளர்த்து அலைந்தனர்
 அப்படியென்றால்
 பிள்ளையாரே
 உன் இருப்பைத் தெரிவு செய்ய
 உன்னால் முடியவில்லையே
 எங்கள் இருப்பை எப்படி நீ...?
 என்று
 பிள்ளையார் பற்றி ஒரு தப்பான அபிப்பிராயம்
 எனக்குள்ளும் வந்து போனது
 ஓ...!
 பிள்ளையார் சரியாகத்தான் நடந்திருக்கிறார்
 தண்டவாளம்
 சொந்தம் கொண்டாடி வந்திருக்கிறது
 இது என் சொந்த இடமென்று
 அப்படியென்றால்
 எங்கள் புனித புத்தபெருமான்
 எங்கள் இருப்புநிலையினை
 இனி எப்போதுதான் உணர்வாரோ...?

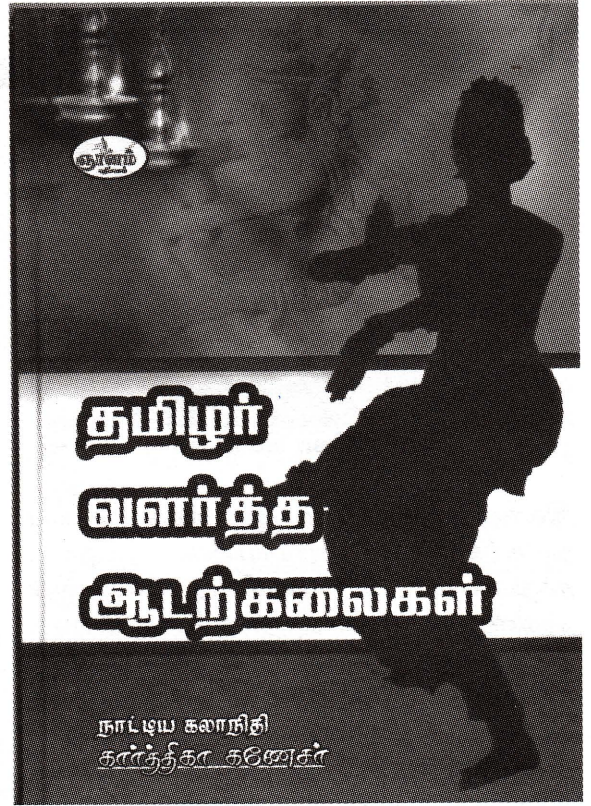
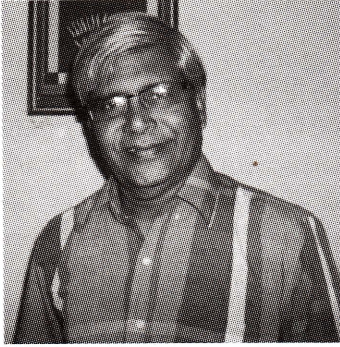
நாட்டியக் கலாநிதி கார்த்திகா கணேசர்

எழுதிய

தமிழர் வளர்த்த ஆடற்கலைகள்

அணிந்துரை

- பேராசிரியர் சி.மௌனகுரு

நாட்டிய கலாநிதி
கார்த்திகா கணேசர்

பாரம்பரியத்தின் சிறப்பு அதன் பழமையின் அன்று, அதன் அறா தொடர்ச்சி யிலேயே தங்கியுள்ளது. பாரம்பரிய கலையான பரத நாட்டியத்தின் சிறப்பு அதன் பழமையில் அல்ல, அதன் முறிவு பெறாத தொடர்ச்சி யிலேயே தங்கியுள்ளது.

தமிழ் மக்களின் புராதன கால வாழ்வு தொடக்கம் இன்று வரையான நவீன வாழ்வு வரை அறாமல் தொடர்ந்து வளர்ந்து வந்த கலை இது.

புராதன கால தமிழ் மக்களிடம் உருவாகிய கூத்து முறைகளுடன் காலம் தோறும் வெளியிலிருந்து வந்து கலந்த பண்பாடுகளையும் ஆடல் வடிவங்களையும் தன்வயமாக்கி வளர்ந்த பெரும் கலை இது.

இக்கலையைப் புரிந்து கொள்ள எம் மத்தியிலேயே ஏராளமான சான்றுகள் உள்ளன. இலக்கியங்கள், சாஸ்திரநூல்கள், கல்வெட்டுக்கள், சிற்பங்கள், ஓவியங்கள், புதைபொருட் சின்னங்கள், புகைப்படங்கள், அசையும் படங்கள், இதில் ஈடுபட்டோரின் வாழ்க்கை அனுபவங்கள் என அச்சான்றுகளை வகைப்படுத்தலாம்.

இற்றைவரை பரதக்கலை பற்றி ஏராளமான

நூல்கள் பல மொழிகளில் வந்துள்ளன. இந்நூல்களை இரு பிரிவினுட்குள் அடக்கி விடலாம்.

ஒன்று பரதத்தில் நடைமுறைப்பயிற்சி பெறாத ஆய்வாளர்கள் எழுதும் நூல்கள். மற்றொன்று நடைமுறைப்பயிற்சி பெற்ற புலமையாளர்கள் எழுதும் நூல்கள்.

இவ்வகையில் தமிழிலே பத்மா சுப்ரமணியம், சதாராணி ரகுபதி, லீலாம்பிகை செல்வராஜா போன்ற நடைமுறைப் பரத பயிற்சியாளர்கள் பரதம் பற்றி எழுதிய நூல்கள் குறிப்பிடத்தக்கன. இந்த வரிசையிலே வரும் ஒருவரே கார்த்திகா கணேசன் ஆவார்.

இவர் இதுவரை பரதம் பற்றி தமிழர் வளர்த்த ஆடல் கலைகள்(1969), காலந்தோறும் நாட்டியக்கலை(1979), இந்திய நாட்டியத்தின் திராவிடமரபு(1985), நாட்டியக்கடலில் புதிய அலைகள்(1988) ஆகிய நூல்களை நமக்கு அளித்துள்ளார்.

நூலாக்கத்தில் மாத்திரமின்றி இலங்கையிலும், சென்னையிலும், அவுஸ்திரேலியாவிலும் பல நாட்டியப் பள்ளிகளை நிறுவி பல நாட்டியநாடகங்களை தயாரித்தவர், பல நர்த்தகிகளை உருவாக்கியவர்.

கார்த்திகா கணேசர்

இலங்கையிலே அவர் தாயாரித்த நாட்டிய நாடகங்களான இராமாயணம், உதயம், சக்திக்கனல், கிருஷ்ணலீலா, எல்லாளன் காமினி, நல்லைக்குறவஞ்சி போன்ற நாடகங்களை பார்க்கும் வாய்ப்பு எனக்கு கிடைத்தது. அத்தோடு 1974 இல் அவர் தாயாரித்த இராமாயணத்தில் அவரோடு இணைந்து பணியாற்றும் வாய்ப்பும் எனக்கு கிடைத்தது. அவர் நாடகங்களைப் பார்த்த போதும் அவரோடு இணைந்து பணியாற்றிய போதும் அவர் ஆக்கத்திறனையும் அறிவுப் பரப்பையும் புதுமை வேட்கையையும் அறிய முடிந்தது.

அரசரையும் கடவுளரையும் கருப்பொருளாகக் கொண்ட பரதத்தில் மக்களையும் அவர் போராட்டங்களையும் கருப்பொருளாக்க வேண்டும் என்ற அவரது வேட்கையையும் தீவிரத்தையும் அறிய முடிந்தது.

1974 களில் கொழும்பில் வாழ்ந்த பரதக் கலை விற்பன்னர்களின் எதிர்ப்புகளுக்கும் கேலிகளுக்கும் மத்தியில் இராமாயணத்தில் பரதத்தையும் கூத்தையும் கலந்தார்.

இராமாயணத்தின் இறுதிக்கட்டமான இராம இராவண யுத்தம் வடமோடிக்கூத்து ஆடலும் பரத ஆடலும் இணைந்த ஆடல் வடிவில் அமைக்கப்பட்டது. வடமோடி ஆட்டத்திற்கானதும் பாடலுக்கானதுமான உதவியை என்னிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்டார்.

இதற்கு விமர்சனம் எழுதிய பேராசிரியர் கா.இந்திரபாலா. இவ்விணைப்பு ஒரு துணிகரப்பரிசோதனை என்றும் அதில் தான் ஒரு புதுமையையும் உறுதியையும் காண்பதாக குறிப்பிட்டிருந்தார்.

கார்த்திகாவின் கணவர் கணேசர் ஒரு விஞ்ஞானி. விஞ்ஞான நோக்குடைய புலமையாளர். வரலாற்று பொருள் முதல்வாத தத்துவத்தில் ஆழமான இவரது தொடர்பு, பரதத்தை இயங்கியல் முறையில் அணுகும் போக்கை கார்த்திகாவிடம் ஏற்படுத்தியிருக்கலாம். அத்தோடு அன்று கார்த்திகாவின் நண்பர்களான பேராசிரியர் சிவத்தம்பி, கைலாசபதி, இந்திரபாலா ஆகியோருடனான கலந்துரையாடல்கள் அவரின் இது தொடர்பான சிந்தனை வளர்ச்சிக்கு காலாக அமைந்திருக்கலாம்.

இந்த சிந்தனை மையத்திலிருந்தும் தனது நாட்டிய செயற்பாடுகளிலிருந்தும் தான் கார்த்திகா கணேசர் நான் முன்னர் குறிப்பிட்ட நடைமுறைப் பயிற்சி மிக்க ஆய்வாளர்களான பத்மா சுப்ரமணியம், சுதாராணி ரகுபதி, லீலாம்பிகை செல்வராஜா ஆகியவர்களிலிருந்து வேறுபடுகிறார்.

இந்த வேறுபாட்டை 1969ஆம் ஆண்டில் ஏறத்தாழ இற்றைக்கு நாற்பத்தைந்து வருடங்களுக்கு முன் கார்த்திகாவிடம் இருந்ததை நினைக்க ஆச்சரியமாக இருக்கிறது.

இக்காலகட்டத்திலேதான் பேராசிரியர்களான கைலாசபதியும் சிவத்தம்பியும் சங்ககால பாணர்கள், பொருநர்கள், கூத்தர்கள், விறலியர்கள் பற்றியும் பண்டைய தமிழர்களின் ஆடல் பற்றியும் விஞ்ஞான ரீதியாக தமது கலாநிதிப்பட்ட ஆய்வில் ஆராய்ந்திருந்தார்கள்.

தூரதிஷ்டம் என்னவெனில் இலக்கிய ஆய்வு தொடர்ந்து வளர்ச்சி பெற்றதைப் போல பரத நாட்டிய ஆய்வு வளர்ச்சி பெறவில்லை.

1969 இல் எழுதப்பட்ட இந்நூலில் கார்த்திகா கணேசர் இசை, நடனம் போன்ற கலைகளின் தோற்றத்தை சமூக வரலாற்று அடிப்படையில் ஆராய்வதெனில் மனிதனின் தோற்றம் வரைக்கும் பின்னோக்கி செல்ல வேண்டும் எனக் கூறி தமிழர்களின் மூதாதையர்கள் குரங்குகளாக வாழ்ந்த காலத்தில் பரதத்தின் மூலத்தை காண்கிறார். தமிழ்ச்சமூகத்தின் வளர்ச்சியினூடாக அவ்வாடலை இனம்கண்டு பின்நாளில் மன்னர்களுக்கூடாக வளர்ந்து வடமொழி

மரபுகளையும் இணைத்து சிவனோடு பரதம் இணைக்கப்பட்டமையையும் சோழ காலத்தில் அது வளர்ச்சி பெற்ற முறைமையையும் பிற்காலத்தில் அது பல்வேறு வகைப்பட்டு வளர்ந்தமையையும் அதன் இன்றைய நிலையையும் வரலாற்று நோக்கோடு அவர் கூறியுள்ளார்.

தன் வாதங்களை நிலை நிறுத்த மனமோகன் கோஷ், ஆனந்தகுமாரசாமி, சந்தோஸ் சட்டஜி, ஜோர்ச் தோம்சன், ஐ சேகர், கபிலாவாட்சாயன, வாசுதேவ சாஸ்த்ரி, சரச்சந்திரா, எனக்சி பவானி, கோதண்டபாணிப்பிள்ளை, நீலகண்ட சாஸ்திரி, கைலாசபதி, வையாபுரிப்பிள்ளை போன்ற பெரும் ஆய்வாளர்களின் கருத்துக்களை ஆதாரமாக கொண்டுள்ளார்.

இது 1969களில் அவருக்கு இருந்த பரந்த ஆழமான வாசிப்புத்திறனைக் காட்டுகிறது. இந்நூலில் அவர் பரதத்தின் அமைப்புப் பற்றி கூறுகின்ற பகுதி குறிப்பிடத்தக்கது.

பாரம்பரிய பரத நடனத்தில் தாடனம் இருப்பவர்களே அந்நடனத்தில் புதுமையையும் காணமுடியும். பரதத்தின் விதிக்கப்பட்ட மரபுக்குள்ளேயே நின்று கொண்டு புதுமையை காண்பவர்களையே நாம் அறிவோம். அவர்களுக்கே விளம்பரம் அதிகம். அதனை மேலும் அகலித்து புதிய திசைகளுக்கு பரதத்தை வளர்த்தெடுப்போர் வெகு சிலரே.

இவ்வகையில் தமிழ் நாட்டின் மறைந்த முதுபெரும் நர்த்தகியான சந்திரலேகா குறிப்பிடத்தக்கவர்.

பிரபல நட்டுவனார் எல்லப்பாப்பிள்ளையிடம் முறையாக பரதம் பயின்ற இவர் இந்திய யோகம், கேரள களரி பயிற்று

முதலியவற்றை உள்வாங்கி புதிய நாட்டிய நாடகங்களை தோற்றுவித்தார். பிரபல நட்டுவரான வழுவூர் ராமையாபிள்ளையிடம் குருகுல முறையில் முறையாக பரதம் பயின்ற கார்த்திகா கணேசர் ஈழத்தின் கூத்து முறையினை உள்வாங்கி ஈழத்தில் புதிய நாட்டிய நாடகங்களைத் தோற்றுவித்தார். நாட்டியக்கடலில் புதிய அலைகள் எனும் நூலில் ஆழமான விபரம் காணலாம்.

அம்மரபு ஈழத்தில் தொடரவில்லை. தொடர்வதற்கான சூழலும் அமையவில்லை, இந்நூல் தோன்றி நாற்பத்தைந்து வருடங்கள் ஆகிவிட்டன.

இக்காலகட்டத்துள் பரதம் பற்றி பல ஆழமான ஆய்வுகள் தோன்றிவிட்டன. எனினும் பரத வரலாற்றை விஞ்ஞான பூர்வமாக அணுகும் ஆய்வு நூல்கள் மிகக் குறைவே. சஸ்கியாசி ஹேர்சன் வும் எழுதிய NITYASUMANGALI – DEVADASI TRADITION IN SOUTH INDIA, கேஸ்ரீநிவாசன் எழுதிய DEVADASI கே.ஸ்ரீநிவாசன் எழுதிய போன்ற ஓரிரு நூல்களே பரத மரபின் வரலாற்றை சமூக வரலாற்றுப் பின்னணியில் தருகின்றன.

இவ்வகையில் சமூக வரலாற்றுப் பின்னணியில் 1969 இல் பரதக்கலை வரலாற்றைக் கூற வந்த முதல் நூல் என்று இந்நூலை கூறுவதில் தவறில்லை என்றே நினைக்கிறேன்.

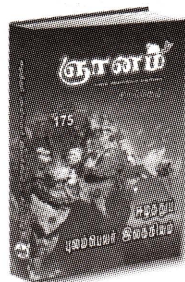
கார்த்திகா கணேசர் தனது நீண்ட கால அனுபவத்தையும் அறிவையும் திரட்டி பரதம் பற்றிய பாரிய நூல் ஒன்றை தரவேண்டும் என்று வேண்டுகிறேன்.

‘ஈழத்துப் புலம்பெயர் இலக்கிய’ச் சிறப்பிதழைப் பெறத் தொடர்புகொள்ளுங்கள்..

United Kingdom
N. Selvarajah
TP: 0044 7817402704

Canada
S. Ahileswaran
TP: 001 4168226316

Australia
K.S.Suthakaran
TP: 0061 431038728

Denmark
V. Jeevakuraman
TP: 0045 59464547

வாசகர் பேசுந்ாரர்

தங்களின் 'ஈழத்துப் புலம்பெயர் இலக்கியம்' என்ற மாபெரும் படைப்பு எங்களின் கைகளில் கிடைத்தது. பார்த்தவுடன் பிரமித்தோம். மகிழ்ச்சியடைந்தோம். இது ஒரு மிகப்பெரிய வேலைத்திட்டம். புதிய ஆக்கங்களுடன் எத்தனையோ எழுத்தாளர்களின் தொகுப்புகளை வாசித்து அதிலிருந்து சிறந்தவற்றை வடிகட்டி எடுத்து தொகுப்பாக்குதல் என்பது நீண்ட பயணங்களின் பெருமுயற்சி. தங்களின் இந்த முயற்சிக்கு காலமே நற்சான்றிதழை வழங்கும். இலக்கியம் என்பது காலத்தைப் பிரதிபலிப்பதாகும். இன்று நாம் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் வாழ்க்கையின் பெரும் பகுதி இத்தொகுப்பில் பதிவாகி இருப்பதைப் பார்க்கும்போது தங்கள் இலக்கிய முயற்சியை நாம் மனதாரப் பாராட்டுகின்றோம். வரலாறுகள், இலக்கியங்கள் அந்தந்தக் காலங்களில் பதிவாகவேண்டும். இப்படி இருந்திருக்கலாம் என்று ஊகிப்பதற்குப் பெயர் வரலாறல்ல? இப்படித்தான் இருந்தது என்று அறுதியிட்டுக் கூறவேண்டும். நாம் வாழும் கால இலக்கியங்கள் வருங்காலத்தில் உண்மைகளைப் பேசவேண்டும். இது எங்கள் கடமையும் கூட. வரலாறுகளை இன்றுநாம் தேடிக்கொண்டிருக்கிறோம்.

தங்களின் இந்த முயற்சி வரலாற்று முக்கியம் வாய்ந்த தொன்றாகும். தமிழ் இனத்தையும், தமிழ் இலக்கிய உலகத்தையும் பெருமைப்பட வைத்திருக்கிறது. தங்கள் எண்ணத்திற்கும் செயற்பாட்டிற்கும் இனியும் பூரண வெற்றிகிடைக்கும். இதற்கான வாழ்த்துக்களை எமது எழுத்தாளர்சங்கம் மீண்டும் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவிக்கின்றது. எங்களைப் பொறுத்தமட்டில் இது எல்லாவற்றாலும் கனதியானது. தங்கள் முயற்சிக்கு உதவுமுகமாக எமது எழுத்தாளர் சங்கம் பத்துப்பிரதிகளை எழுத்தாளர் திரு. ஜீவகுமாரனிடம் இருந்து பெற்றுக்கொண்டது என்பதையும் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவிக்கின்றோம்.

தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம், யேர்மனி - தலைவர் சிவராசா, செயலாளர் பொன்.புத்திசிகாமணி.

ஐனவரி மாத ஞானம் இதழ் கிடைக்கப் பெற்றேன். மிக்க மகிழ்ச்சி. நல்லாட்சி மலரட்டும் என்று தலையங்கம் தீட்டியமை எல்லார் வாழ்விலும் குறிப்பாகத் தமிழர் வாழ்வில் நல்லன எல்லாம் நடக்க சொல்லப்பட்ட ... நல்ல காத்திரமான எதிர்வு கூறல் என்றே எண்ணுகின்றேன். கடந்த அறுபது வருடங்களாக நமது நாட்டைப் பீடித்திருந்த இனவாதமும் மதவாதமும் மறைந்து நல்லாட்சி மலரட்டும்!.. இப்படியொரு நல்ல வார்த்தையை உங்கள் தலையங்கம் தாங்கிவந்ததே நல்லாட்சி வரும்.. மலரும்.. என்பதற்கு சாட்சியாக இருக்கும் என்று கருதுகின்றேன். இப்படி வெளிப்படையாகவும், மங்கலமாகவும், மனத்தில் தெளிவோடும், அதேவேளை துணிவோடும் தலையங்கம் தீட்டிய உங்களுக்கு எனது இதயத்தால் நன்றியும் பாராட்டும் தெரிவிப்பதில் மிகவும் திருப்தியடைகின்றேன்.

தங்களின் தலையங்கத்தை வழிமொழிவது போன்று 'ஒரு புதுயுகத்தின் மலர்ச்சி' என மகுடமிட்டு தனது தனித்துவமான தமிழால் யாருக்கும் பயப்படாமல் தனது உள்ளத்து உண்மைகளை எடுத்துவைத்த பேராசிரியர் துரைமனோகரனைக் கட்டாயம் பாராட்டவே வேண்டும்! அவரின் எழுத்துக்கள் அத்தனையும் சத்தியத்தின் வாக்குகளே! அவரின் புலமை வாழ்க!

ஞானத்தின் இணையாசிரியரும் நான் மதிக்கும் நல்ல சமய தமிழ் எழுத்தாளருமான திருமதி ஞானம் ஞானசேகரன் அவர்களுக்குக் 'கலாபூஷணம்' விருது கிடைத்த செய்தி மனத்துக்குப் பெருமையே தருகிறது. அவரின் விடாமுயற்சிதான் இத்தகு விருதினைப் பெற்றுக் கொடுத்திருக்கிறது என எண்ணுகின்றேன்.

அப்பா பரிசு பெற்றவர். அம்மா பரிசு பெற்றவர். மகனும் பரிசுகளைத் தன்வசமாக்கிக் கொண்டுவிட்டார். ஞானம் குடும்பமே பரிசும், பாராட்டும் பெற்ற இலக்கியக் கலைக்குடும்பம்.. எனும் பொழுது.. அப்பெருமை உங்களுக்கு மட்டுமல்ல எங்களுக்கும்தான் எனச் சொல்லிக்கொள்கின்றோம்!

ஏன் தெரியுமா? நாங்களும்.. 'ஞானம்' குடும்பம்தானே! அதாவது ஞானம் என்னும் சஞ்சிகையால் தமிழோடு இணைந்து நிற்கும் குடும்பத்தாரே! தமிழ்ச் சஞ்சிகை உலகில் ஞானம் 'ஞானத்தையே' தந்து கொண்டு இருக்க இறைவனை வேண்டுகின்றேன்.... தமிழால் இணைவோம் தரணியில் உயர்வோம்...

எம். ஜெயராமசர்மா, மெல்பேன்

ஈழத்துப் புலம்பெயர் இலக்கியம் என்றும் இத்தொகுப்பில்

போர்காரணமாக ஏற்பட்ட ஈழத்தமிழரின் புலம்பெயர்வின் ஆரம்பகால

இலக்கியங்களிலிருந்து இற்றைவரையான

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ள படைப்புகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

**125 கவிஞர்களின் கவிதைகள், 85 புலம்பெயர் சிறுகதைகள்,
50 கட்டுரைகள், கலை இலக்கியம் சார்ந்த இருவரின் நேர்காணல்கள்,
ஒவிய/ ஒளிப்படக் கலைஞர்களின்
22 படைப்புகள்**

ஆகியன இத்தொகுப்பில் அடங்கியுள்ளன.

இந்த இதழில் இடம்பெறும் 50 கட்டுரைகளும்

இச்சிறப்பிதழுக்காகவே எழுதப்பெற்றவை.

புலம்பெயர் இலக்கியம், அதன் வரலாறு, புலம்பெயர் பண்பாட்டைப் பிரதிபலிக்கும்

புனைகதைகள், கவிதைகள், ஆய்வுகள், திரைப்படங்கள்

பற்றியவையாகக் கட்டுரைகள் அமைந்துள்ளன.

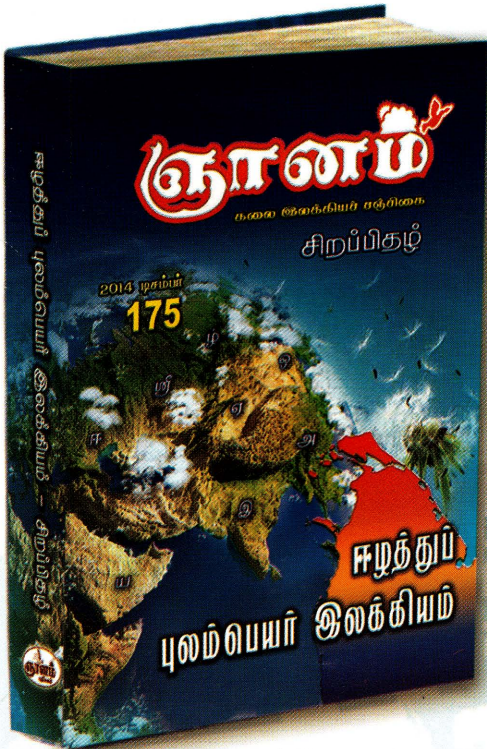
புலம்பெயர் தேசங்களின்

இலக்கியச் செயற்பாடுகள்

தொடர்பாக ஒவ்வொரு நாட்டிலும்

இடம்பெற்ற இலக்கிய முயற்சிகள் பற்றிய

கட்டுரைகளும் இடம்பெற்றுள்ளன.

கீழ்க்காணும் முகவரியில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்:

ஞானம் பதிப்பகம்

3-B, 46^{ஆவது} ஒழுங்கை

கொழும்பு -06

+94 112586013

+94 777306506

editor@gnanam.info

976 பக்கங்களில் வெளிவந்துள்ள

இச்சிறப்பிதழின் விலை ரூபா 1800/=

வெளிநாடுகளில் 30 அமெரிக்க டொலர்

Luckyland

**BISCUIT
MANUFACTURERS**

உலக சாதனை எங்கள் பாரம்பரியம்
பிஸ்கட்டிலும் தான் !

NATTARANPOTHA, KUNDASALE, SRI LANKA.
T: +94 081 2420574, 2420217. F: +94 081 2420740
E: luckyland@sltnet.lk